...LASKAVÉMU NÁLEZCI DĚKUJEME ZA ZASLÁNÍ NA TUTO ADRESU...

GEMINI
KOSÁRKOVO NÁBŘ. 2
PRAHA 1
118 00

PERSEUS

© Nebojša

TÁBOR KRYŠKO 98

Na začátku byly stany. Malé zpestření je Pecek (pes).
Když jsme se poprvé vydali, jeli jsme na Titaniku, kde jsme byli
ubytováni v nejmodernějších technických pokojích. Pak se ale Titanik
potopil, takže jsme se museli zachránit.

BUDÍČEK. Za minutu je rozcvička! Vaše stroje a cvičit.
Umýt tělo a máme snídani. Začal první táborový den. Večeře
bude zahajovací oheň, ale teď, teď ..... Do našeho městečka
přijeli mužný trosečník (vestou ze slámy, ...). Přežil jen on a
jeho balón. Jeho balón spadl v horách a lokty šátek se
rozpadly po horách. A sbírat. Jelikož musíte mít kartu.
Kdo [illegible] vydírá bezmocné pytláky, kteří zabíjí a okrádají
ty [illegible]. Do toho se [illegible] kontroloní a než člověk
[illegible] a ověří [illegible] pravidla, byl konec. Ale
[illegible] báječek.
[illegible] výstřel vzhůru, ozářilo všechny stany a byl
[illegible] Ale [illegible] se začala psát kronika. Taky se
[illegible] šifra, která nebyla příliš těžká. A taky se koupa-
[illegible] a hlavně jsme [illegible] chutný oběd -
[illegible] + třešně (třešně jsme snad sežrali).
A potom .... Ediegu vyvezl [illegible] Roman
[illegible] protože tam byl druhý. Tak to [illegible]
[illegible] mu [illegible] tábore [illegible]
[illegible] nemohou [illegible] tak ho tam [illegible]
[illegible]. A [illegible] Bác! Po [illegible]
[illegible] jeden [illegible]
[illegible] hasí [illegible]
[illegible] spravné (za [illegible]
[illegible] poslední [illegible]
[illegible]

Ranny

Zahajovací oheň

Slavby ohňů. Jsme již"

skončily, tábor je uklizený a může začít Zahajovací
Všichni se navečeřeli a přesunuli se do kroje. Po následném
se seřadili podle hodnosti a vyrazilo se k slavnostnímu ohni.
Čekalo se na ohnivce, kterým letos byl Brouk. Zapálí jsme, zároveň
a sedli jsme na lavičky. Zpívalo se a zpívalo.
Vybrali jsme skupinky po dvou dívkách a dvou chlapcích, měli
jsme debatovat o akcích a lidech, kteří se nám za tento rok
líbili nebo nelíbili. Bylo spoustu zajímavých názorů. Poté každý
samostatně měl vyprat co dva na táboře dokázal nebo ám se
bude řídit. Po době trvání tábora se každý může již předtím
se kapitánovi zda zdárně plní co si zadal. Následovalo
[illegible] posledních přísníček a to se pasovalo. Pasování skončilo
a všichni šli kluky dívky do postýlky. Tak proběhl Zahajovací oheň.

Zapsala Mauglí

SDRUŽENÍ NA KRAJ SVĚTA

Vyráželi jsme ráno z našeho tábora na sobě- ší den jsme nikam nejeli. A procházeli jsme se po okolí. Vládli počasí, že jsme dokonale seh- rané posádka. Také jsme vyrazili na střelnici a čekali na Zirku, která měla o ráno oddíl sem- ník. Večer se na rozdě- láví obnoví vládla horoda a v celku dobrá ná- lada. Dora- zili jsme do Olina kde nám jedna hodná babička dala vodu. U semku jsme se ocitli chví- li na to. zdálo se manévrů zvere- vypadalo jako továrna.

ně do Střížen ce. Kde jsme jedli a měli debatu o zeměd- ece(školy). Byli jsme trochu zabřík- nutí, ale jeli jsme do tábora. Po sjetí- serpentin se nám všem vrátila nálada. Dorazili jsme do tábora a byl krásný. Vždyčky měla celkově chodnotu toto putování dala lych se nejlepší! Zároveň chci podékova Buckovi, kteří se o nás starali, ještěže se s Yogogy nezmr- začil kapr ta dal s Josefu.

Jsme dále a dále.

zapsala: Pidejsek

HLEDAČI PRAMENŮ

Začínali jsme v našem táboře a náš první cíl byl Michalovy Hory, ale už na prvních třech KM začali komplika ce. Bráchovy se udělalo špatně a vrátil se do tábora. Broukovy praskla duše Sudíž běžel pro novou. Po té co byly všechny opravy udělány začalo stoupaní. Po stoupaní jsme na Brí'tkovy rady jeli do Hlaš'tem Teplá, který byl krasný. Nakoupili jsme v něm Láseňské trojhránky najedli se a jeli dál. Hned za městem jsem se na Byl jsem svém stroji. vy- -nal. Začalo pr- ošešen a jelo se dlaž- bou nikomu udské kterání při kterém se nic nestalo

Po únavné cestě jsme se dostali až na místo kde byl tábor 96 OMAGA kde jsme si udělali večeři umyli se v HADOVCE a šli spát. Ráno jsme jeli přes Domaslav, Leskov, Vyské' Jamné Kořen a Slan ze kterého jsme si odnesli plný košík třešní. a začali hledat pramen. Který jsme nenašli ale přesto jsme se najedli a vyrazili směr tábor. Za tyto 2 dny jsme ujeli a ušli 55 KM.

Cwack

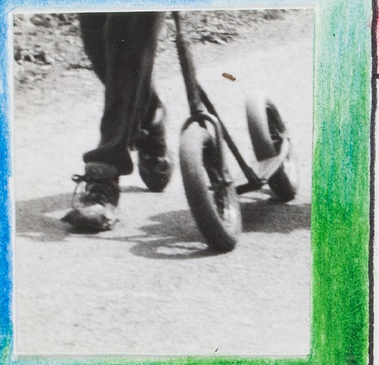

Putování

Když jsme zastavili na kopci od Caltova a Vašek se vrátila do tábora, že jí pýr není dobře, celá posádka si začala pochvalovat jak je to příjemné, když s námi nejde žádný rušivý element. Možná by se Vašek mohla zamyslet čím to asi bude. A skutečně to na atmosféře bylo znát. Tu mohla pokazit leda tak Pimpa se svými..., za které si mohla stejně sama a jen zdržovala pochod. Nebo starý lenoška a nic nedělačka Jerry, hlavně, že si dir nedřímne, ale že brzdí pos. o 106 jí snad v životě nedojde.
Další na koho si vzpomínám byla Elli $\frac{c}{k}$ i, ta se však ukázala na rozdíl od ostatních v dobrém světle, jelikož na sebe bez rozpaků vzala alespoň na tábor (no? kdoví!) zodpovědnost zástupce.
Potom se už pozitivně projevil jenom Zubříšek. Nejdříve jsme si trochu pořádali a vylezlo z něho pěkných pár holčičí věciček. Potom ukázal svůj talent v oboru sexuality a bez ostychu rozmluvil všechny účastníky obědu, aby se přiznali ke svým nejtajnějším intimnostem. Např.: že už to Renny Baronovi nikdy..., Zubříšek už to..., Elliki se bojí začít si s nářadím ..rr.., atd.
Na pout se nikomu nic nestalo. Vůbec snad jenom Pimpě. Grrr...
A tak jsme v pořádku zpátky.

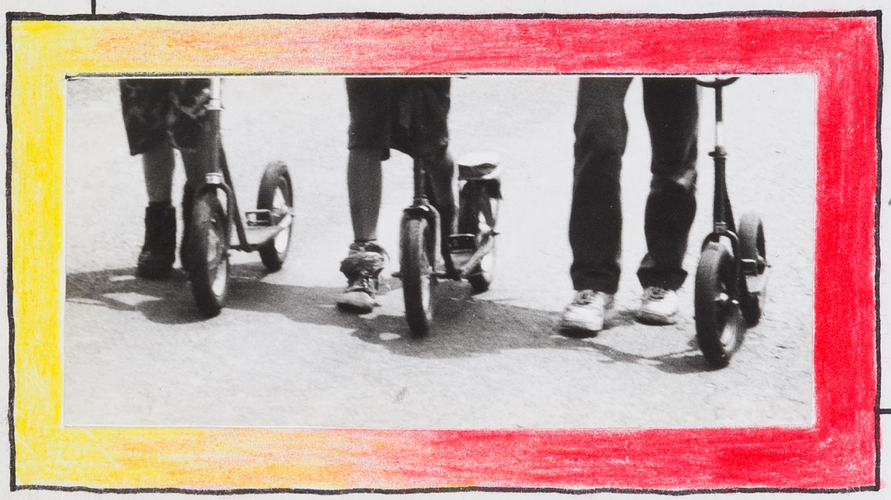

Hanka

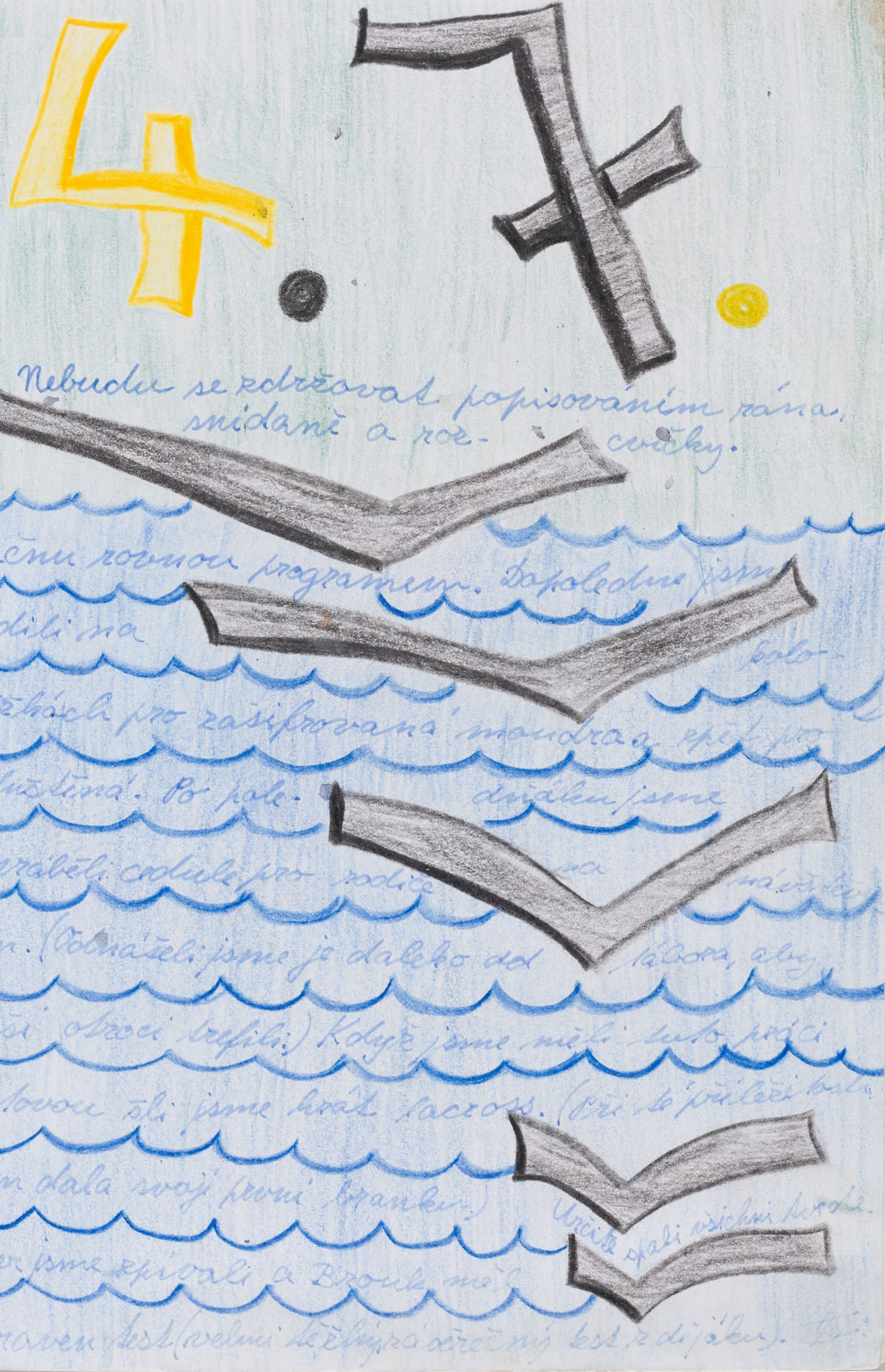

Začal den. Den se zrannou deště. Od rána
prší a prší. Ráno jsme si hráli na lovce
a potom král vyslal své vojsko. Kde si
skoro každý zmrzačil ruku. Potom jsme
se rozdělili do skupin, které chtěli král
mít, jedotky nebo krajnožku. V dešti
to moc dobré nebylo, ale s Maku (Pásmat)
vajel i dešť a špatný počasí. Po obědě
jsme (opět po skupinkách) hráli hru-
divadlo o Čibole Krysbina nebo mode-
lovali jeho tvář. Byl to velice povedlo.
Večer jsme strávili s rodiči v bunku
okolo svíček. Program měl být tak se
dalo čekat, že bude filosoficky
zaměřený. Byl! Mohli jsme
si vymyslet svou hlasku
zemi.
Moc se mi
program
líbil.

Napsala:
Bitrýsek

Ahoj!

Již druhý den jsou tu naši poslové dou-
dounosti alias Otroci (anglicky) neboli la-
ky rodičové.
Ráno jsme vstali jako vždycky. Broučci
měl rozbrečené s rodiči, jenomže ti byli
tak unavení bloudáním, že nepřišli.
A tak byli rodiči pasováni znovu. A hy jsme
pak nadšeně prohnali. Ti jsme vyhnáli
svá těla na Hawaj, kde když nás spa-
řili někteří rodičové vrátili nálury...
K snídani byly dary našich poslů.
Po ranním sletu, kdy jsme se dopra-
dy hezky slítli, jsme se znovu předsta-
vili, tedy ale se zrapejením svých těl.
Dále naše společnost se zabavila ja-
ko moderním společenským tancem,
tušíme, že jmenuje se šlehlička s ledni-
ka. Hezitim doraželi další rodičo-
vé s dalšími dary.
A potom... Civilizace pokročila!
TIMES vydává nové křížovky! Jenomže,
písmenka se jakési rozsypala a musíme
je posbírat! No tak dobře! K Bismarckovi,
Bellovi, Eiffelovi, Edy VII., Rimbaudovi i
Manetovi. Po vydařeném spřátelení v kopa'ch
se nám podařilo nečekané. Křížovka byla vy-
luštěna!
A abychom se posilnili, vydali se někteří do bude-
ucnosti, někteří zůstali v našem městečku. Ti se
pak zabavili závody na kolobežce, krokety umělecko-
jízdou na kolobežce.
A pak nastal večer. Baron započal svůj program.
Trošku Volkany. Občas klokan à la kobra nebo
à la [illegible]. A potom jsme se dobýkali rukama.
Najednou jsme si zase čistili zoubky a šli spin-
kat (kromě Maku, ta šla spát).

(7:0)

7.7. - Dlouhý, ale dobrý den

Hned po ránu nám volal Thomas Yalva z Avignonu a objednal si u nás noviny. Tak jsme si vyrábělí regionální zprávy, rozhovor a interview s Kryšpínem. Po všem tomto hledání klidu jsme si vymýšleli volební program. Nejlepší na druhé straně. Bylo to podivné, alespoň z mého pohledu. Volit si vlastní stranu. Náš rev při losování se musel nést na míle daleko. Hlasitým musely praskat bubínky. Cha, jejich hlasy Lega a Kryšpína, kteří dali své černé hlasy stranám nejslabším. Večer byl sex cyklus. Tentokrát úplně jiný než na expedici. Sedělí jsme v kroužku a Brut nám povídal o zoofilovi a buck o tom jak se máme mít. Zvláštní dost bylo o sexu moc nevím. Některé otázky byly doprovázeny salvami smíchu. (obzvlášť ze strany děvčat). Celkově se ten den líbil myslím, že nejen mně. Až na špatné počasí se den vydařil. Moc pěkný volby, moc dobrý lidi a skvělý nálady lidí.

Zapsala: Livijsek

DBR, ANEB VOLEBNÍ DEN

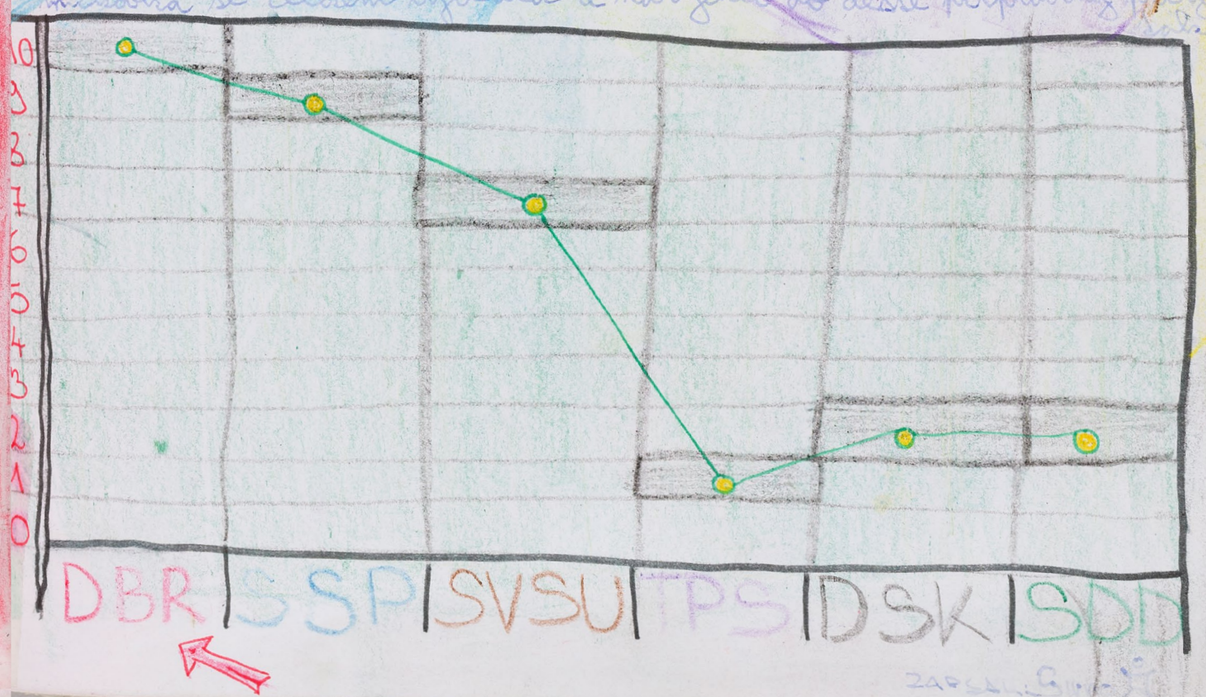

JAKO PŘEMONSTRÁTI

9.7.

Všechno jako každé ke letům na sledu že si jeden vyrážíme odjezdem kapitánal o srazem tyhle klášter vydali zvrátet o Strahov jeli jsme ale jako

probíhalo úplně vzor. Byla byl oblek a pak naše a možné vrátil den a že za Ještě přes

normálně, snídaně, byl sled. oznámil, věci na chvíli našim sebrál divadlo B. Strana čaj. jsme se vše. jsme se nějaké do klášter. cestou, (s Pegasem) a tak

VÝROBA PARNÍHO STROJE

Hned ráno, předpokládaný při ranním sletu, nám bylo oznámeno, že dnes budeme skoro celý den vyrábět a sestrojovat zakázkový parní stroj. A abychom byli co nejrychleji hotovi, pustili jsme se hned do toho. Rozdělili jsme se do několika skupin a každá připravovala pod vedením Manuí) připravovala kameny. Druhá skupina pod vedením Broučka připravovala dřevo na spálení a zbylé dvě dívky (přesněji Karolína a Bětka) sbíraly vonné bylinky. Nešlo to nejjednodušší. Museli jsme se brodit přes rozvodněný potok a ke domu ještě nést v jedné ruce kládu a dřevo a v druhé žaltka nebo sekerku. Asi v poledne byla poledne hostina. Bohužel již si nepamatuji, co dobrého jsme vlastně měli. No a samozřejmě, že jsme si mohli po namáhavé práci odpočinout. A tak byl až do půl čtvrté poledne klid. Po ukončení poledního klidu, abychom se lépe vzdělávali a ne jen pracovali si pro nás Brůk připravil odpoučlovací program co se týče drog. Kreslili jsme naše představy drog a drogového světa které se ani moc nelišily. Potom nám Brůk řekl něco o drogách a odebrali jsme se na svačinu. Po svačině jsme nosili kmínky za kopcem k našemu parnímu stroji a za chvíli nám už nic nebylo a byla večeře. Večerní program vypadal asi takto: sedli jsme si do kroužku a odpovídali na sedm otázek o tom, kdo seděl vždy od nás a o tom toho nejlíp víme. Potom jsme si sečetli a řekli jestli to je pravda. No a pak přišel den velký okamžik. Šli jsme do našeho parního stroje. Parní stroj byl něco jako sauna. Svlékli jsme se a šli jsme do sauny kam zatím kapitán nosil rozpálené kameny. Pak, když jsme tam byli všichni sauna se uzavřela a na kameny se nalil vývar z bylinek. No a pak už jsme jen čekali než nám bylo horko a pak jsme skočili do vody. Tak to byl celý vzdělávací den.

Pinzy

VÝPRAVA

11.7

1. DEN

Po ranním sletu nám bylo sděleno že máme najít poslední součástku do stroje přá- ní.
Součástka se nacházela v přehradě HRACHO-
LUSKY. Po rychlé chůzi do PLANÉ na nádraží
jsme jeli do Přovan kde jsme dostali polívku.
Potom se přestoupilo a jelo se do BLA- HOUSTY.
Od sam sad jsme šli k rameni HRACHOLUSK
Kde začalo stavění vorů. Po hodině
práce na nás přišla delegace mišních
rybářů. a tak jsme museli přestat s kácením
roušek a museli začít s tím co máme.
Přestali jsme okolo 1930 a šli na věci
po věci začalo přibývat, tak jsme
postavili stany a šli spát.

CWACK

Naštvaný rybář →

12.7

2. DEN

Ráno jsme se kupodivu vzbudili, snídali, sbalili stany a šli dodělat vory, by jsme dodělávali do oběda.
Po obědě začali nafukovací skorušky při kterých se polovina vorů rozpadla, ale i přes to začalo dovádění na vodě, které trvalo asi 3 hodiny čili do svačiny, poté jsme se rozdělili na 2 skupiny: na vory, po souši - na vorech jeli: BŘÍK, MATEO, MAKU, ~~CWACK~~, HONZA, JEFY, TEREZA, KAROLÍNA a TOMÁŠ. Já jsem jel na voru takže vám můžu popsat cestu.
Prvních 100m jsme mohli bidlovat takže to celkem šlo ale zbylých 1900m jsme museli pádlovat kulatinami o průměru 8cm takže makačka. Trvalo nám to asi 2,5 hodiny. Dorazili jsme unavení, ale šťastni (seda aspoň já). Udělali jsme večeři postavili stany a opět šli spát.

CWACK

3. DEN

13.7.

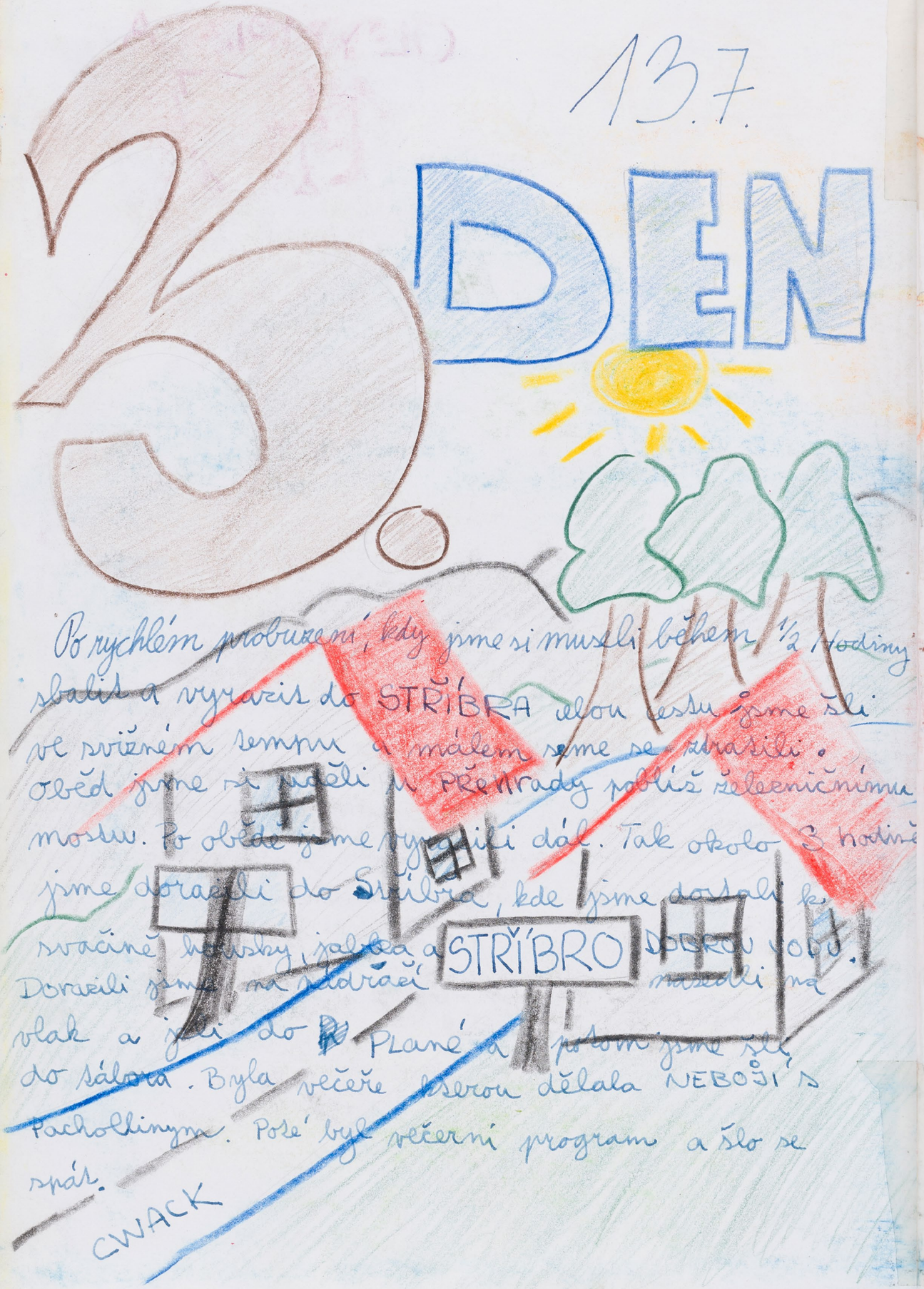

Po rychlém probuzení, kdy jsme si museli během 1/2 hodiny slabit a vyrazit do STŘÍBRA celou cestu jsme šli ve svižném tempu a málem seme se zpotili. Oběd jsme si vařili u PŘEHRADY poblíž železničního mostu. Po obědě jsme vyrazili dál. Tak okolo 3 hodině jsme dorazili do Stříbra, kde jsme dostali k svačině hruškový jablko a Dorazili jsme na nádraží nastoupili na vlak a jeli do PLANÉ a potom jsme šli do sálová. Byla večeře kterou dělala NEBOJÍ S Pacholíny. Poté byl večerní program a šlo se spát.

CWACK

OLYMPIÁDA

14.7.

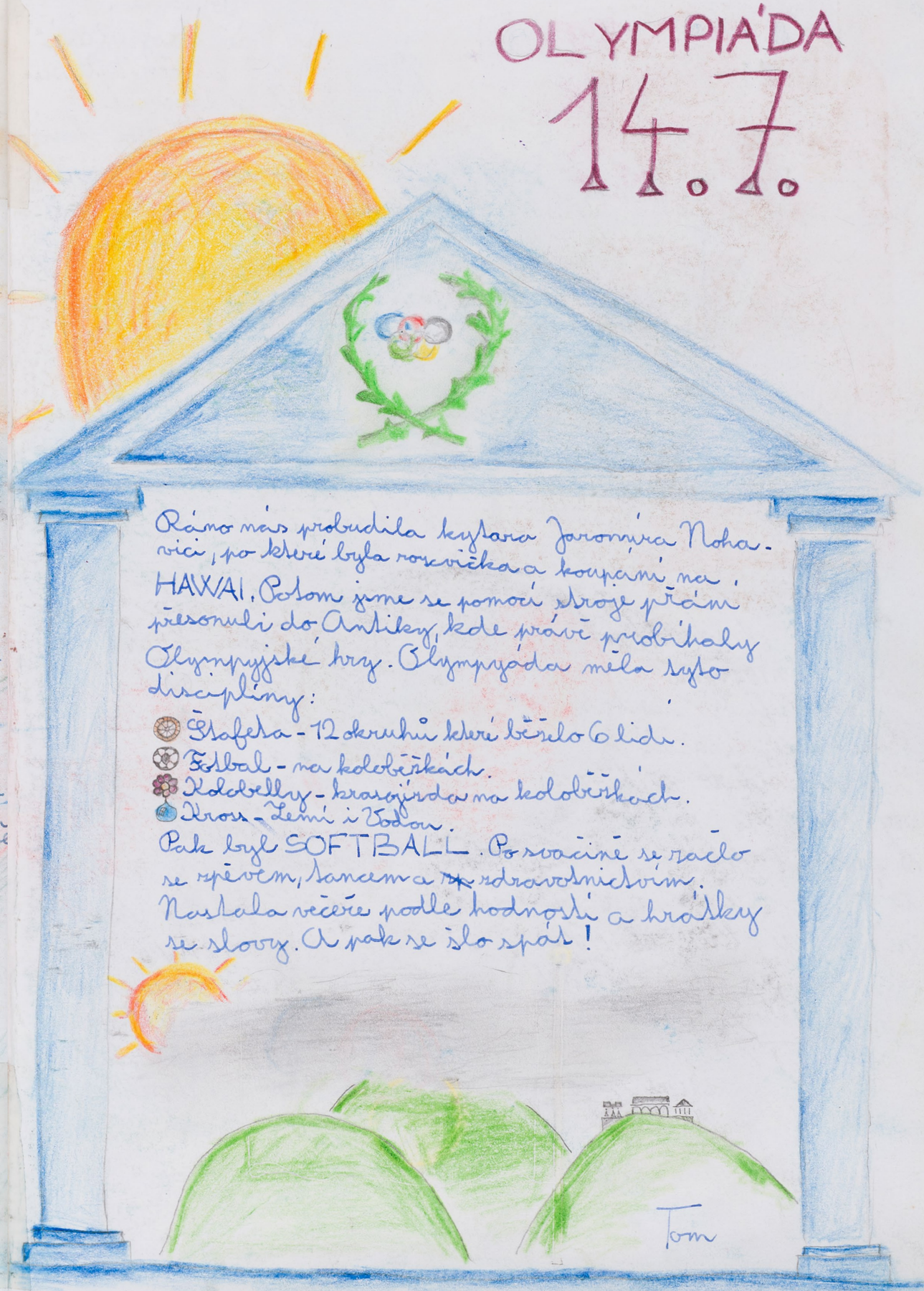

Ráno nás probudila kytara Jaromíra Nohavici, po které byla rozcvička a koupání na HAWAI. Potom jsme se pomocí stroje přáni přesunuli do Antiky, kde právě probíhaly Olympijské hry. Olympyáda měla tyto disciplíny:

- Štafeta - 12 okruhů které běželo 6 lidí.
- Fotbal - na kolečkách.
- Kolečky - krasojízda na kolečkách.
- Kross - Lehí i Vodou.

Pak byl SOFTBALL. Po svačině se začlo se zpěvem, tancem a ~~s~~ zdravotnictvím. Nastala večeře podle hodnosti a hrátky se slovy. A pak se šlo spát!

Tom

LODIČKY

Pohroma! Náš stroj přání byl zničen! A sušák jakbysmet! Máma s Břikem hned začali slídit po zmíčích. Při snídani si posupně prohlížali službu, tedy i mne. Potom se vše vrátilo jakžtakž do normálu. Při ranním sletu jsme se dozvěděli skvělý program - dopoledne lodičky, pobom velké hodování a šlehačkové bitka a nakonec víno, ženy a zpěv (dle libosti upraveno).

Hned jsme se rozdělili do mokšut a začalo se se stavbou našich kořábů. Co bylo třeba? Sekáčko (1 m dlouhý klacek) a samozřejmě lodě. Všichni se rozběhli po lesích a hromadách dřeva a snažili se sestavit supervlastní loďku. Někdo z kisty krajinek, někdo spíš z nohou mistního po Pichon. Potom začaly velké závody. Plouchalo se a šlouchalo, až se vyšťouchalo konečné pořadí, které si ovšem samozřejmě nepamatuji.

A byl oběd - špagety. Někdo si po obědě schrnul, ale většina šak jenom něco dělala. Už jsme se všichni těšili na velké hodování a pak se vydali dalo šak nadějně, jenom že pak jsme se rozhodli, že milému promluvit s Kryšpínem...

Remy

ZÁVĚREČNÉ

Putování

Dozvěděli jsme se, že jediný, kdo nám může něco poradit, je mistr Kryšpín. Dělí prý na nějaké zřícenině či hrádku. Tak šahnle zašla naše daleká pouť za mistrem Kryšpínem. Jelo se na našich půlkilometrových přes Kořen. Hned na začátku Cliki spadla a musela se vrátit do tábora. Jak jsme tak jeli, šlapal nám málo na paty, protože se pořád vyhýbal lesní zvěři a jedl maliny. Nakonec jsme se přece jenom dostali do Kořene. Dali jsme jelo lesem přes [illegible] (Cesta trvala asi 10 min.) Kořen je [illegible] se smyčcovými [illegible] a [illegible] jsme se [illegible] Jak jsme tak jeli, zdálili jsme se [illegible] Bagy zas asku našel, ale zmizel [illegible] holčičku. A tak jsme se [illegible] mi začali schánět po stařečce (za 10 hodin se hledá [illegible] skutku dobře!). Celou dobu nás tam obvrtali jaivi, chlapci, [illegible] mohli zase vyjet s Žubrňkem. Cesta pak [illegible] dala dobrá, až na proměnlivost nálady. Z kopečka [illegible] [illegible] nemohli. [illegible] na našim cíli, hradě [illegible] Tušejní. Jistý [illegible] muž nám ukázal Kryšpínův hrob a vydal se [illegible] Kryšpín. Kryšpín je [illegible]!

Cestu [illegible] vybudovali [illegible] Tyčili jsme se [illegible] předvedla [illegible] londýnská [illegible], dík [illegible] pózička [illegible] mohli [illegible] přišel [illegible] tančícku Pimpu a její [illegible] Kořene přišel [illegible] s bratrem. Opět jsme se vydali na cestu.

Ještě než jsme dorazili do tábora, byl [illegible] bahoh. Jinak se [illegible] nestalo.

Remy

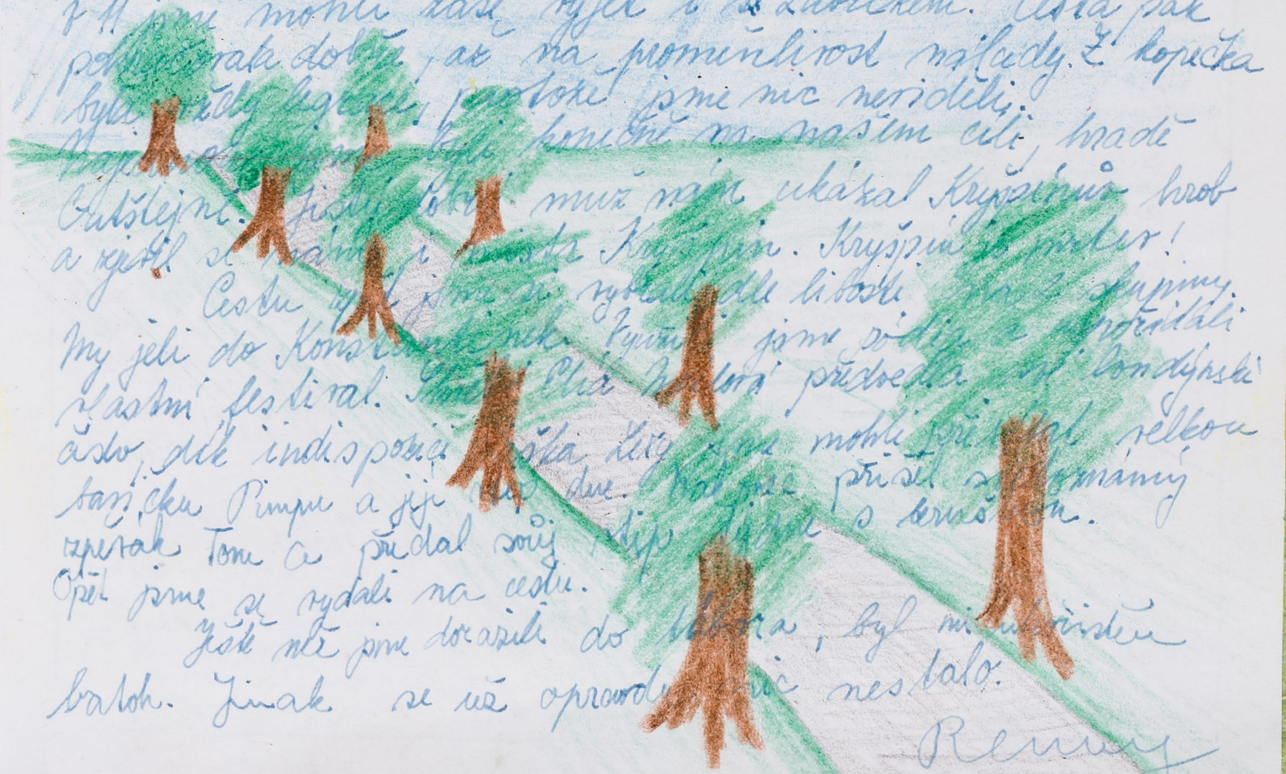

NA ZÁVĚR

JE UŽ DÁVNO PO TÁBOŘE...
konec prázdnin a já mám konečně potřebný odstup a nadhled, a tak se pokusím napsat nějaké hodnocení samozřejmě že jen dílčí hodnocení moje – tedy z mého pohledu, protože myslím, že něco takového by na závěr mělo zaznít. Tak do toho.

ZÁVĚREČNÁ PETROLEJKA...
Bylo to trochu deštěm a vůbec zimou, ale nepodařilo se příliš otevřít témata: Tábor, co se líbilo x nelíbilo, co do budoucna atd... Myslím také, že k tomu přispěla nechuť lidí zmiňovat se o své citlivosti a vůbec o nechutích něco dělat. Také si to asi nechceme rozházet s ostatními... a tak je pohodlnější a bezpečnější mlčet. (Tímto nechci házet všechny do jednoho pytle a odlučovat od „lidu" CPT včetně sebe)

♀ či ♂ TÁBORA...
by zřejmě byla Ulrika – mě napadla také první, hlavně asi proto že všechno se snažila dělat naplno a pořádně a nebránila se hovořit „osobně" jsem s ní mluvila a překvapila mě její přímost ve věcech jemných – tedy vztazích – kolik. vztahu vůči mě. Dále pokračovala jména jako Brouk – měl toho spoustu za triko a klobouk dolů + já jsem z ní měla i dalekonosnější dojem než dřív. Maska kropež zesunutá... a také nový objev – roste nám z něj velký dramatik. Manna – také jeden z nejvýraznějších ☆☆☆☆ u Bucka si nejsem jistá – prvních pár dní jsem ho klela, ale pak trošku na umření, nečitě podporu od CPT lidu? Nechuť do posadky lidí...?! Dal mě napadá Joky – pamatuji si ho jako velkého slabocha (tedy nejen slabocha – tím všichni škrtat +) a na táboře mi přišlo že začal bojovat se svým strachem z nepohodlných situací a myslím, že velmi úspěšně. Ještě musím zmínit Tomáše a jeho nadšení. Na druhou stranu musím říct, že kdyby trička Spagy využil svou energii na střídání dříví, mohli bychom odložit saze sušky, ale byla (jinak hluboko spící zatrakená zima... Kdyby Vašek hrála míčkovky či byla na lidi také milá s jakou radostí a pochvostí loupala cibuli, kebo jinak se angažovala v kuchyni, měl by asi i takový Manna, co dělat, aby ji ubečtal. Ale bohužel Manna hemžil se dělat..a máma důvodná podezření, že kuchyň fungovala jako úkryt před něčím nezabaleným"... Ted odpis: také „Já" abych šeke z „kříže" nevyjmula (i když by byl zázrak, kdyby můj zápis „vyvolal reakce – ať už jakékoliv) tak tedy já jsem byla hodně v kuchyni (a dost mě to ubíjelo – fuška i když musím říct že v jistém smyslu to bylo pro mě pohodlnější al dalo se to omezit! To způsobilo, že jsem byla trošku mimo" a má komunikace se omezila na kuchyň a občasné vlčí hosty – když jsem zrovna nebyla ospalá! Tedy nic moc.

DO BUDOUCNA...
Brik & Baron odcházejí – Br. do admirálského důchodu" a Baron do Afriky (což bylo provázeno vlnou nedorozumění a rozpaku. Někdy i pocity jisté „úlevy" jak to bylo opravdu, ví jen Barda – určitě a dívejme se spíš do konstruktivními budoucnosti.
Doufám, že nový rok Persea trochu povzbuzen odpadnutím lidí, kteří se jen „vezou". A provázen pochopením, že máme tvorba oddílu je záležitostí všech a flákalí se pozná" s tím již máme bohaté zkušenosti a tak se poučíme. S chutí do díla Persee.

Nebojka

ZÁHAJOVAČKA 98

Zahajovací výprava začala v sobotu ráno 10.10.98 na hlavním nádraží. Ještě se nám skoro všichni, abychom tak řekli zahájil Persejský rok 1998/99 na Mářině škole. Cestou nám jsme několikrát přestupovali z vlaku do vlaku a mezitím, když jsme čekali na další vlak, tak jsme si zahráli pár her a naučili se trochu semafor. Když jsme konečně dorazili na určené místo, tak mohlo se parta vyjít. Vyšli jsme a asi kolem druhé hodiny jsme si dali oběd. Věřím, že k obědu měla každá skupinka nějakou dobrotu. Poté jsme šli přes louky, pole, vesničky, lesy, kopce a do kopce. Cestou se všichni bavili a Zeca vymyslel takovou hru, že se předávalo štěstí a kdo dostal, ten se toho nesměl vzdát. Pomalu se začalo stmívat. Konečně jsme nám dorazili. Každá skupinka si dala večeři a šla se ubytovat, který nám nějací němci udělali. Když jsme se nanečeřeli, tak jsme si mili připravit ležení. Jedni lidé spali pod nafukovacím přístřeším a zbytek spal pod velkým přístřeším. Zeca nám dal na dobrou noc pár vzdělávacích otázek a šlo se spát. Ráno jsme vstávali dost brzo. Všichni si vzali kroj a šlo se na „ono pozvané místo" kde rostl velmi vzácný, zakořeněný strom. Poté se přišlo zpátky ke přístřeším a všichni se nasnídali. Po snídani se hrála moc dobrá míčovka a bylo to o tom, jak nahnání přenášeli mouku a napadalo jí lopatičkami, ale nebylo nám jenom lopatičkami, ale i rosou. Vynapadaly všechny. Naštěstí to všichni přežili ve zdraví. Potom se šlo do lesa na oběd. Cestou do lesa jsme si zahráli na přednášení básniček. Ještě za jejich básničkou, jinak bychom se nám nevešli. Dojeli jsme do Prahy a rozloučili se. Tak skončila Persejská zahajovací výprava.

1. oddílovka

Sešli jsme se jako vždy v 17:00 na [illegible]
po [illegible] souboji mezi [illegible]
1. [illegible]

VAZAČI KNIH

Další oddílovku jsme již byli rozděleni do clubů.
Vazač knih Sendobrád přišel učit Pampoš.
Nejprve jsme si připravili vhodné papíry. Nejlépe 16. Pokosm si je rozdělíme na 5 dvojlistů a pak je začneme sešívat. Postupně přidáváme vždy dalších 5 dvojlistů. Až nám dojdou všechny papíry, nebo až nám bude sloužtka stačit skončíme se sešívání.
Dále si vezmem tvrdší papír a nalepíme ho z obou stran na vrch knihy. Na hřbetě se přeštře kniha lepidlem a nechá se vyschnout. Pak se na spešl stroji kniha ořízne, aby měla dobrý tvar. No, a co se stane dál se dozvíme až další oddílovku.

Zapsala: Šarka

Výprava - 7.-8.11.

Bydleli jsme u Maugli, v přepychovém penziónku. Zase jedna výprava o rodiči. Brodívaly ji drobné hry na seznámení o nimi. Myslím, že nejlepší byl večer. Debata o rodiči o náš „dětech" a o nich „rodičích." Každý měl možnost se vyjadřovit a zapojit se do hovoru, ale přesto existovala řada věčný zavřená, uzamknutá...
Hráli jsme pár her, mezi nimi i na poznání nějakého pantomimou předvedeného filmu. Všechno, ale na první pohled vypadalo (podle pana Mamuly) jako mlčení ječmínek. Na závěr tohoto dne a této zvláštní debaty jsme poslouchali Mišpachu. Druhý den jsme se vydali na prohlídku kláštera v ~~Sept~~ Plasech. Hmm, zajímavé. Glumík a Nelojka si andělsky zazpívaly v dobrých chrámě. (Znělo to opravdu božsky:). Někteří lidé se chovali tak trochu „divně" na to, že byli v klášteře... a ještě nad se nad tím zamysleli. Následovně odešli rodiče probrat své problémy o svém „miláčky" do hospody. My „děti" mezitím hráli lakross. Cpt. nehrál. To bylo asi lepší, protože mladší dostali šanci se projevit. Na závěr asi něco řady nějaké ahmuti.
Konkrétně myslím, že by se Brouk mohl léčit své „komplexy" jinde, než v oddíle. Pár chlapů by se mohlo na veřejných místech chovat lépe, Bašek by nemusela být při lacrosse tak mrcha atd. Mimochodem ještě jeden malý postřeh. Patroni se již začínají rozjíždět a starat se o své „chovance." Jinak myslím, že se výprava hodně povedla, možná by příště rodiče nemuseli odcházet do hospody, ale více se s námi pobavit. Tak to je již je opravdu všechno: zapsala: Pitrýsc

DOOM 3 → ESC START

DATE. 21.11.
TIME 13.°°

-VYZVEDAČI-

id SOFWARE

POSEIDON SOFTWARE

VŠE ZAČALO V 13.°° 21.11. KDY 4. TEAMY DOSTALY ZÁKLADNÍ INFORMACE. ARMAGEDON KTERÝ MĚL NASTAT BYLO TOTÁLNÍ ZNIČENÍ ZEMĚ ZACHRÁNIT SE MOHLO POUZE 35% LIDSKÝCH BYTOSTÍ (POUZE VOJÁKŮ). -TO BYLY ZÁKLADNÍ INFORMACE A TEĎ „START":

1. LEVEL: SBÍRÁNÍ CIZÍCH ŽIVOTŮ A ČÁSTÍ ŠIFER. 1. AKCE BYLA NA RŮZNÝCH MÍSTECH, ŠLO O ZÍSKÁNÍ CIZÍCH ŽIVOTŮ, KTERÉ SE NÁSLEDNĚ VYMĚNILY ZA ČÁSTI SPRÁVT. JAKMI-LE TO ZJISTÍTE KDE SE ROZDÁVAJÍ MAPY A JEDNO UKOŘISTÍ KONČÍ 1. LEVEL.

2. LEVEL: SBÍRÁNÍ ZBRANÍ: BFG9000, PLAZMA, SHOTGUN, MOTOROVKY. VELMI NEPŘÍJEMNÉ RABOVÁNÍ SKLADŮ POMOHLO NĚKTERÝM TEAMŮM K TOTÁLNÍM BANKROTU. PO JISTÉM ČASOVÉM ÚSEKU LEVEL SKONČIL.

3. LEVEL: ZÁVĚREČNÝ SOUBOJ S RAKETY. BOJE BYLY ZAJÍMAVÉ, ALE NEDÁ SE TO ROZEPSAT NA NĚJAKÉ ROMÁNY. SAMOTNÝ ZÁVĚR (ODLET RAKETY) OD 3 ALIGATOR SOFTWARE BYL ABSOLUTNĚ DOKONALÝ.

!DOBROU HRU PŘEJE ID SOFTWARE!
ESC-TO EXIT

©POSEIDON, Tom, ibID, 3ALIGATOR

Vojta

Glum

ODKAZ 5.-6.12

Jára da Cimrmana

Na této myšlence máš bydlo můžeš asi pěkně pít. Ani jedna pondělka nebyla kompletní. Na návštěvách k nám přijíždějí Vajdělé (Eukalypsa). Upravili jsme a nedělá se snadno. Rozumíš Herajinan, Jedna bydlo kompletní nitěbuňkám anděla. Vyslouchali jsme a Bermuně a podobovali, nějakými kyjovalým rukám vesla. Cestou jsme pevně skály a krále krys, které naším radostné dějiště. Vaňat. Zachránili jme časti expedice, která nás dovedla ke mnoha nezvěstným. Myšlenka- dutě nemůžeme dutě myšlenkou na dveře. Vaška a Jelena, ale nakonec k horko nešlo (nadšení). Tři, že nás bydlo kokosového kokosu myšlenka kokosové odevzdejší. Pondělí jsme si se nám [illegible] Jedna postě na nás. Celou myšlenku kokosové a Mexiku. Moc dlě. Povedla se!

EC5274 SS/SD

uzom

СДЕЛАНО В БОЛГАРИИ

RUSKÁ VERSE

CIMRMANOVA DISKU

Jasnou mysl a slunce v duši přeje Jára da Cimrman

... a brzy na viděnou

ODKAZ 5.-6.42

Jana da Cimrmana

Na této myšlence naší byla může
mnohý asi pěkná pil. Ani jedna pondělka
nebyla kompletní. Na návštěvách k mani
připravil Vajdělek (Kalypso). Vypadali jsme
a nedělek se snažili Ramad da Milhouse Herajinan, Ředitel
byla kompaní střelbynjm anděl. Vyslouchali jsme
a Bonanzi a podobavali, nějakými kujnolym aalyzačním
rušímon rostlon. Cestou jsme
pnili skály a krále hry,
které nám radoval Alejo
Vavro. Zachránili jme části
expedice, která nás dovedla ke mnoha nových činnmanova divadlu.
Nejdříve- dnes se nemůžeme dnešní myšlenkou na dnes
bratrským, Vaška a Glumu, ale nakonec k nám se (nedělali)
Tím, že nás byla kalkulačka mi kalk myšlenka přijela
kalona adentnější. Pondělí jsme si se nám
jsme prostě na nás dal. Celou myšlenku
a Mayerem. Moc díky. Povedla se!

EC5274 SS/SD

ИЗОМ

СДЕЛАНО В БОЛГАРИИ

RUSKÁ VERSE
CIMRMANOVA DISKU

Zkra

Mangli

Kristýna

Sirra

Nebojí

• Mičkovka připravená stranou DBR

Tereza

Brouk

• Divadélko v návštěvním den → „ de to doma hebedo."

Tom

Petr

Cvrček

• Výprava za tátou Cimrmanem

Kristýna

ÚVODNÍK

Dnes, jako mi-
nulý rok, náš EPT
kneel na začátku opus-
til a prej: že oddělovku si
máme ustoričt podle sebe. Většina
lidí si začala povídat o tom co bude dělat
o vánočních prázdninách, někdo si četl, někdo
se bavil hlasitým smíchem no a ostatní se z
vlastní nechopnosti nudili. Glum už to nemohla
vydržet, houbas se na ty otrávené obličeje, pro-
to zasta zamnou a začala vymejšlet program.
Nakonec se toho ujal Broun, který přišel se svou
zábavnou hříčkou. Do se byli zatažení předvá-
bodomani a zástupci. To sílo zábavací hře
jsme se přesunuli ke stolu, kde náš
opěť Broun vyzvědil dalšou hříčku. By-
lo vidět, že se Broun opravdu snaží náš
nějak zabavit. To mu to opravdu se-
lice dobře. Atmosféra byla fajn.
Nevím, [illegible] chvílích, ale [illegible] byla prima, pro-
sože sami byli [illegible] hry bodomani a
hdyž se do[illegible] dopromady. Jak to obojí
zato. Čti honzi jsme si najzali
něco o Radičce a šli se ven
rozloučit.

Cuiki

NadílKa '98

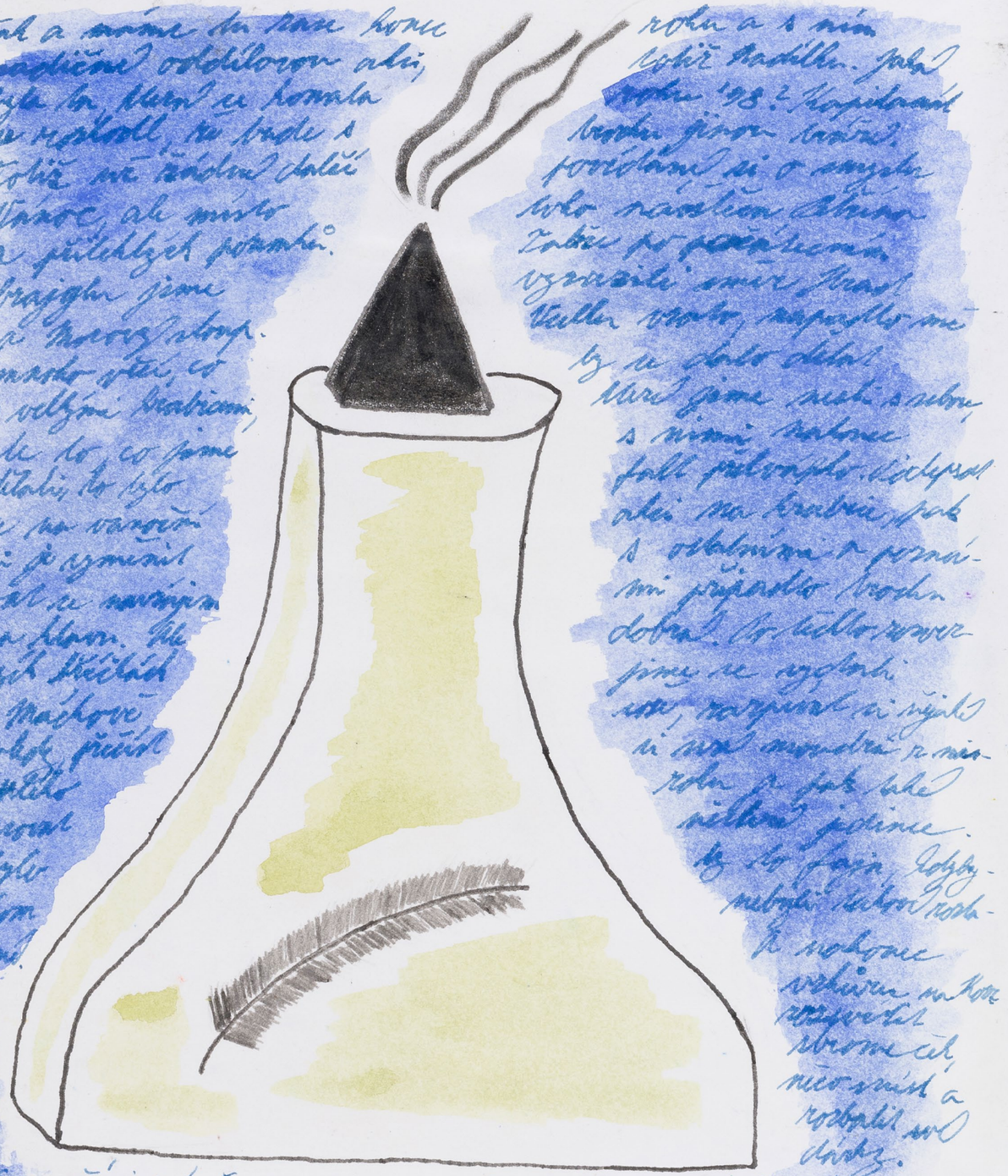

Tak a máme to tady hotové. Tradiční oblékánování akce, byla to hlavně sranda se rozdělit, co bude s čím na sobě. Tak jsme se sešli v Mášově bytě, přičemž málo musel být Dan v kuchyni.

Brzy jsme se rozcvičovali, musíte vědět, co s volejbalovými kostrami, ale to co jsme dělali, to bylo až na vánoční si je vymazat z hlavy. Ale vyšli jsme z Mášova bytu, přičemž málo musel být Dan v kuchyni.

Brzy jsme se rozcvičovali, musíte vědět, co s volejbalovými kostrami, ale to co jsme dělali, to bylo až na vánoční si je vymazat z hlavy. Ale vyšli jsme z Mášova bytu, přičemž málo musel být Dan v kuchyni.

roku a s ním Lohií Nadílka. Jaká byla '98? Hospodářské krize jsme tentokrát se o nás Ježíškovi zatěžovat nemusíte, vyrazili jsme hned Vaňkovi, napadlo mě by se dalo dělat. Hned jsme měli s sebou s sebou s sebou

ODILOVKA

THEATRE

ODILOVKA ZAČÍNÁ V 17:00 HODIN

JE TO JAKO OBVYKLE V

ODILOVCE JE NAMÍSTĚ VYSLOVENÉ SLOVO

ONEMOCNĚNÍ BYLO ZAPŘÍČINĚNO

OREMÁRYCHOMĚNALEZLI ARCHEOLOGOVÉ

TENTO POUDÁNÍ

NAM BYLO VYDÁNO

SKEHOTHEATRU

ZNAMENÁ

ZE JE

ODNÁŠKA POŠLE

TADY VLEVO

ZE JE

ŠNĚŽNÍK MEDVĚDA

NAKONEC SI

HOJ

© xxx-Jeff

BĚŽKY 15.-17.1.

Persián budito tenorista nebo nakonec zůstali většinou doma, takže i s posezónkama jsme dali všeho všudy jen pár kilo. Cestou k chatě jsme se bronzovali hlubokým sněhem, kdo šel po sobě bosky, skákali se do sněhu a dělali různé skopičiny. Na chatě si všichni vyndali věci, ale na... Pozdě se večeři najedli a večer se dobře hlasů místnosti na skupinový program. Tvořivé nám oznámil, že máme udělat v obou věkových skupinách a vymyslet sketu, ve které půjde abychom vymyslely co nejlepší. Nejpřirozenější bylo nakonec vymyslet sketu o ARTISTOVI. Ale ARTISTA. Ale ARTISTOVI se nám nechtělo a tak jsme se rozhodli, že ARTISTA zabijeme. Ale ARTISTA se nám nechtělo zabít, tak jsme se rozhodli, že ARTISTA zachráníme. Ale ARTISTA se nám nechtělo zachránit, tak jsme se rozhodli, že ARTISTA vyléčíme. Ale ARTISTA se nám nechtělo vyléčit, tak jsme se rozhodli, že ARTISTA vyhodíme. Ale ARTISTA se nám nechtělo vyhod

ODDÍLOVKA

Tak tu máme další oddílovku, konkrétně s datem 26. 1. 99. Deseráři u relaxaci nedovzlla brzo. Důvod je velmi jednoduchý. Zpousty lidí musí dohnat svoje resty co se týče plnění si podmínek na expirace pod vedením pana Šimůnka. Ten náš dohonec přišel navštívit na schůzku a vybrat si z nás účastníky svého nápročného kurzu. Archivář na naši milé Černošky dolehla únava, a tak si jí asi moc plohé blo sledovat splnění bylo podmínky kompletně. Obalmě mohou dělovat dobrovolníci pana Šimůnka, který jim dal jeden jeden šanci. Ale abych nepsal jen o blížícím se bjarském kurzu. Zamožujme jsme měli od našeho drahého kapitánaka přípravný program (uvidíme co bychom si bez něj počali?). Nejdříve nám o všech krát Šaponch zakázal mluvit, rozbrkal nás do dvojic a v těch jsme si měli gestikulací navzájem pobídit nápis. na čím lodo byl napsaný v lině polárníc jabka bez alkoholu pařím na mém computeru. No, a co následovalo. Měli na mozeček. Na něm leželi spousty slov na písmena a. Mahes jich několik vybral a nechal nás, abychom rozlousknli jejich skrytý význam (spočky pítě, Bibijčka). A nakonec někdo v přímo zafrapovaném dívčí zdravení a ozvala se hudba. A to je dnes vše.

Brouk

EXPEDICE

první den

30.1.'99

začal na nádraží, pak jsme jeli vlakem, jeli jsme strašně dlouho, ze začátku to vypadalo, že snad pojedeme celý den. Naštěstí jsme tam asi v jednu dorazili. Měl jsem ohromnej hlad, ještě, že se Glum se mnou rozdělila o pomeranč. Díky. Potom jsme běhali do trojúhelníku, jako bychom nemohli běhat do kolečka. To by bylo kratší. Skákali jsme taky do dálky, Brouk má skvělej odraz. Budu muset začít posilovat a příště ho porazím. Vůbec jsme se parádně vyvádili, ještě teď jsem celej mokrej. Teď bude řeč, se těším...

...VŠICHNI UŽ SPÍ, JENOM MY DVA JSME VZHŮRU. MUSÍM TO JEŠTĚ DNEŠKA DOPSAT. PO VEČEŘI NÁM NEBOJÍ ŘEKLA, ŽE BUDOU DOBROVOLNÉ SLUŽBY, A KDO UMEJE DNES NÁDOBÍ. PŘIHLÁSILA SE KRISTÝNA A JEŠTĚ NĚKDO, MĚL JSEM NA SEBE VZTEKA. ZÍTRA SE MUSÍM PŘIHLÁSIT JÁ. VEČER JSME HRÁLI RŮZNÉ VESELÉ HRY, BYLA U TOHO LEGRACE. DOKONCE JSME SE MĚLI LÍBAT (KLUK S HOLKOU), TROCHU JSEM SE STYDĚL. POTOM JSEM SLYŠEL, JAK MATEO ŘÍKÁ NEBOJÍ, ŽE TO MÁ BÝT JENOM RECESE. MUSÍM SE PODÍVAT DO SLOVNÍKU, CO TO ZNAMENÁ. NA KONEC JSME SE ŠLI OTUŽOVAT DO SNĚHU. NĚKTEŘÍ ALE NEŠLI, ASI SE BÁLI, ŽE JIM BUDE ZIMA...

Lea

DRUHÝ DEN

TRT
CRRT

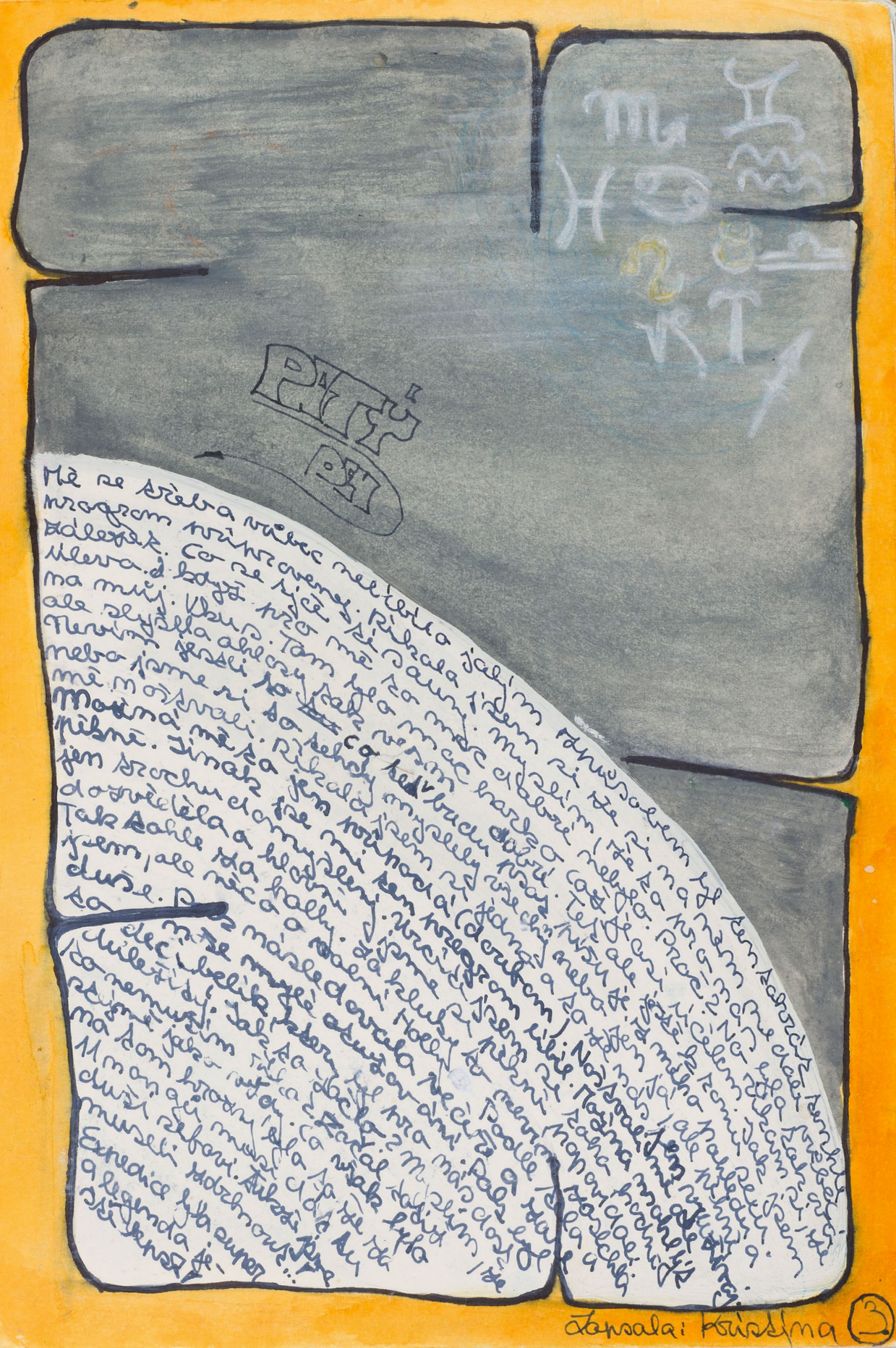
PRT

To Poslední

Tak tady máme výlohy
konec bude se skrovnými
obrazky o péči nbytečné duše
a malých jiných nebezpečnostech
Nebyl jsme se vrátili z ulice
zjistili jsme, že Ježíšek obalil pěje
chaby a je na kašlíce minovacími
mi alem zpotřebu. Ten slávalí jsme
se ale všechno velké a nepřijmout
a bohdá Mako se nejni jednou
cnicemi - bohužel si nezpomínám
koho Mako angažoval - se vrátí
do pěpravy přerozmanitých jídel
ot klavírek chodu pečínají fus opravy
doplatě rádná konec. Znamenitě
nechtěl ani slávky nějak objed-
lhaz by uspokojil i obvyjed-
bho odborníka. A když byla
vše nebystam, sedělo jsme
se mg vyhladovělí trpělivost
a klidi a napočali hodovat.
Ten se pomine potahl,
ale paul se i čas
abychom v prestávkách
mezi jídly tlizimi pěhy
byly i prodlouž chůzi
nějaké, kde by zpeal vokolní
okolnosti, jaký vlastně byl
asgha dlouhý čas, co jsme
nebo trávili a podivěhovat
na téma, roka je bych vyhlo-
dlouhý dlouhý jsme vlídali
Malybolu a vyhlídat Sha-
Tecen se kanál a mí
vrátil do vídi vellomest

Sáňkování na Petříně

V pondělí mi došla
šňafela. Vezmu si boby nebo
jdu na sáňkování! Byla jsem
nadšená a strašně jsem se těšila.
Práce jenom 20 minut... Leda Perseáčci na sáňkách
je pořád, ledový stojí za to. Naším prvním
úkolem bylo odnést Oliki na Petřín a to tak,
aby se nedotkla země. Nakonec jsme ji tam dopravili
jako první (ze dvou). Mávnutím mamonovy ruky k nám
stali bodyguardi a dostali jsme nelehký úkol
ochránit Matka před mafiány, kteří usilovali nejen
o jeho život, ale i o peníze, které měl u sebe.
Dostali nás. No, my jí potom taky a to mnohem rychleji.
Vzhledem k tomu, že to bylo neoficiálně se banály
soutěže a to byl sjezd a. sjezd č.2. Sjezd byla skutečně
šňafla. Nahoru, dolu a další zase nahoru a dolu. To vyhráli
mafiáni. Sjezd č.2. vyhráli policajti. Cílem bylo
nacpat na jednu boby co nejvíce lidí. Pitbrjs říkala,
že nás tam nakonec jelo 6. No, boby to nevydržely.
Škoda, je pravda. Na další závodění už nebyl čas
a hlavně všichni soudce a trenér
a všichni se rozhodli, že je to neoficiálně
ale už to opravdu tak chodí. Celý to bylo
zajímavý, jenže Manna musel vždy strašně dlouho
čekat na lichu a krádil Perseáčky. Je to škoda, že

VÝPRAVA (EHM EHM BĚŽECKÁ) 19.2.–21.2.

I přes počáteční pochyby ve věci dostavení se v dostatečném počtu autobusu jsme se štěstí probrodili do Buchovic. Jen pohodlný, nicméně, Ráno po příjemné snídani jsme smontovali nám v hodinu mystickým, že se jim ti schatných hostů (Brouhaty na vrcholy nebo zúčastnili olympijských a záchranné

hosti jestli se k Bakovám podařilo nějaký bus dojet dobře a z Rovně pod mým vedením jedli na nás čekala hůlka a a stanu. rozvinuce a vidaku ve vyrazili ven. Zastavovali takový přijatý, há běžky. Pod vedením uh a jiš) jsme se šplhov. Cestou jsme se bjet závodů v biatlo akce. Ale ledi již

nocházíme mě dva oběd a stanovení síly. pání jsme dosáhli hurá pořádně skopce Rokytnici jsme dali do zahlodny. Večeře, ježíška a jít spát. snídani a rozsmr, bonbon na tištěnou stol. Čas, ale nějakých do Prahy. Smutný mostol Dana! TOM HONZA

stanové čelem, dobrej Ano po příkrém slo- DVOŘÁČEK. Na a letě až do Rokytnice. Nad bitka a poté vyrazili rozdat dárky od CHR CHR / CHR CHR Rudíček, čeká nás bitka s ženou, a konečně lehy se a mi se mazíme vá- správa na konec, odchází do Kyjeka.

ODDÍLOVKA

2.3
1999

Tako oddílovka byla ve znamení knihy. Nejdříve jsme se poskládali v horní kajutě kolem skoby. Kde již Lexa začal dyktovat ohromnou spoustu knížek a o srotku mně autorů. Tako dykrofónu doprovázel PITRÝSKŮV ponikavý hlas, který nás vyzvědoval, že PITRÝSEK vše ví a vše zná. Potom jsme měli drobek času, abychom k daným autorům doplnili co nejvíc knih ke knihám autorů. Překvapivě vyhrála PITRÝSEK. Náhle z Lexy vypadlo že chce znát co nejvíc autorů ČERNÉ KNIHY KOMUNISMU a doporučil nám, že jí prodávají (pro nás spíše vystavují) v KAPROVCE. Takže se nášem vypravěčem KORZ a všichni se přitlačili do KAPROVKY. Síla naší skupiny dosáhla, poslední, ale přesto vyhrála. KDO UMÍ TEN UMÍ. Na závěr jsme si puskili trochu hudby a přečetli kus knížky (ALCHIMISTA)

No a Takto byl Konec... (z naší knižní ODDÍLOVKOU.)

TEREZA

VÝPRAVA:

Tak tedy... na tuto poslední výpravu, poslední lyžařskou jsme jeli kupodivu → na běžky ne!, ale na sjezdovky! Za doprovodu Jauliaga z Alchymisty jsme se vydali k Buckově paláci. Byla noc - ne příliš jasná a všude kolem nás sníh. Bílo! Čisto! To co v Praze chybí. Večerní program měl Smake s Kristýnou (z Poseidonu) měli epravdu, kterou Smake doprovázel kytarou a svým zpěvem. Musím říct, že se v tuto chvíli Perseáci zachovali - hrozně. Nerada to říkám, ale je to pravda. Smake se snažil a oni pořád řekali ať radši hraje Zeka. Že jim to snim jde líp. Skutečnost je taková, že nikdo nepřipal podle kytary ale podle Kryku! Perseáci, stydte se! Další den jsme strávili skoro celý na sjezdovce. Lyžovali jsme pořád a pořád až do oběda, po kterém jsme stavěli sochy Jauliaga. Myslím, že se opravdu povedli. Potom jsme zase lyžovali až nás začaly pořádně bolet nohy! Jeli jsme domů a tím po večeři jsme čekali co si na nás zase vymyslí. Vymyslel hru-nehru. Tvořili jsme skupinky a různě si poradili o oddíle. Co pro něj děláme a můžeme dělat. Co děláme pro posádku a podobně. Ten program vypadal prostě, velice prostě, ale myslím, že mi něco dal. Dal mi upozornění ať začnu v posádce něco dělat. Ať se konečně začnu a dám se do pohybu! Doufám, že to trklo i by ostatní! Druhý den jsme zase lyžovali a potom uklízeli náš palác, ještě jsem zapomněla zmínit noc. V noci jsme se vydali na nedaleký kopec, přečetli si poslední stránky alchymisty, procházeli se kolem, přemýšleli a šli znovu spát. Byl krásný bílý měsíc, světlá noc a bílý sníh kolem nás. Krása a smutek byl kolem cítit. Krása z pohybu, z radosti... Smutek z konce, z konce knížky, ze konce výpravy. Prostě konec! Výprava na sjezdovky byla! Stejně pro všechny jen prostředkem a cestou.

Pitrýs ;-)

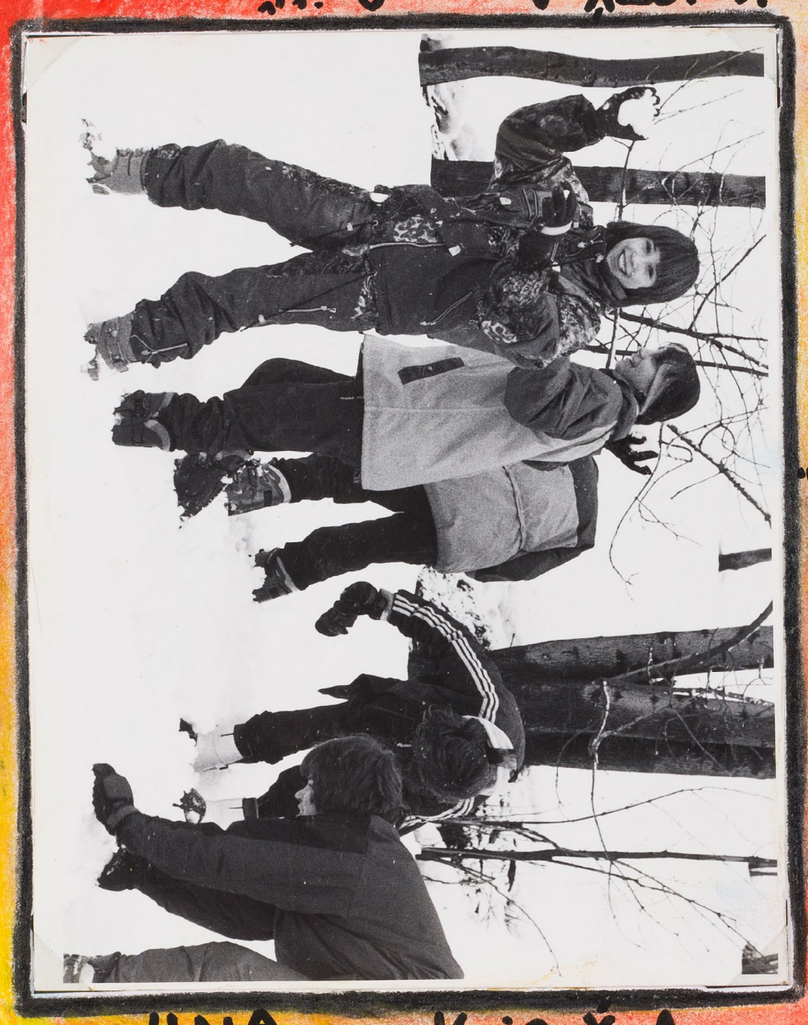

KRISTÝNA Snítě

HONZA KRISTÝNA

ZDENĚK

VAŠEK

Výprava na Sjezdovkách → Yupíííí...

MANCA

WOLF

23.3.

Schůzka

Zvěrokruhu

Zahřívací kola schůzky se nijak neliší od ostatních. Předschůzkové povídání, nástup a štafeta. Poté se usadíme v horní kajutě, kde nám Brodo předloží pozvánku na akci Bigbít při čemž se z 1. ukázkové písně dovíme, že: víno, ženy, zpěv je nejlepší věc na světě. Pak jsou uděleny pokyny, které výslovně říkají, že mají být utvořeny skupinky po zvěrokruhových znameních. Když je dokonáno, má si každá skupinka vymyslet logo, které značí ono znamení. Potom přichází 1. úkol který spočívá v tom, že jeden určený z každé skupiny vyběhne na druhou stranu Vltavy, kde odesílá semaforem

Najdi

rak
panna
štír
kozoroh
střelec
lev
rak
ryby
váhy
vodnář
býk
blíženci

dohodnutou zprávu. Šakorých soutěží je víc než je nejmarodýjn. Až na poslední. Byla to vlastně ankela jak si kola sedne. Bylo to prosté. Malo vždycky říkl. nadraz nazval to co se myslíme že napíšou ostatní. A se přemýšlíme na druhé, kde se rozloučíme. Byla

leným
sami.
ami
ovi
tlely
en to-
a pak
i ostrů
- ky
it a
jsme
berou
tento-

23.3.

Schůzka

Zvěrokruhu

Zahřívací kola schůzky se nijak neliší od ostatních. Předschůzkové povídání, nástup a štafeta. Poté se usadíme v horní kajutě, kde nám Drodo předloží pozvánku na akci Bigbít při čemž se 2 1. úkazové písně dozvíme, že: víno, ženy, zpěv je nejlepší věc na světě. Pak jsou vydány pokyny, které výslovně říkají, že mají být utvořeny skupinky po zvěrokruhových znameních. Když je dokonáno, má si každá skupinka vymyslet logo, které značí ono znamení. Potom přichází 1. úkol který spočívá v tom, že jeden určený z každé skupiny vyběhne na druhou stranu Vltavy, kde odesílá semaforem

Nejki

dohodnutou zprávu. Takových soutěží je víc, by nemělo napadnout protože si je vymýšlejí. Až na ty poslední. Byla to vlastně takova anketa jak si kdo sedne. Bylo to prostě, Mario vždycky řekl: nadšeně slavo-kůzlo kuna a my mlčí napadl to co se myslíme že mapičou oslabní. A to je konec kec. Bo mírnych dokazdech se přemýšlíme na dvuře, kde se rozloučíme. Byla to přeha schůzka. Brodda se!

Závěrečná
ostatních
Bůl se u
předloží
2. ukázk
je nejlepš
kteří výsle
po severoku
si každá
ono znam
v kom, s
na druhou

1.-5.4

Robinsoná́da

Nebudu vypisovat cestu, kterou jsme postupovali krajinou a to ze dvou důvodů: 1) neznám ji 2) nestojí to za to. Teda, ne že by cesta nestála za to, to ne, cesta vedla krásnou krajinou, počasí bylo krásné ale přece jen popisování toho, jak jdeme do kopce a z kopce asi není moc zaživný. Ani popisování toho, kdo s kým spal ve stanu, ani jak kdo a co vařil. I když by stálo za zmínku 1. poznatek - pozor na vařiče, provoz některých z nich vybuchují (zvlášť Jeffyho). Ale zpět k tématu. Je o čem chci psát jsou lidi kteří mají zvláštní rysy, povahy, zvyhy nebo prostě ty které nám vyniknají. Štěpka Šerucha - na pohled obyč holka ale jinak skvělý člověk, uchovávající si dobrou náladu. I Maku překypuje veselostí, humorem a lumpárnami. Zase Jahová Vašek je občas nabručená ale zato umí velmi hezky zpívat. Kristýna je všestranná a hodně jí zajímají názory ostatních. Rozhovory s ní mě přivedli na zajímavé myšlenky. A teď přijdou na přetřes kluci. Zajímavé poznatky - Gizmo by si měl zřídit továrnu na teplo, Bebr na ochotu. Oby by mohli být o zdraví rozdávat. Honza by mohl být opravářem protože on jediný byl schopen nás zde už zmiňovaný vařič k přivést k rozumu. S Broukem se zas dá bezvadně mluvit o knížkách, s Tomášem zas o hudbě. Bylo lidí a pár ostatních putují krajinou zpívají si, povídají a jsou spokojení. Ze dnů které stojí za zmínku, chci vypsat neděli a pondělí. V neděli se ztratily Maku s Mauglí a po nalezení jsou soused soudem. Večerní večer proplýtaný námitkami končí odsouzením Maku k 8 a Mauglí k 5 ranám pomlázkou.

Jak končí neděle, my holky jdem spát pod hvězdnou oblohu hodně daleko od stanů. Ale výprasku stejně neuteču. Kluci se vyřádí a jedem dom. Na nádraží je vyhlášen muž výpravy a tím jsem já, proto zapíšu Robinsonádu, která se mi

LÍBILA

13.4. ODDÍLOVKA

Šahle oddílovka byla celá šakovská SOFTOVÁ. Hned na začátku, po nástupu jsme běželi šlapkem. Jenže ne o kolikama, ale se SOFTOVÝMA míčkama. Samozřejmě, že první doběhli Pegasáci. V závěsu za nimi se přibrala Danae, kterou až daleko za sebou nechala upíšťěnou Kirke. No a pak konečně i ren vyhoužený SOFTÍK. Borci se děsili již dlouho, ale byli mezi námi šakové dí, kteří SOFT nikdy nehrály. A šak nastalo vysvětlování. Nováčci to, ale brzy pochopili a hned začalo hra. Hlavními byli Matan a Jirka - nový člen. Na kole se pak přidělil Baron, kterej si s námi šaky zahrál. Ale mi.

Hra probíhala dobře. Bylo hezky a šak se snad nikdo nenrcačil. Na konec vybrálo Jirkovo družstvo, které mělo dohrávku. Na rozkřivky jsme neměli čas a šak jsme se rozpřchli rovnou na Sborz. Šam byl nástup. Ještě pár organizačních dombrovič se k posádkou na nejpřávnější Danae KONEC. Šahle SOFTOVÁ oddílovka Danae utekla. Co? Škoda.

No a jinak příště se Neptunova a Manua nemá kvičící lišt. Ale já šak ne. (Hrůza!) Šahle nás opustila Vašek, ale jak už jsem řekl - šahla, nový člen nám šahle přibil. Šahle oddílovka byla 1. ze šakových šech jarních a LIBI LA

Pinpu

NEPTUNOVA SLAVNOST 1999

POKŘTĚNÍ:

ČWAK

Jirka

Buck

Pinpu

BUCK KRISTÝNA PITRÝSEK

TOMAŠ

HALDA

BUCK HALDA KRISTÝNA PITRÝSEK

TOMAŠ

Neptunova slavnost 20.4.

Začátek byl jako na každé normální oddílovce. Nástup na kterém jsme se tentokrát sešli v námořnickém atd.
Potom se všichni ti co byli bez kříšťálového listu přemístili do dolní kajuty. A ostatní „stoří mořští vlci" dělali bůh ví co.
A pak to přišlo! Pojednom jsme byli odváděni se zavázanýma očima na kilest... No! A máme to zasebou. Poté jsme se rozdělili do čtyř posádek. Nasedli do pramice a jeli otevřít vody. Tento čestný čin připadl na Svištěnou jelitovou je nejmladší. Pak jsme nabrali kurs směr Čertovka.
Následoval závrod na Kanz. Nevěnna tušení, kdo vyhrál zato vím určitě, kdo prohrál. No přece mi: Buck, Milda, Honza, Jirka, Tom a já. Ale jako nám to jekrá!
Po těchto závodech nás čekala další malá kříška.
V ní šlo o to, aby každá posádka přeběhla do sousední pramice. A v ní se dostala na břeh.
Naše „elitní" posádka však nepřeběhla na pramici, ale spíš do ponorky a tak jsme byli zase poslední.
Buck se pak na vlastní pěst vypravil někam směrem ke Stromovce a nebejt Terezky nevím nevím jak by to dopadlo.
Pak se vše uklidnilo. Rozloučili jsme se a byl konec Neptunovi slavnosti, která se mi moc líbila.

Péba

ODDÍLOVKA 4.5.

Dnešní oddílovka začínala stejně jako každá jiná s tím rozdílem, že ji připravoval tzv. zvláštní tým z N.A. Byli jsme rozděleni do čtyř skupin podle našich sympatií k jednotlivým mužům. Na výběr jsme měli pantomimu, divadlo, malování a literatura. Každá muža nebo mužák pak vyprávěl o svém původu a typických znacích. Z mého hlediska to bylo velmi zajímavé. Objevovali jsme různá zákoutí našeho těla a pomocí našeho těla sehrávali dvě takové povedené scénky. Jedna byla jako vždy dítě k rodičům a ta druhá, velmi jednoduchá na poznání, byla o lásce. Naše scéna byla bohužel jen načrtnutá a tak se improvizovalo. Zeva trochu vykolejil a občas trochu překáral.
Po malé hádce mezi muži se nakonec rozhodlo, že divadlo a vždy jen divadlo bude na prvním místě. Obyvatelé hlavního města Prahy byli téhož názoru.
Na začátku bylo dané téma komunikace, ale od toho jsme bohužel brzy ustoupili.

Glum

ROBINSONÁDA

VAŠEK

MAUGLÍ

MATEO

MAKU

NAJKÍ

SIRRO

ŽUBŘÍK

PETR

MATEO

JEFY

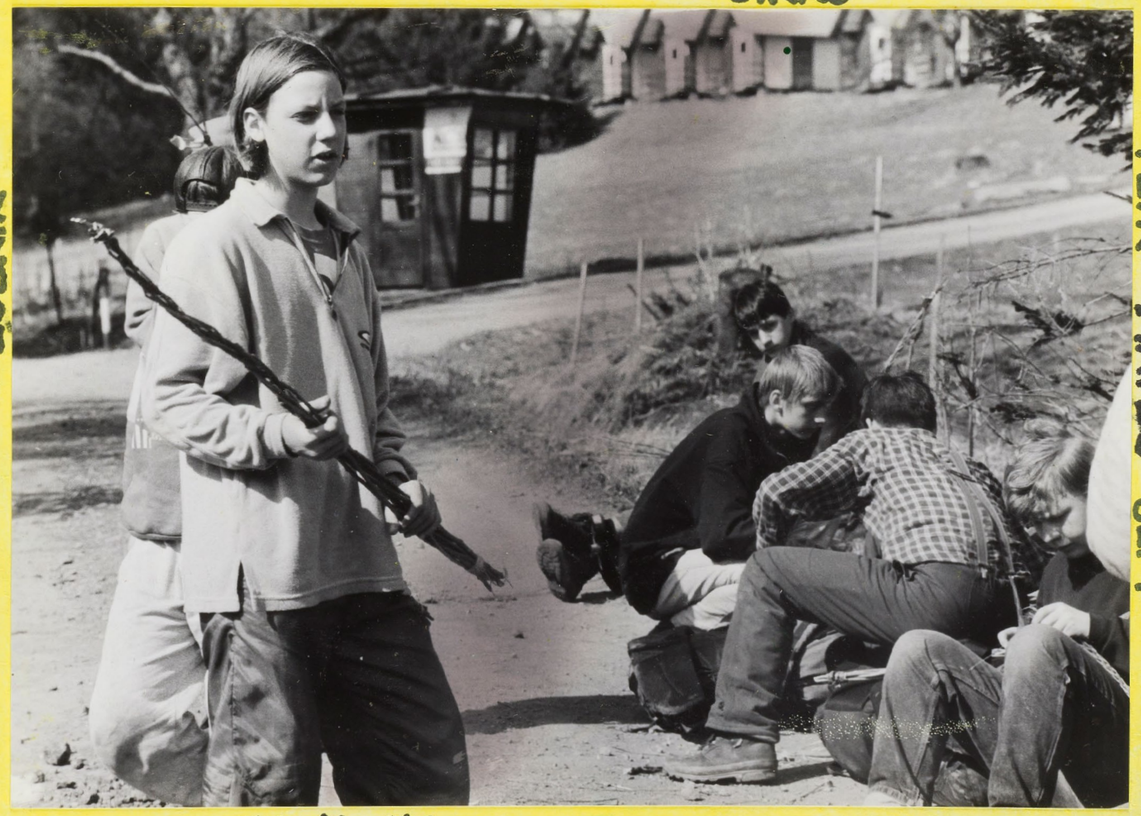

CWACK

NEPTUNOVA

SIRRO SLAVNOST

JIRKA

ZUBR

SVIŠŤ CWACK PIMPA

PETR

MALDA BUCK

MATĚJ

JIRKA

MAUGLI

PETR

TOMÁŠ

BUCK JIRKA

HONZA

MALDA JIRKA PETR HONZA

BUCK

MATEO

TOMÁŠ

MAKU

PIMPA

MALDA

TOMÁŠ

JIRKA HONZA

PETR BROUK ZUBŘÍK

JEFY HONZA MAUGLÍ TEREZA CLUKI LEXA
CWACK MATEO TOMÁŠ
MANUA PIMPA NAJKI MAKU
VAŠEK SVIŠŤ KRISTÝNA SIRRO

→ MANUA

→ SPRÁVNĚ JSME SE MĚLI VŠICHNI KOUKAT DO SLUNÍČKA

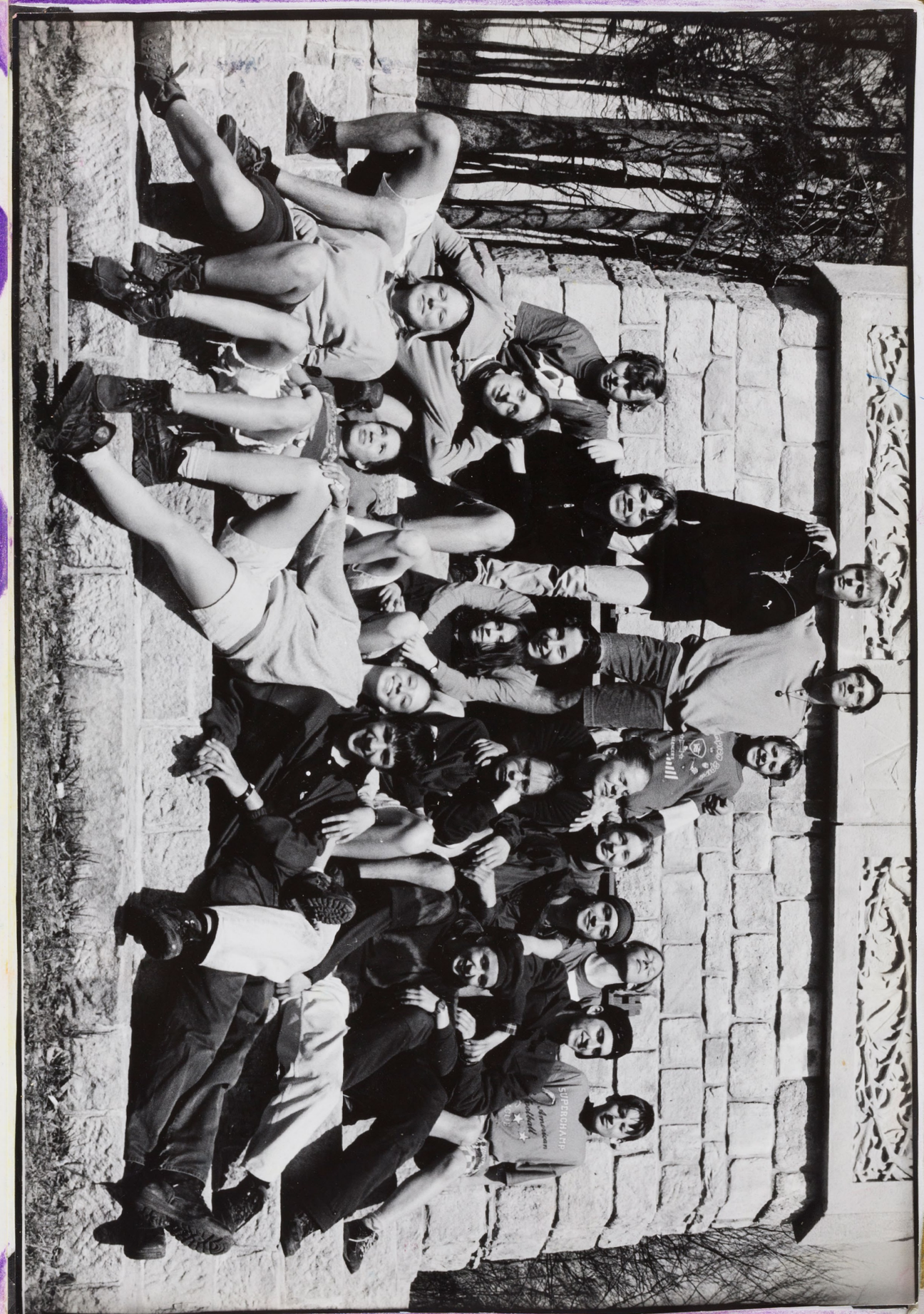

Jedem na Rafty

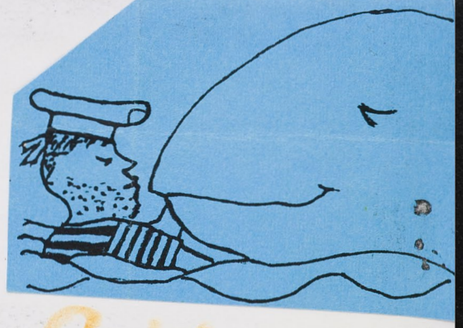

7.-9.5.

Tak nám začínají kurzům v pořadí 4. rafty v historii střediska (kdy spíše čtvrtá). Tedy:

sbalme si a pak vzhůru na .

V pátek v pozdním odpoledni tedy vyrážíme do Jinůšic a jak to tak vypadá, vody bude dost. Všichni se pěkně nemilosrdně dřeme rám a tak se selázíme u okna jen tak pa kodlu, abychom si popovídali v klidu jak se dovrtáme ke svým přátelům. Druhý den dopoledne pumpujeme rafty a vyrážíme kánovat. Naše krásná posádka mého kolínek smůlu a přitom jsme měli přilbu na kormidle, udělali jsme se pod jízdu. Cestou nedaleko toho se protočil vzdáváme do Rejnštejna a podnikáme druhý několikahodinový sjezd zpět do Jinůšic. Jedna se skloněme přetlaku, jíž na dálce vyrážíme do centra Jinůšic hledat rozjímavá kolotoč mučidla. Večer pak polemizujeme nad svým přístupem k přírodě kolem nás. Druhý den pak příchází jízda smrti a to hned dvakrát. Od přítelkyně Olgy až do Rejnštejna. Celkově již nevyrazíme ani nohy z vody, protože nikde nemáme místa, bičy se skládky v mlze a kůži si připravují spíše jako i když kila ranních?

A nějaří mocha víc, protože nemáš

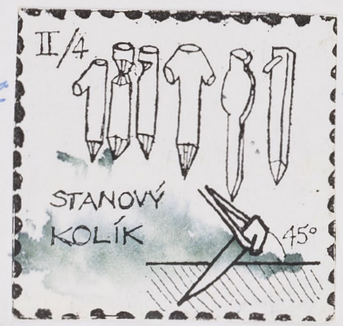

a pomalu jim

!

Brouk

ODDÍLOVKA 18.5.

Vzhledem k tomu, že jsem si na tuto schůzku zapomněla převlečení na vodu, nějak svlékat se mi na vodu nechtělo. Zmrzla, jeli jsme na kanoích. S Kristýnou na kačku a poslíčka na kormidle jsme to nerozdíl od nikdejších přežili bez úhony na zdraví a bez mokrého oblečení (alespoň ne přílišného). Nikdeří to bahnilo přílišně nevzdálalo a při závěrečné vybíce se pár lidí koupalo. Vždy jsem si marně lámala svou hlavičku a snažila se přijít na to jak tím chudákům pomoci.

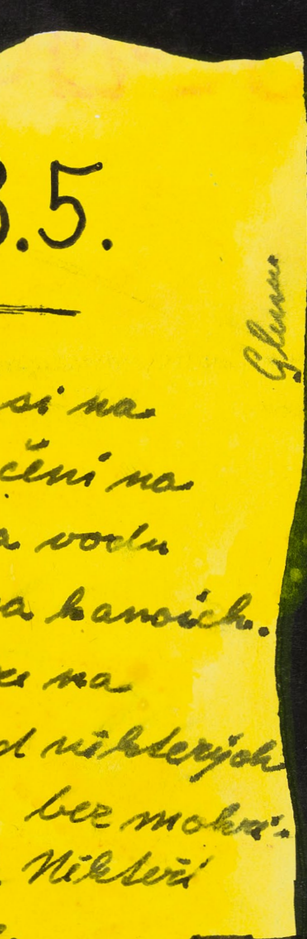

Bez úspěchu. Naštěstí tu byl Zeus, který věděl hned co se má dělat a tak nemá vlasovský vodníkrase žádnou duši. Vřelý dík, a to si nemyslím sama, patří Brůčkovi za jeho D.

oblečení:

21. – 23.5. PLOUČNICE 1999

PLOUČNICE JE SPÍŠE NEŽ ŘEKA TAKOVÁ ŘÍČKA, MÍSTY I POTOK. KAŽDOPÁDNĚ PRO PERSEÁKY ZMĚNA, PO VŠECH TĚCH VLIVAVÁCH, SÁŽAVÁCH... ALE O TOM AŽ POZDĚJI. TATO PRVNÍ LETOŠNÍ KÁŇOVÁ VÝPRAVA ČÍTALA NEJEN OSAZENSTVO PERSEA, ALE I NĚKOLIK POSEIDONŮ A TŘI HOSTY Z ATTISU. KLASICKÉ BALENÍ NA KORZU BYLO ZPŘESTŘENO TÍM, ŽE POTĚ, CO KLUCI VYVÁŽELI LODĚ NA NAŠ ZELENÝ VLEK, PŘIJEL AUTOBUS S VLASTNÍM VLEKEM A MUSELO SE PŘEVAZOVAT. MATEO, VŮDCE AKCE, PŘI CESTĚ DONAVIGOVAL PANA ŘIDIČE AŽ DO ZÁKUPSKÉHO KOUPALIŠTĚ, KDE JSME U LEHCE ZAMLŽENÉHO RYBNÍČKU ROZBILI SVÉ LEŽENÍ. PAK SE VAŘILO A DOKONCE I SOUTĚŽNÍ MOUČNÍK. VYHRÁLY TO, TUŠÍM, LÍVANEČKY, ALE KTERÉ POSÁDKY...? NÁSLEDUJÍCÍ PROGRAM SE TÝKAL TOHO, ŽE JSME „JELI NA VODU" A PROTO SE PROVÁDĚLY ÚKONY S TÍM SPOJENÉ: STAVĚNÍ STANŮ, TRÉNINK NA VODĚ, VAŘENÍ, JÍZDA AUTOBUSEM... RÁNO. CESTA BUSEM A VYRAŽÍKA NA PLOUČNICI. „TEN POTŮČEK, PŘES KTERÝ ZROVNA AUTOBUS PŘEJÍŽDÍ, VŠIMNĚTE SI, ANO, TAK TO JE PLOUČNICE." ŘÍČKA SE KLIKATILA, HNED VLEVO, HNED VPRAVO, A MY JELI PO OLEJI. A HRÁLI VODNÍ MAFIÁNY, ČILI BUKANÝRY. BUKANÝŘI, JAK SE TYTO TŘI PIRÁTSKÉ LODĚ NAŽÝVALY, HÁZELI BOMBY DO POČESTNÝCH LODÍ. HLAVA NEHLAVA: ALE TROCHU TO PŘEPÍSKLI, PROTOŽE SE JIM TAKTO PODAŘILO ZLIKVIDOVAT I JEDNU VLASTNÍ POSÁDKU. ODPOLEDNE BYLO PERNÉ: LITOVALI JSME OPRAVDU, ŽE NEMÁME MAČETY, ŘEKA (TEDY JEJÍ NESJÍZDNÉ RAMENO) BYLA ZAROSTLÁ MUSELI JSME CO CHVÍLI PŘENÁŠET ČI PŘETAHOVAT, CO CHVÍLI SE PRODÍRAT VRBIČÍ KAMI. V PODSTATĚ JE PLOUČNICE DOBRÁ NA NAUČENÍ SE KORMIDLOVÁNÍ, PŘESNÝCH MANÉVRŮ. NA ZAČÁTKU JSEM SI DĚLALA LEGRACI, ŽE SE NA PLOUČNICI NEVEJDOU DVĚ LODĚ VEDLE SEBE, JENŽE! ČAS OD ČASU TOMU TAK OPRAVDU BYLO. ZAČALO PRŠET. VYSEDÁME POD HOSTEM A NA VEDLEJŠÍ LOUCE HRAJEME FRISBEE A FOTBAL in 1. POZDĚJI ZDE I TÁBOŘÍME, VEČEŘÍME A PROGRAMÍME. OHROMUJE MĚ TEREZKA, KTERÁ PŘI „SOUMRAKU POSÁDKY" RECITUJE ZPAMĚTI HRABĚTE. PROGRAM SE PROKLÁDÁ ZPÍVÁNÍM, OPĚT ZAČÍNÁ PRŠET A ČLOVĚKA TO TÁHNE BLÍŽ K OHNI. KRYŠTOF KOLUMBUS PŘISTÁL NA OSTROVĚ, KTERÝ POJMENOVAL SAN SALVADOR, ČEHOŽ ZNAMENÁ SVATÝ SPASITEL. TO JEN TAK NA OKRAJ A DOBROU NOC. V NEDĚLI PLÁNUJEME VJET TO, CO JSME MINULÝ DEŇ NESTIHLI. OPĚT HRAJEME NA BUKANÝRY, DOKONCE 2x. A MANUA NEUMÍ PLIVAT BOMBY NA DÁLKU. NA KONCI CESTY JE MALÝ JEZÍK, SPÍŠ TAKOVÁ PROPUST. POD NÍ KONČÍME A LEXA ZHOUSTÍ NA ZÁVĚR ESKYMÁKA VE SVÉM KAJAKU A POTÉ HO MATEO MUSÍ VYLOVIT, ABY SE PERSEÁKŮM NEUTOPIL KAPITÁN. HIP HIP HURÁ KAPITÁN.

KONČÍME. SLUNÍČKO PAŘÍ A LODĚ SE NAŠÍM NA BŘEH. JEŠTĚ DÁME NEDĚLNÍ OBĚD A UŽ JSME NAHAŇOVÁNI DO BUSU. TAK CO VÝPRAVA? ÚNAVA, RADOST, SPOUSTA LIDÍ, SPOUSTA DĚR V LODÍCH, MUŽ-ZUBR, ZNÁMKA = 1,56. PROČ SE BROUK HEPTÁ POSEIDONŮ NA MUŽE?

DALA BYCH CLLIKI.

ŽUBŘÍK

Lucka (Ψ)

15.6.

VELICE KRATKY ZAPIS!

Oddílovka

Na letošní oddílovce jsme se věnovali vypilování dovedností v hraní softu. Nejdříve jsme si jako obvykle nabrali štafetu.
Poté jsme se vydali na Letnou a dali se do vypilování našich dovedností.
Rozdělili jsme se do týmů po třech až čtyřech lidech a ty se pak rozdělily na dvě velké skupiny.
Každá na jedno hřiště
A pak už se hrálo, hrálo, hrálo a hrálo.
No a než bys řek' švec, tak byl konec. Řekli jsme si organizačky na Lign byla vložit orientak.
Nakonec jsme se rozloučili a bylo po všem.

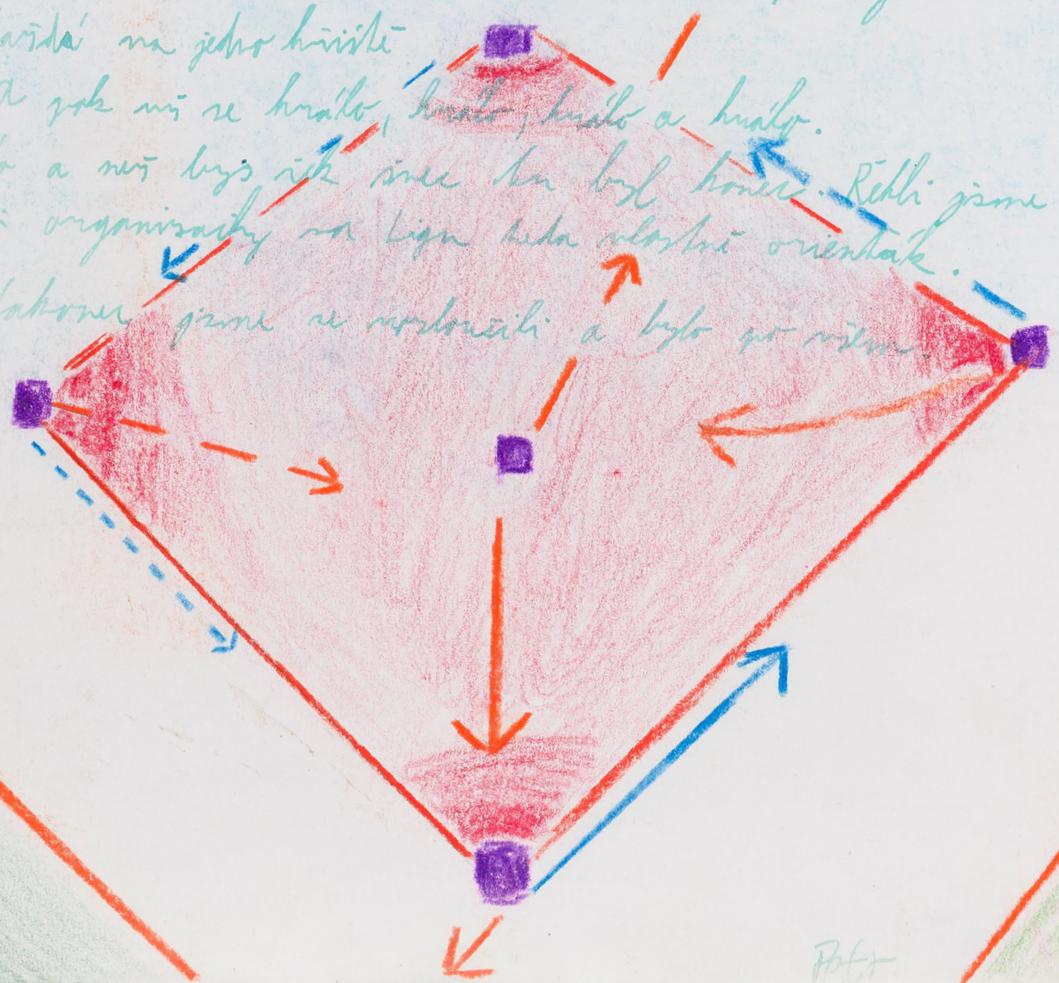

Pobyt

Klárovská regata & Country bál 99

19.6.

Začínali jsme o půl jedné na Kocuru. Vzhledem k tomu, že se jedná o celooddílovou slavnost bylo, vůbec kolem pořádný mumraj.
Po nástupu jsme se rozdělili do posádek čtyřpramic.
Pak si všichni vyzkoušeli jízdu na vodě. Do prvního, Posádka 63 atd. A pak už se závodilo o sto šest.
Po těchto závodech nás čekalo nejvytouženější dobývání Kocuru. Než co by jsme se rozhodovali zpět než dobývání tu byla velký blázinec ve kterém dvakrát po sobě zvítězila Matkova skupina.
A. Nakonec náš úžasný Country bál na kterém jsme se některý zapomněli zpět nových kroků a tancovních „chvostů" pod vedením Eléchy.
Tak to by snad pro dnešek stačilo!
Nebo snad ne!?

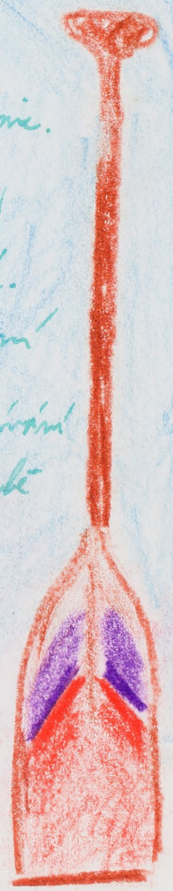

Pobyt

20.6.

Lehkoatletická liga – orientační běh

Sraz byl v 8[00] na stanici Poštovka. Odtamtud jsme se vydali po silnici rovnou do Divoček.

Když jsme došli Pachrolini nám sdělil důležité informace jako např. že se pohybujeme dva závody bude jsme a kdybychom zabloudili na to se máme ptát.

Rozdělili jsme se do dvojic a odeslali od cíle ke stanici a mě se běželo (kontrol dvojice si rozdělila kontroly podle svého).

Když většina dobíhala odstartovával se druhý závod – štafeta ze tří jedinců.

Poté co se první nevrátili se ostatní pomalu vydali na cestu.

+ pak už byl konec.

Nakonec se dostali na cestu jsme domů.

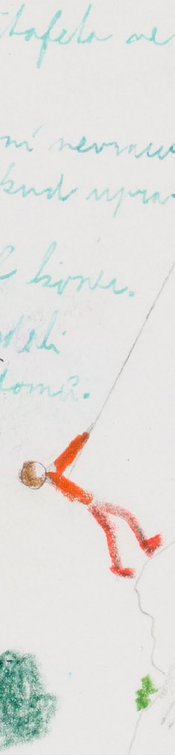

Tahle soutěžní lehkoatletická liga se mi dost líbila.

Petr

22.6.

Oddílovka

Tahle oddílovka byla spíše pracovní a plnění.

Nejdříve nás čekala štafeta ne které opět soutěžil Pegas a pochvalné býval nebo. Pak následovalo plnění stejných jako předešlých podmínek na tábor.

Připravit a srovnat věci na tábor (plachty, nářadí, nádobí atd.). Postavovat kuchyň a umýt ho.

No a tyto přípravy se vlastně konaly až do konce oddílovky. No vždyť se to udělat muselo.

Dešť před koncem jsme byli provlhlí jak ze mokra upravili indiánské hnízdo na tábor (vesele vyrobit z hnízd).

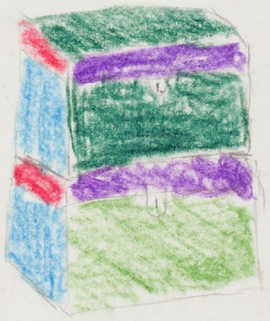

Nakonec nás nemine konec jídlo, ten grilované vůně a jistě nikdy neminul tábor oddílovku.

Vzhůru na tábor 1999.

Petr

WAIRO

1999

OD ÚSVITU

DO ÚSVITU

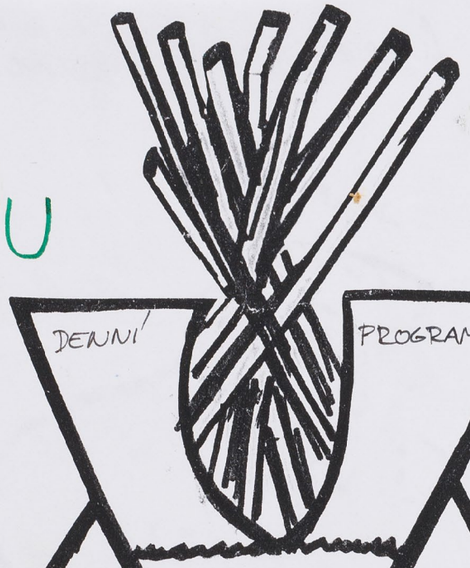

POKRMY:

- ANGLICKÁ KAŠE
- RÝŽOSOJ
- ROHLE A LESNÍ PLODY
- SALÁTINKA TĚSTOVINKA

SVAŠTYKY:

DO: TEKHUMSEH
APANACI
ROYANA
ZINSA
IC'TONG
ÉNAP-AY

OD: MUANCHUA
YAN
MERIA
AKAMA
NORIA

- PŘÍPRAVA NA PŘÍJEZD BÍLÝCH TVÁŘÍ
- MĚKÁ HRA I.
- —"— II.
- VEČER S BÍLÍMI TVÁŘEMI

Stavby

29.-6.
6.-7.
99

MOTTO: „EXISTUJÍ JEN DVA DRUHY MOCI, TVÁ A MANITOUOVA."

Díl 1.
Rudí bratři

SPOLU SE SVÝMI RUDÝMI BRATRY JSEM SE PŘEDPOSLEDNÍ DEN ŠESTÉHO MĚSÍCE TOHOTO ROKU VYDAL Z BĚLOSÍŠKÉHO MĚSTA ZPĚT DOPROSTŘED HLUBOKÝCH LESŮ A KRÁSNÝCH LUK U VELKÝCH JEZER. POD VEDENÍM NAŠEHO VELKÉHO IROKÉZSKÉHO MISTRA JSME VĚNOVALI VŠECHNY SVÉ SÍLY USILOVNÉMU STAVĚNÍ A TAK SE DNES MŮŽEME POCHLUBIT KRÁSNOU VESNICÍ, VE KTERÉ, JAK VŠICHNI DOUFÁME BUDE ŽÍT JEŠTĚ NĚKOLIK IROKÉZSKÝCH GENERACÍ, SÍDLÍ VELKÝ MANITOU NAŠÍ PÉČÍ A SLOU PŮZEŇ DOKAZOVAL TEVALE NÁDHERNÝM POČASÍM KTERÉ OBDAS OKOŘENIL PŘEVRÁCENÍM. JELIKOŽ JSME OPRAVDU ZDATNÝMI JEDINCI, VŠECHNY ZÁKLADY STAVEB VYROSTLY BEZY A BŘÍZY ZAČALY DOKAZOVAT SVOU DOKONALOST. MOHOU MÍT POTĚŠENÍ CHVÍLE, KDY V POSVÁTNÉ KNIZE VZPLÁL PRVNÍ OHEŇ, NA OKAMŽIK, KDY V TÁBOŘE ZAVONĚLO MASO Z PRVNÍHO BIZONA A MY JSME OCHUTNALI V PŘÍTOMNÉM ARPOŽI. JEN SE STRACHUJI, JAK TO TU BUDE VYPADAT S DĚSNÍMI TVÁŘEMI.

Díl 2.
Bledá tvář

DNE TŘETÍHO, MĚSÍCE SEDMÉHO TOHOTO ROKU PO POLEDNÍM POKLIDU JSME SE VŠICHNI IROKÉZOVÉ VYDALI PŘEPADNOUT BLEDOU TVÁŘ. PO DLOUHÉM ČÍHÁNÍ JSME VYSLALI TŘI NEJLEPŠÍ ZVĚDY, MOANCHCANA, TAH-KÓ-DAHA A MONDÉ, ABY PŘINESLI ČERSTVÉ ZPRÁVY. POKOJNĚ USAZENI VE VĚTVOVÍ STROMŮ JSME ČÍHALI. PO NEDLOUHÉ DOBĚ SPATŘIL TAH-KÓ-DAH PRVNÍ BLEDOU TVÁŘ. RYCHLE JSME PŘINESLI ZPRÁVY KE ZDYMU KOUŘE A BĚLOCHY PŘEPADLI. BYLI PŘEKVAPENI JAK V PRŮSVITKU, TAK V ČERSTVÉM SOUBOJI V NAŠÍ VESNICI. JSOU TAK ODSOUZENI MÍT POUČITÝ ČAS SLOUŽIT. PŘEKVAPILA NÉ VŠAK JEJICH ZBĚSILOST VE STAVBĚ TEPEE. VYROSTY JIM TRHLINY POD RUKAMA. BĚHEM DALŠÍCH TŘÍ DNŮ BYLA VESNICE ZNOVUPOSTAVENA A JE OPRAVDU SPOUŠTĚNÍ. BĚHEM TÉTO DOBY JSME SE TAKÉ POZVRÁTILI O NÁHRADNÍ ZBROJE VELKÉHO HRDINY SLAD K ZAPAMATOVÁNÍ.

Mondé

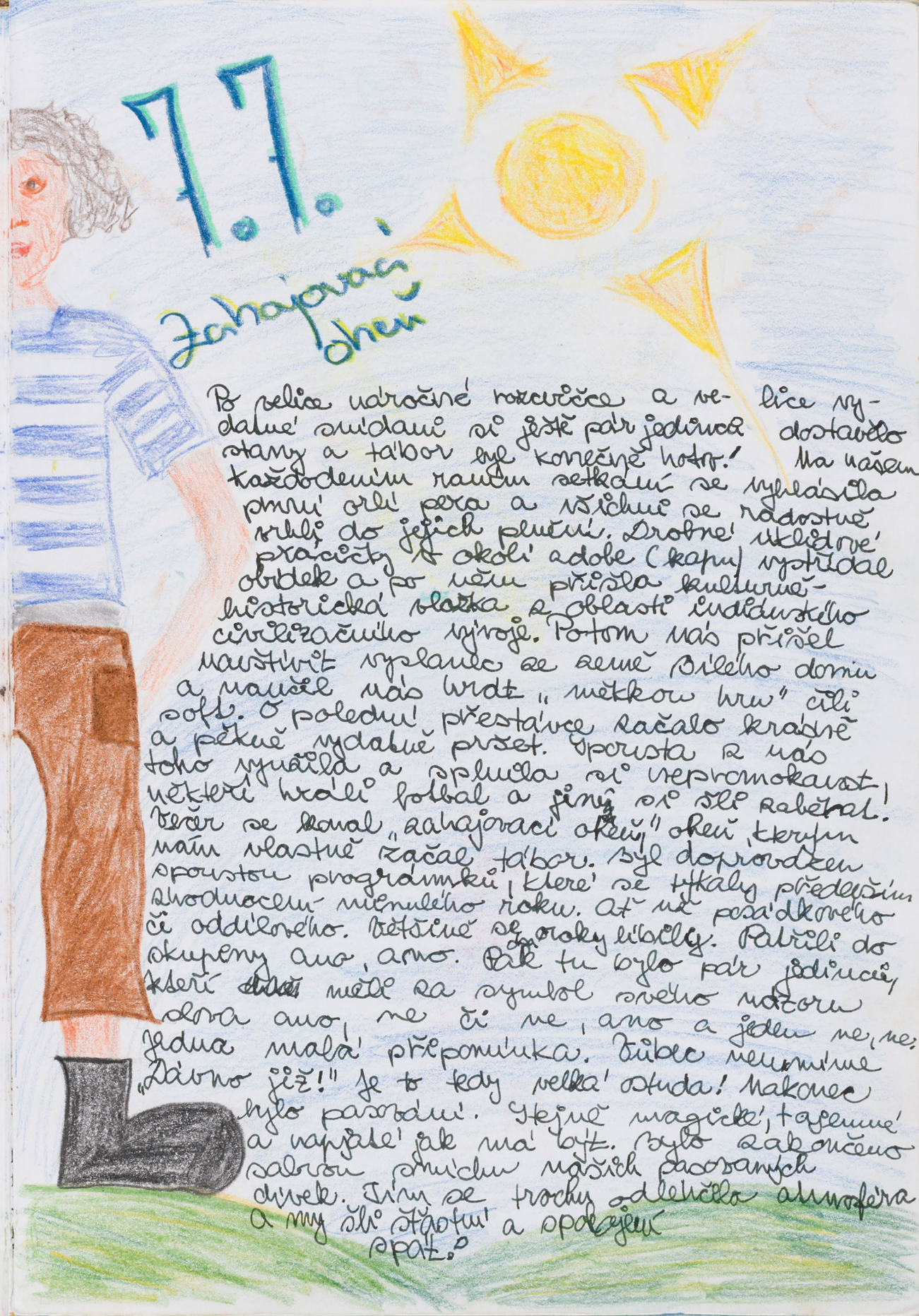

7.7.

Zahajovací den

Po velice vydařené rozcvičce a velice vydatné snídani si ještě pár jedinců dostavělo stany a tábor byl konečně hotov! Na našem každodenním ranním setkání se vyhlásila první oběť pera a všichni se s radostí vrhli do jejích pletení. Drobné, úhledné pracičky kolem adobe (kapsy) vystřídal obdélník a po něm přišla kulturně-historická vložka z oblasti indiánského civilizačního vývoje. Potom nás přišel navštívit vyslanec ze země Bílého domu a naučil nás hrát „měkkou hru" čili soft. O poledni přestávce začalo krásně a pěkně vydatně pršet. Úprsta z nás toho využilo a spalo si nepromokavost, některá kůži hýbal a jiný si šel zahrát. Večer se konal „zahajovací oheň", oheň, kterým náš vlastně začal tábor. Byl doprovázen úpravou programků, které se týkaly předešlým dvodnocem uplynulého roku. Ať už pozdějšího či oddílového. Večerní se vroky líbily. Pařili do skupiny ano, ano. Pak tu bylo pár jedinců, kteří měli za úkol vyjádřit svého názoru ano, ne či ne, ano a jeden ne, ne. Jedna malá připomínka. Žádné nenávidíme „závod již!" Je to tedy velká otrava! Nakonec bylo pozdní. Úplně magické, tajemné a napínavé jak má být. Bylo zakončeno zpěvem plným našich pozdních dívek. Tím se trochu odlehčila atmosféra a my šli ztichnout a odpočívat spát.

8. 1. ŽENY x MUŽI

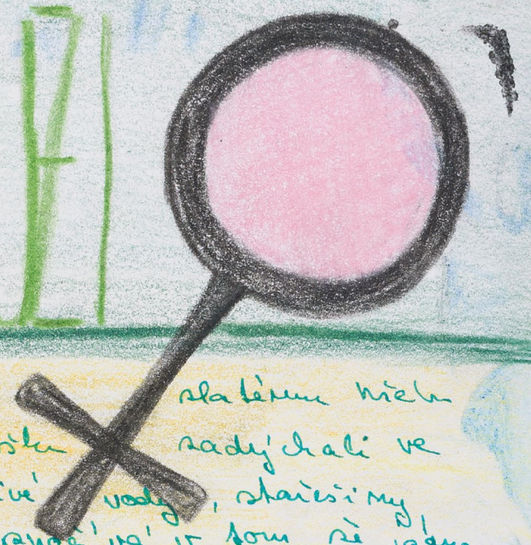

Než jsme se dostali k hlavnímu tohoto dne, tak jsme se ještě trošku velice divoké hře na Špiony, oblivé medisimany a medisimanky... Hra spočívá v tom, že jsme se neustále honili, zabíjeli se, osvobozovali jsme se a hlavně jsme běhali. Po tomto náročném a po vydatném jídle a vpletali si jak na hlavu, já osobně jsem se ale těžila hněv. Byla totiž hádka to bavilo. Když se dá jelikož jsem napsala To, že ovšem děvčatům nelichotí o pravdu, a tak si myslím, že proč si to všechno napsat. No, opravdu se někdo o mě hádá, a tak si to ale nechce přiznat. To je ta ženská naivita. Vždycky si o sobě myslíme víc, než je pravda, ovšem to mat mě hádá me za zelo, a dělá mě, jako vždycky to tam nelichotí. ONO, o všem o se tam šlo, by se dalo hablbě polemizovat. Třeba si do kalendáře.

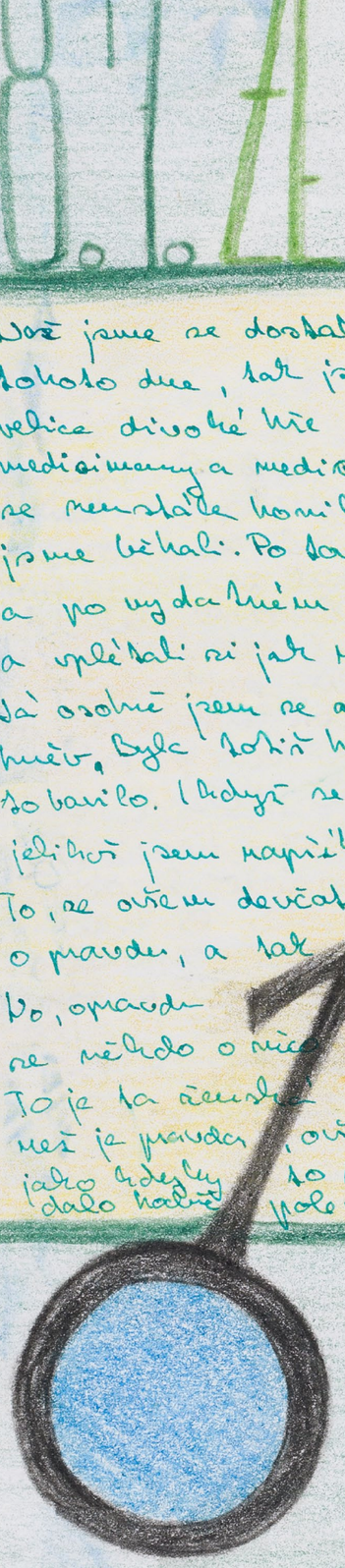

slabším místě sadýchali se velice Špiony, obrněné vody, stařešiny my se neustále honili, zabíjeli se, osvobozovali jsme se a hlavně jsme běhali. Po tomto náročném Špionážním programu jsme se naopak zbraňovali tak na mě různé prověrky. na večer. I přesto, že jsem držela Není umění a žena my. Říká mě ích, že jsem spíš byla proti hodnám, hlavním potvrdila, že ženy jsou mrchy. hádám, ale nemám na to, když hádá, a tak si to ale nechce přiznat. naivita. Vždycky si o sobě myslíme víc, ovšem to mat mě hádá me za zelo, a dělá mě, to tam nelichotí. ONO, o všem o se tam šlo, by se polemizovat. Třeba si do kalendáře.

Klí - Vlk

To, že náš obvyklý táborový den začíná rozcvičkou - netřeba zmiňovat. Po ranním obřadu jsme se tedy vydali si zasoutěžit a to pomocí hry jménem „Catoga." Jedním z jejích úkolů bylo rozdělat oheň po dešti. No, docela nám to šlo, ale opravdu vítězi z nás asi nikdy nebudou. Po dobrém obědě jsme se opět pustili do **Primitiv art**, což bylo (o prosí bližším) pletení copánků a očekávání totemu. To pletení se po táboře rozšířilo jako epidemie. Každý chce mít copánek. Kluk či holka, blbě rozdíl. Zvláště kluci si potom se svou hlavou pořád hrají, pohazují a vůbec vypadají jako tehdy měli tky. Začalo hraní dá to jako dětský tábor. Ale stejně jsme se rozeběhli do lesů, abychom našli svůj strom a rozdejí no představili ostatním. Byli to většinou orchideje a jehličnany. Byl to velmi velmi bylo opravdu docela dlouhé, jen pár a to mi přijde jsou daleko prostože mně, dobře Večer byl oheň bližší listnáče. tvrdil a ještě tvrdí. Byla to taková alespoň to všichni čajovna. Každý si a nadšeného menu mohl cokoli vybrat a potom odešel. Odešel si prožít svůj čaj. Chvíli se chodilo po dvou a se svíčkou. Celým táborem se potom rozlily svíčky jako za světlušky. myslím, že to bylo opravdu dobře připravené a dobře uvedené. U Perseaků měla tato čajovna velký ohlas!

MENU:

Tajemství
Pro dvojici. Jen ve stanu, zavřený ve spacácích se zavřenýma očima. Jaké je tvé tajemství, něco co se normálně neříká. Co Ti nejvíce tíží? Za co se nejvíc stydíš?

Překvapení
Pro dva a více. Vymyslete pro někoho z oddílů tábora. Nějaké příjemné překvapení, které během tábora uskutečníte.

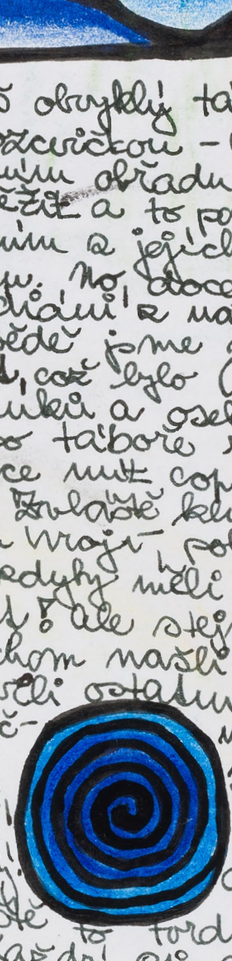

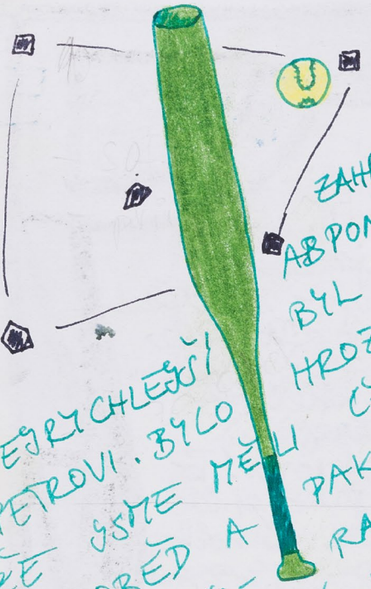

ZAHRÁLI JSME SI SOFTÍK
ABPONŇ NĚJAKÉ
BÝL MANUA A
HROZNĚ HORKO, ALE TO VŮBEC NEVADILO, PROTO-
ŽE JSME MĚLI ČEPICE JAKO SPRÁVNÍ DRSŇÁCI. PO SOFTU
JSME SI VY- RABĚLY KORÁLE K NAŠEMU INDIÁNSKÉMU
ODĚVU, NEJHEZČÍ MĚL MATEO, KTERÝ SI NAKONEC NA PRO-
VÁZEK MUSEL, BÝL OPRAVDU KRÁSNĚ OZDOBEN. SLUŠELO TO I TOMOVI.

NEJRYCHLEJŠÍ
PETROVI. BYLO
ŽE JSME MĚLI
BÝL OBĚD A PAK JSME SE TEŠILI, ACAMA MI ASI STOKRÁT
JSME SI VY- RABĚLY KORÁLE K NAŠEMU INDIÁNSKÉMU
ODĚVU, NEJHEZČÍ MĚL MATEO, KTERÝ SI NAKONEC NA PRO-
VÁZEK MUSEL, BÝL OPRAVDU KRÁSNĚ OZDOBEN. SLUŠELO TO I TOMOVI.

PAK NÁSLEDOVALO POSLEDNÍ PUTOVÁNÍ, HROZNĚ JSME
SE TEŠILI, ACAMA MI ASI STOKRÁT ŘEKL, ŽE HROZNĚ MOC TĚŠÍ!
MANUA BÝL NETROPENÝ, A TAK NEMOHL JÍT S NÁMI. A TAK
NAHRADIL SIRKO, ALE TO VŮBEC NEVADILO, PROTO-
KTERÝ BÝL POŘÁD NAFRNĚNÝ Z MANUI. PO NÁVRATU, AŽ NA ŽUBRA,
BÝL PŘÍVĚTÍ DO KMENE, TAK TO BYLO DOCELA
KOSTEČI, PŘEBROPILI HO A PŘÍSAHALI SI, ŽE JSME MĚLI
LA TO NÁSTRAHOSTI KRISTÝNA. BYLO TO POHLÁDNÍ VELICE TA-
JEMNÉ I VŠEM BYLA ŽÍMA Z
LEDOVÁ VODY, A TAK
JÍME SI ŠLI LEHNOUT
NACHCÍ! PANY!

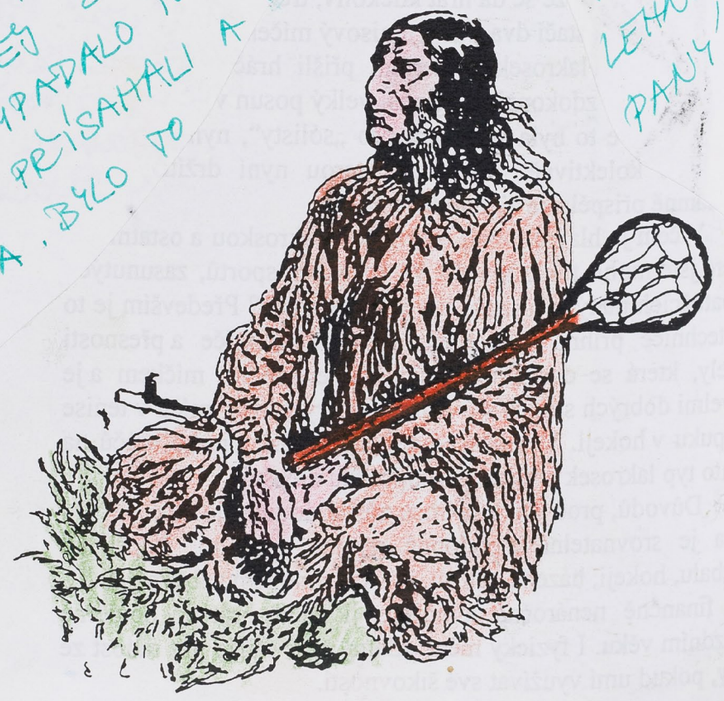

PUTOVÁNÍ DANAE

Už od časného jitra jsme se všichni strachovali, že budeme muceni jít na pasážkové putování.

Nenápadně jsme se ptali jeden druhého, zda něco neví o té chystané cestě. Nikdo se nepřiznal a tak jsme byli odpoledne nemálo rozkočeni.

Vyrazili jsme odpoledne, ale bohužel náš vůdce Tirro, který šel na putování s kirbí, rozčarovala a celou cestu jsme na něho

nám byl odeNemálo nás to vzpaminali.
o vplynulém
přičemna ale bohužel nám samojší bastelán nedavolil
tam přespat. Tak jsme už za hlubokého večera vyrazili
hledat nocleh do vesnice. Náhoda a velká dávka štěstí
nám umožnila přespat u hodných
domorodců, kteří nás uložili do
postelí a pomohli nám uvařit
večeři. Jídla jsme měli dost,
Pitrýsek a Karolína si pilný klad
zpáteční cestu bzpěly při sbírání
Všechny tři kmeny měly za úkol
cest dar. Celý prvním den jsme
co by to mohla být, ale
ráno dala za hodná
malinovou marmeládu a
Byla to za nejlepší
jakou jsem kdy jedla.
dorazili jako poslední, ale naše radost z putování
byla tak velká, že nám náčelníkovi výšky byly ukradeny!

Tři jsme a po cestě jsme si povídali přes celé roce. Náš původní cíl měl být jakási

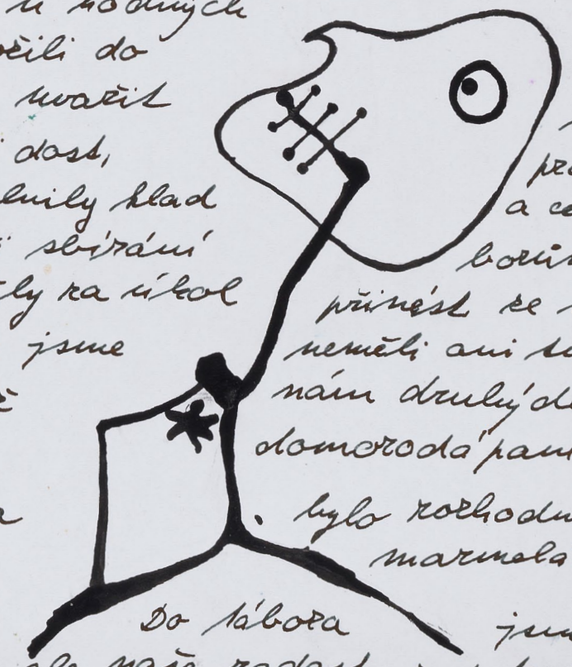

naší
protože
a celou
bonbónek.
přinést se svých
neměli ani kuchyň,
nám druhý den
domorodá paní
bylo rozhodnuto.
marmeláda,

Do tábora jsme

Glum.

PUTOVÁNÍ KIRKÉ

Vyrazili jsme hned po snídani. Nálada nebyla moc dobrá hned od začátku. Po cestě jsme si povídali o posádce o lidech a budouc-nosti oddílu a naší účasti v oddíle. Zdá-lo se nám, že se zatahuje a že bude pršet, a tak jsme pospíchali do semínka na Ostrá. V Ostré jsme si půjčili od přátelské paní krmě, prosbě jsme nemůželi hostilu. Pak jsme na cestě posbírali Pegasos. Kobro-madly jsme dorazi-li do semínka a začali vařit

večeři. Foukal silnej vítr a já měla pocit sa-motný, myslela, že jsem nebyla sama. Totiž nebyl s námi Hanna a tak to stra-celo na přátelské a smažece, jíd-hoše Zbraslavi chyběla jídla druhý ja, a nebyl s toho moc nadšenej. Večeři jsme sebou lenivým pobrání za švestko-vou vůní a tak jsme si mezi prsty spaním chvíli četli. Vzpomínala jsem, jak jsme minulý rok strá-li noc na boru za semínkem nikde. Po chvíli jsem usnula. Ráno nepřivítala sluníčka jako boni, nýbrž prší-nost udělat snídani. Jako obvykle jsme nemůželi mís-lit. Po snídani jsme chtěli vyrazit do Hanny, ale la naší lenosti, tak jsme ji vyjekli naboru na a hráli hru na uhlíky. Byla to legrace. Zapomě-jsem říct, že s námi byl jako náhradka za znana a jako náš vůdce a organizátor Jirka. Byl moc hezký. Po lenošení na slunci jsme se zbalili a vyrazili směr tábor. (ne to směr-to).

V Dvéři jsme si dali sladkou svačinu svačiny, a pádili zase dál. → dorazili jsme do tábora.

CLLIKI

VODA·KOUŘ·SNY

Ráno po snídani byl obvyklý obřad. Šarlatí si zase splnila nějaké to orlí pero a byli za toho šťastní.

Po obřadu následovala Buchova mistrovská hodina ve vodě. Hrozně jsem se těšila, že si pořádně zaplavu. Byla to hodně zvláštní, prostě polovina lidí na nás střílela ze vody a nikdo přesně nevěděl od koho zrovna přiletí míček, ale jinak se mi moc líbila. Po obědě začala kouřová signalizace. Hra, která se moc nenachystala. Mě se hodně líbila a snažila jsem se jí užít co nejvíc, proto se asi moc nevyplatila, protože nikdo do toho nemel chuť až na nějaké vyjímky. Den jsme ukončili příjemným a zajímavým povídáním o snech a jejich podnětech. Tentýž program byl opravdu moc hezký.

Před spaním jsme

Chiki - Evan

12.7. PÁRA BEZ DECHU

Nikec předem
ani tak mnoho
tak se vám
vyvrátí. Dopoledne
tím, že jsme po
dovedla zajímavě. Tedy
o čísmšem oznámili,
Vlčí Dech. To se ještě
se ovšem dozvěděli, že
hra. Rozdělili jsme
kdo byl opravdu
těžká. Tato akce
jsem předpokládala.
Ovšem nejvíce pozitivní
že po té náročné
překypělé mnoho
cípné opocení
Do tohoto
večera
se dvě

Dokážeš si
vůbec, jak to nikec
vypadat? Vesele se,
to tetka polovina
tak nějak začínalo
sobě uvědomili. To bylo
pouze do chvíle, než nám
za trestné „hrát" hrou na
všichni celkem snáší, než
to je takové hodně těžké
se na slabší a silnější.
vyčerpán, nikdy se učíš do
byc dospělý kapři, nevíš
Tedy, nos asi tak moc to nebylo.
vůbec na tomto těžce bylo to,
zamka. krásná, romantická a dramatické
čísla, se které všichni vyhýbali:
a hádání zadarmo. (Zajímavé, že?)
Akrobatická akce měla
příjemná muzika, a všichni
říkali velkou štěstí

Mrak
Vlčí-Kdo

U.F.

Dobré ráno „PLAŽE„ ozvalo ráno před ospalé rozcvičce. Nás čekal čajový rozchod s předsta

ADOBE popíjíme představy rozebrala na běhání do lesa „ ocitli na hoře v lese. Samozřejmě „ jsem „ skupina. Čas ubíhal. V tom se přiřítil náčelník nám oznámil, že jsme jsem se bála, že podlehnu. Ale zvládla. Hurá, tipi, bodu. nemohu pokračovat z jsem nechtěně „ oči bylo naražde + zv. Hrnu nám nabídli dvě různé čas. bojta plácala něco zbliny jse mi zdál bucha v nánch při svátosti sáby jsem si sjer naší tá borovou kamarádku skamarádi jse mi Při slunc Na které zařvali Brouk a my rozdávali jak se slu patří. jsme my nálad odvazem IROKÉZSKÉ šli šli slušně a pokorně zpívat „TI ŽIDÉ„ což byl výraz našeho díku ó Velkému

mili Perseáci, za 5min na naší se toho rána, jakož i mnohá tím. Po velmi rozmarné to a po velmi chutné snídani. dýchánek. Už jsme si vovala jak poblíchně v Ale čaj v Me snídě Brouková Tak 4 stálé a ne ové Dále

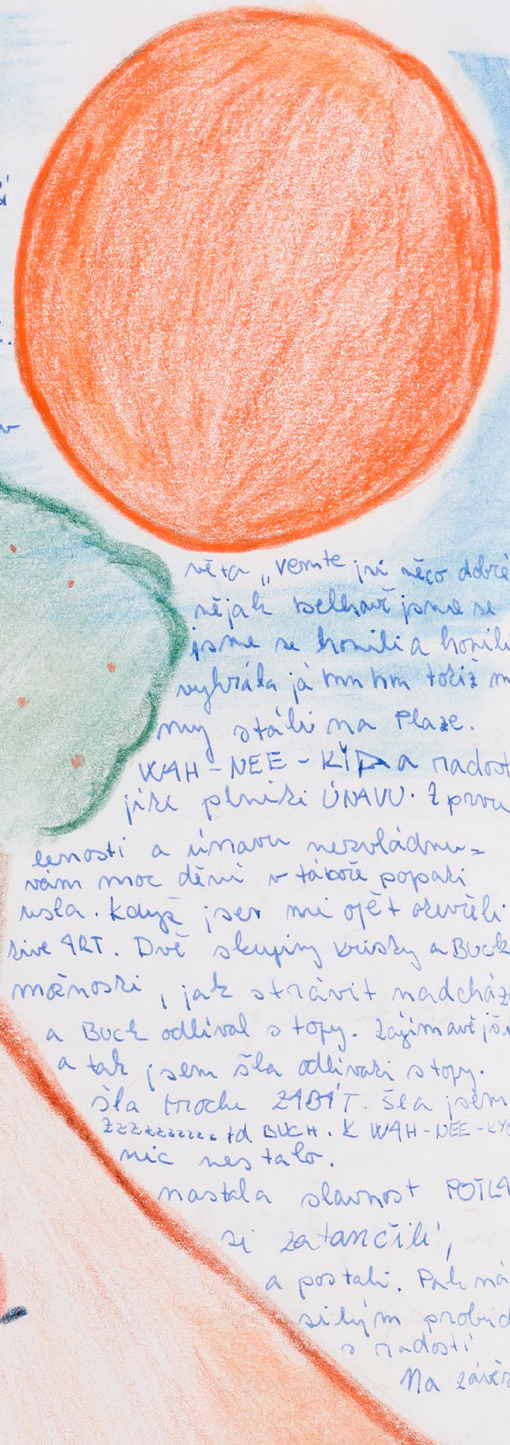

věta „ vemte jak něco dobrého nějak bolehavě jsme se jsme se honili a honili. vyhrála já mm hm točiž má my stáli na plaze. KAH-NEE-KÝ a nadosmě nám jíte plníši ÚNAVU. I pro lenosti a únavou nezvládnu- vám moc dění v táboře popaki usla. když jsem mi opět otevřeli sive 9RT. Dvě skupiny vrátky a Bucka mámosri, jak strávit nadcházejí a Buck odlival s topy. Zajímavější a tak jsem šla odlívati s topy. šla trochu ZPĚT. Šla jsem si, zzzzzzzzz td BUCH. K WAH-NEE-LYOVE nic nestalo. nastala slavnost POTLAČ. si zatančili, a postali. Pak nás silným probudil. s radostí Na závěr

TEREZA

Zítra Přijede Návštěva

Celý
Celý sentodendjsme
připravovali vše na
příjezd našich rodičů. Vyrábě-
li se uhaskeke pro správné nas-
měrování do našeho tábora,
pro správné zaparkování a
spousta dalších, o napisy
hudzy dál. Veršinou kolem
druhé odpoledne se naše maminky a tatínkové ra-
čali sjí-
žděť. Tenkrát jich
bylo mnoho. Nemě-
jsme moc času dát
tábor do pořádku,
ale nakonec se to
stihlo a my se stáli-
li na své místečka.
(vyjímky se byly).
Chtěla jsem, aby při-
jela moje máma,
ale ta radši
jela na
dova-
lenou
a moře. Jhora
celý den jsem
vzpomínala na
minulý tábor a na
ra-
dičovský den.
Nemohla jsem
se dočkat dopa-
ledního společ-
ného programu.
Ten je
vždy
nejen.
Hodně se
v něj nas-
mějeme.

A-ᚨ
B-ᛒ
C-ᚲ
D-ᛞ
E-ᛖ
F-ᚠ
G-ᚷ
H-ᚺ
I-ᛁ
J-ᛃ
K-ᚲ
L-ᛚ
M-ᛗ
N-ᚾ
O-ᛟ
P-ᛈ
Q-ᚲ
R-ᚱ
S-ᛋ
T-ᛏ
U-ᚢ
V-ᚢ
W-ᛟ
Y-ᛇ
Z-ᛉ

ᛒᚢᚠᚨᚠ ᛗᚢᚱᚠ

ᚱᚨᚲᚺᚠᚢ ᚢᚢ ᛏ ᚲᚺᚢ ᛉᚺᚨ ᛗᛋ

ᛏ ᚲᚱᚨᛋ ᚢᚾᚲᚺᚨ ᚢᚾᚾᚠᚨᛈᛋ ᚲᚱᚨᛏᚢᚲᚺᚠ ᛗ ᚢᚠᚲᚠᚱ
ᚢᚾᚲᚨᚢ ᚢᚠᛏᚨᚠᛖᛋᚺᚱᚨᚾᚨᛏᚠ* ᚢᚾᚲᚨᚢ ᚢᚠᛒᚱᚠᚲᚠᛁ ᛏᚢᚾᚲᚨᚢ ᚢᚠ ᛉᛋ
ᚨᚾᚨᚠᚢ ᚢᚠᚱᚨᚾᚠᚢ ᚢᚠᛏᛋ*ᚱᚨᚾᚢᚾᚨ, ᛏᚢᚠ ᚲᚢᚾᚲᚨᛏᚨ ᚢ ᛒᚾᚠᚢᚨᛏᚲᚨ
ᚨᚾᚨᚠᚲᚨ ᛒᚨᚾᚨ ᛏᚠᚢᚾᚲᚨ ᚢᚠᛏᚨ ᚠᚲᚱᚨᛏᚠ* ᚨᚢᚲᚾᚢᚨ ᚢᛋᛏᛋᚨᛏᚨ ᚨᚢᚠ.ᛉᛋ
ᚨᚠᚲᚠᚢᚠᚢ ᛋᚱᚲᚨᚾᚲᚨ ᚢᚠᛒᚨᚾᚨ ᚢᚠ*ᚠᚢ ᚨᚢᚨ ᚢᚢᚨ ᚲᚱᚨ ᚨᚾᚲ ᚨᚢᚠ ᚺᚠ ᚲᚢᚨᚠᚢ
ᚢ ᚲᚱᚢᚠᚲᚠᚢᚢᚢᚲ* ᚲᚢᚾᚲᚨᚢ ᚢᚠᛒᚨᚾᚨ ᚢᚢᚠᚲᚨᚠᚢ ᚲ-ᚨᚢᚨ ᚢᛏᚨᚨᚾ*
ᛏᛏᚨᚨᚨᚨᚨ ᚢ ᚢᚠᚢ ᚨᚨᚲᚨᛒᚨᚢᚠᚢᚠ* [ᚨᚢ ᚢᚠ ᚱᚨᚲᚨ, ᛏᚠᚢ
ᚨᚾᚨᛏᛏ ᚺᛏᚲᚨ ᚲᚱᚨᚲᚠᚢᚨ ᛒᚨᚢᚠ ᚢᚾ-ᚨᚱᚠ,*ᚱ-ᚨᚠ ᚨᚢ ᚾᚨᚠ ᚢᚠᚲᚢᚾᚲ *]
-ᚨᚠ,*ᚱ-ᚾᚨ ᚲᚾᚠᚢ ᚢᚠᚢᚨ ᚢᚢᚠᚲᚨᚠᚨᚨ* ᛒᚨᚢᚠ ᚢᚠᛏ ᚨᚠᛏ ᚲᚱᚨᚾᚢᚠᚱᚨᚠ
ᚢᚠᚲᚨᚢ. ᚢᚠ*ᚢᚨᚨᚢᚾᚨᚱᚨᚨᚾ ᚲᚨᚠᚨᚨᚾᚲ ᚢᚾᚨᚨᚾᚨᚨᚨᚨᚨ

VÁVERECNÝ
PUTOVÁNÍ

VÁVERECNÝ
OHEŇ

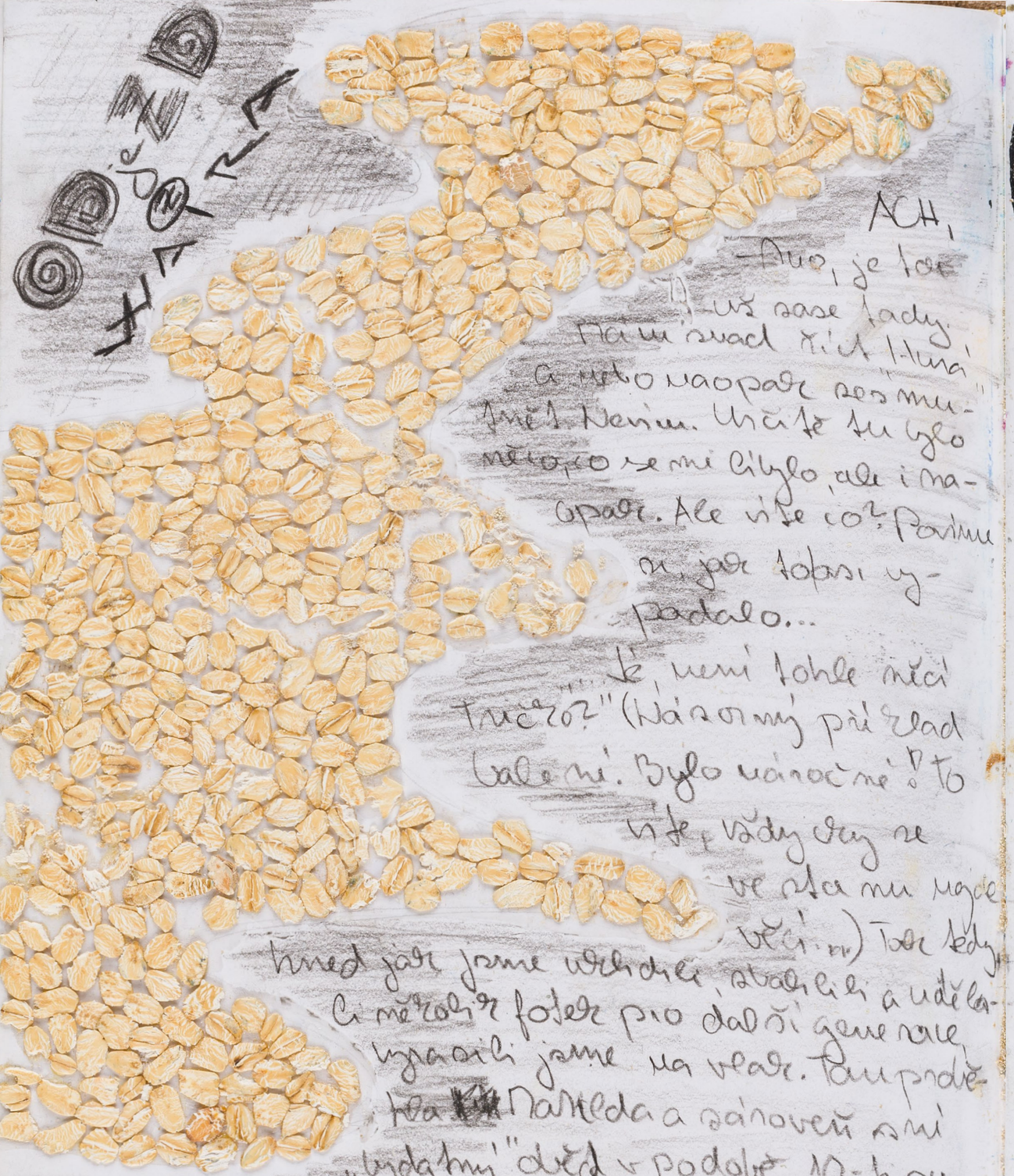

Ach, ano, je tak už zase tady. Nový rok! Hm a nebo naopak zesmutnělí. Nevím. Určitě to bylo něco z mého i cizího, ale i naopak. Ale víte co? Prostě se mi jen tak nějak vybavilo... že není tohle něco "Tučňák"? (Názorný příklad balení. Bylo vánoční! To víte vždy rád se na mě najde věci...) Tak tedy hned jak jsme vběhli, zbalili a udělali nějaký foter pro další generace, vyrazili jsme na vlak. Tam pro děti Markéta a Jáchym "bydlelný" dědeček v podobě 10-ti sušenek na hlavu. Opravdu jsme se najedli! Bylo možná příjemnější, když přijel vlak a my jsme se (ochotně) vydali napospas vanám s bublinkama, nepřipáleným jídlem, civilizovaným WC a naším modrým průdušníčkům. To je, víš, je to tak o vlaku

ZAHÁJOVAČKA:

Celá zahajovačka se táhla rytmu deště a rozmarů. Sice nepršelo, ale my se propletali lesem s deštníky v rukou a různě na hlavě. Na jedné silnici jsme se zastavili, abychom si vyzkoušeli některé z Hawranských škol: stvořit pavučku, stoeč, ... a zajímavého člověka etc. Obloha na naše otevřené deštníky stále reagovala. K poledni jsme konečně dorazili na Měsíční Skalisko, naobědvali se a šli si zahrát míčkovku. Reinkarnovaný dalajláma nám pak předpověděl budoucnost: "Čeká - dm." K večeru jsme se pokusili stát se psychology. Bohužel, mám to moc nejlo! Že Hawsi?! Po snačině prodloužené večeři jsme se očistili a vydali se „kvajaky" na Měsíčku v kolu. Všichni v majestátní náladě čekali na své umístění do pozdějších - a dočkali se. Pozdějších tak trochu nové a tak trochu staré dostali nové vedení. (Krom Δ°) a lidé se taky trošku promíchali (krom Δ°). Odebrali jsme se opět na naši stálu a tam zpívali a navrhovali nové věci do tohoto Perselackého roku. Většina lidí dice nové lidi - vrátky, lepší komunikaci a přátelství mezi lidmi. Na tom jsme se shodli! Noc byla klidná, nepršelo (5 min) a my se ráno přesto probudili mávem. Po snídani byl chvilku čas na pozdější záležitosti a můj pocit z toho byl, že většina lidí je spokojena. Pak jsme hráli hry na spolupráci v pozdějších. Cha cha! V předchozím vyhrála ze! A to s značný bodový rozdíl! Jeda Δ° a ♀...! Závěrem jsme šli do Dubé na autobus, naobědvali se, zahráli si na šatničky a stihli autobus v Dubé! Vešli jsme se do jednoho! Konečně!

P.S. - Nálada milá, přátelská, komunikativní.
- Nejlepší známka výpravy za posledních x let. Vede náš Zeca, Lucie, Vojta

2.-3.-'99
„Měsíční-Skála"

známka: 1,16!

Pitýs

5.10.

ODPÍLOVKA

Všichni lidi přišli na 1. schůzku plni očekávání, jestli přijdou i nějací ti nováčci. Opravdu těsně před zátopem se chvíli přišli tři malé holčičky a jeden kluk. Místo tradiční stužtičky rozdal Cyda tři papírky s příkladem. Tvrdě se začalo počítání, ale o sobotu a dobodu. Úsud jedinou jen opravdu spolupracovala...

Večerní hajánky už přinesené bílá hudba a mi jsme si sedli do kroužku a zavřeli oči. COSI začalo hovořit mezi námi, každý si pod COSI představil něco jiného. Někdo hořký kamna po návratu z běžek a jiný zase životní energii. Jestli se vám v hlavě honí COSI, když jsme před sebou spatřili život, rodiče se život. My, jakožto sudičky jsme mili tu noc dát mu nějaký dar do života.

COSI

Život vstal a odejel sám.
Po chvíli Vojta řekl: „Hudbu, doplňte ji, dejte ji víc, dotrestěj ji..."
Každá počátka dokončila hudba pomalu. My, Pegasáci jsme dokončili těsto předchozími, nepříjemnými pocitem a nějaký technikou na závěr.
Každý doplnil klidnou hudbu kombinaci s vlastní hudbou.
Dovnitř přišla k hudbě divadlo, no možná, že to ani divadlo nebylo.
No a co naši novácci? Občas jsme do nich museli trochu šťouchnout, aby se rozjeli.
S tímto divadlem to bylo o něco snadnější než s tím klukem.
No závěr už jenom organizačky. Jaké jsme zažili setkání? Kdo bude dělat boss? Kdo se chce starat o nápis?
A Bronček dodává: „Pište, pište do Kanjon!"

HANZ

Středověk...

aneb hostina na Křivoklátě. Jak by se dala nazvat naše, v pořadí už druhá výprava. Byli jsme totiž na hradě Křivoklátě a byli jsme ve středověku. Na Křivoklát nás pozval (lépe řečeno my jsme ho donutili k pozvání) jeho dnešní pán. Slíbili jsme mu za to účast, hostinu, společnost a také návštěvu budoucnosti. Naše hostina byla opravdu velkolepé. A po ní naskupili kejklířské skupiny, které se sem sjely z celé Evropy. Viděli jsme hadí ženu, polykače mečů, kouzelníka, shlédli jsme tragédii (spíše komedii) Romeo a Julie a abychom trochu rozpoutili svoji krev, tak jsme si na závěr i trochu zacvičili. Nakonec ještě decibelík a pak už hurá do spacáčků (někteří otužilci (Maky, Zeta) spí dokonce na hradbách pod širým nebem.

„Dobré ráno Perseáci!" zaznělo z úst vyzvlého kapitána: „Nyní máte hodku na snídani."
a když jsme se nasnídali a trochu po sobě uklidili, vydali jsme se opět na cestu. A vzali jsme sebou i Křivoklátského pána.
Výprava se myslím povedla. I známka byla snad docela dobrá. Bohužel nás tam nebylo moc, ale jinak se opravdu povedla!

Pinga

BIKES

Jeli jsme k jezdnímu stadionu na chatu. Počasí nám přálo, že jsme šli na kolech, nybrž vlakem. Ne-ní se čemu divit bylo to 120 km. Když jsme dorazili na nádraží, dozvěděli jsme se, že hala nejsou na určeném místě, nybrž se jíždí venku nějaké ve vlaku. Nahoře přijeli a my mohli konečně vyrazit. Cesta nebyla ani moc namáhavá. Jo to. Dorazili jsme, najedli se, vzali kola a vyrazili na horské trasy. Tato vyjížďka se neobešla bez zranění a zdržování. Z projížďky jsme se vrátili až za tmy. Promočený a unavený nás přivítala Hana s báječnou večeří. Večer byl zajímavý program. Nakreslila se žena a muž podle našich předpokladů na papír, vystřihli se jim obličeje a do nich se nakadili sy nasi. Bohužel jsme to nestihli dokončit. Jeli před jsme to programem byli masáže. Šli se to spát. Druhý den ráno byla ranní rozcvička v podá-ní Lenky. Po snídani jsme naporá-dali lacross a jiné hraní s koulí. Před odjezdem jsme pořádně uklidili, podíkovali panu domá-címu a vyrazili domů. Na nádra-ží se vydá-sila pěšky.

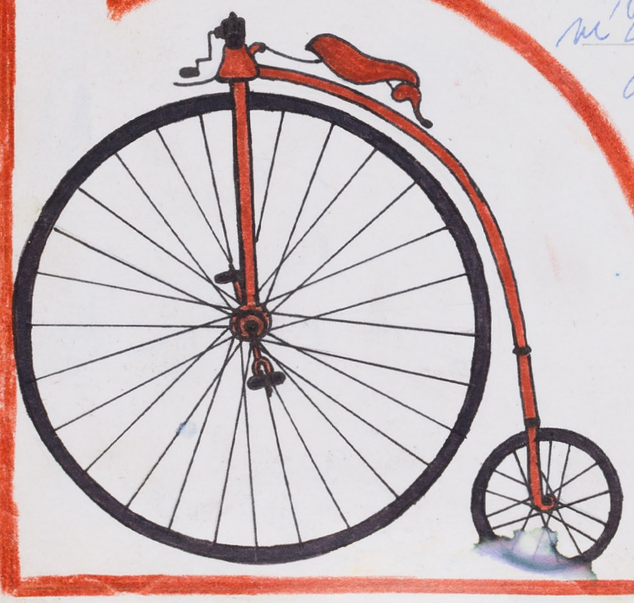

ZNÁMKA = 1,16.
NUŽ = HARD, CHCI.

Cijki

Deník

Tato odolávka se nesla ve znamení deníčků. Předsdavili jsme si jako známí, spisovatele a spisovatelky a uvedli pár z nich nejznámějších děl. Důležitá věc byla ta, která známa byla, že si spisovatel myslí, že má či nemá cenu psát deníčky. Vždy většina byla pro ANO. Já jsem dobo máro-mu, že deník si každý nějaký má. Pozdě co jsme se rozdělili do skupinek, začali jsme k čemu je deník dobrý a proč si ho vést. Myslím že ho byl vynalezený proto a díky němuž si lidé začnou deníky vést. Dnešní! Byla by škoda, kdyby budoucí generace nemohli číst naše deníky!!!

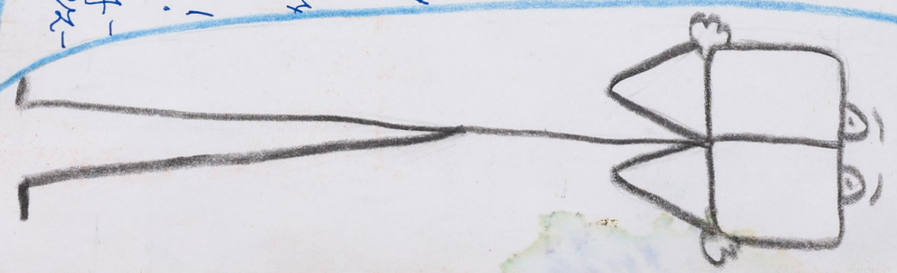

Pimpa

ODDÍLOVKA

Dnes je neděle a my jedeme na schůzku. Na nýrave na holešu bylo hodně oprav, takže by jsme si mohli uhážat a zklusit opravit nějakou tu závadu např. prohlou duši. Tak jsme se dali hned do práce. Povedlo se nám to. Opět jsme rozvedly kluby (vlčí). Klub poezie, horolezectví a výroby papíru. Bezvadný nápad. Vzápětí jsme se rozdělili nám holo chtělo. Já si to rozdám se sestrou. Už se moc těším. Pak jsme každej nám za sebe napsali na papírek úkol, ať už obtížnej nebo snadnej a dali ho čelu pečetu po své levé ruce. Doufám, že ho každej splnil. V blízké době nás očekují vyzvědači a zradci, a tak jsme si hned zapsali organizačky a konzu s kriš. synem nám připomněli kapesrossaron bitku na Želvy. Celou oddílovkou nás provázela žucha a prší. Už se nám nadívá

CLÍLÍK!

Vyzvědači

Rozhlížím se kolem, a co nevidím? Černé brýle, obrsné výrazy, ano jsou to vyzvědači a my čekáme na další pokyny od našeho bosse. Jsme bojovníci ve vir- tuální realitě a naším úkolem je najít a zničit letadlo které hledají i ostatní bojové skupiny. Ač na pohled „legenda" vypadá na letiště bude pěkná sběračka, zdá mi hlava, a proto jsme se rozhodli zkusit štěstí nebo možná čeští hrdinové se ale zjistilo bylo skvělé promyšlené. Jsme na začátku letadla je nutno říct že ono letadlo obsluhuje jen pouze 2. skupiny. Potom co odejdou do nepřátelské celý Perseus vyrazí do letadla, na chvíli dívradem přistáváme v zajetí filmu. Naposledy vyrážíme se vracíme na Hoer, kde zaparkujeme velkou opičku. Jakmile se naplníme žaludky, tak se odebereme do našich bot, kde jsme spokojení.

Dobrou Noc

NADIKA

1999 - krásný Štědrý
den, že mi máma umožnil pro-
žít další Vánoce na Korsu. Začí-
ale trochu nekonvenčně. Ale, bylo
to moc pěkné... začnu tedy vyprávět,
jak to asi bylo... půl páté, těsně časně
vyrazím ošetřovatele. Za pět minut tam
jsem. Pomalu jsem se vyhrabávala z teplého domova
na Korso. Cestou jsem se ohlížela ještě v knihkupectví,
ale co, času mám dost. Po chvilce pátrání jsem došla na
Korso. Ale, co to? Je tam nějaké ticho!? Vcházím do vnitř a za-
říčím. „Ahoj Perseáci, hezké Vánoce..." ale odezva bohužel byla
pouze „Mám, co tady dělám, tapu sviňu, a uhněj se kam
Nosku!" Pokyn jsem okamžitě splnila. Běžela jsem jako o ná-
vod (tak moc ne, ale, dovedla se to tomu podobalo, myslím). Dofu-
kala jsem se na místo a tam mi moji kamarádi s úsměvem
pověděli přečíst si mou dopisu. Moc mi to nešlo, ale co by po NĚ! ne-
chtěli! Nakonec jsme z toho vyvodili, že máme složit báseň,
která by dávala Perseáčům na NĚ co jako poslední přání
do nového roku. No, dobře jsme
dalo práce!!! Hned po dobrou
Perseáčům. Byli nadšení.
Už je dojímalo víc, než tak
doprovázeno i hudební
Tak krásné Vánoce
čtení románky? Tam
No,
a když
notící Tita
Audrey už byly
ní je mě
se na cvičení... Uff, to bylo něco. Nejvíc mi
chutnalo to, oba pak v čokoládě. Stále jsem
ještě přehrabávala slyšky, ale po mých sladký
chuťových pupíncích nic nezbylo. Když jsem dovedla ná-
ležitě affektovaně, řekla mi je mě tak rychle
vyjíst, dotlo to mně tak i ostatním) spousty
různých dárečků. Po prozkoumání mých dá
je mých náušnic a chipsů jsem s ostatními ote-
vřela špunty a s Fleš jsme si potáhnout od pic
zaspoň na desítku. Pak jsme ale přejmě přem-
čili a otrávily námořnické, ale to je ta nová
generace. A závěrem? Hmm... jsem opravdu potěšena,
že jsem zase prožila další vánoce. ©

ODDÍLOVKY S KLIDU

A JE TO ZASE TADY.
DALŠÍ ODDÍLOVKA
PROVÁZENÁ HEČ-
ČÁNÍM A RÝŽOVÁNÍM
HÁDANKAMI. TENTOKRÁT
ALE TY HEČÍČKY BYLY PO-
NĚKUD KLIDNĚJŠÍ.

BYL TO VOJTŮV PROGRAM.
ADÁ SE ŘÍCT, ŽE
I DOCELA ZÁBAVNÝ.
NO, KLIDOVA HRA, SKLÁ-
DÁNÍ ŠIREK DO KRABIČKY,
HRANÍ SI NA VEČERNÍČKY
A NEBO NĚCO JAKO ŽENĚ-
-NĚSTO „ALE ÚSTNĚ"..

TO VŠE ZAVISTĚ ZVOLÍNO
Z DĚTÍ VĚLIŠKA, ALE
ROZHODNĚ TO NEBYL
SPATNÝ NÁPAD. TEDY,
JAKO ZOPAKOVAT SI
TO. MYSLÍM, ŽE TO
I PERSEÁKY BAVILO.
TAKŽE - KLIDNĚ ZNO-
VA, VOJTO!

©

MOLDAVA

14. – 16. 1. 2000

Tma padla na Moldavu a chvilku se prali (tma vyhrála) takže Moldava ani neuděla, že ji procházíme dolů k chatě. Rychle jsme se zabydleli, takž protože náš bylo málo mezi 0–19, zato s námi byli i mediálek Pú, oslíček a další a ti nás obveselovali. Na večerním programu) a protože potřeboval klidnou atmosféru. Navrátce rozhovorovali (nejprve jsme se ale nějak spolu, takž Gráťce nezvali) a bylo to tak pěkné, že se nám ani předtím obřadně rozdrželi) a bylo to tak pěkné, že se nám ani nechtělo a mluvili jsme docela do noci. Rádo kupo stup na běžky, ale abychom si něco učili, vylosoval si každý jedno jméno a člověku, kterému jsme dělalo radost, avšak nesměl se nechat odhalit. To házení rozličné laskavosti, avšak nesměl se nechat odhalit. To házení zmožení laskavosti se převelice zapolem. Skupiny se rozpouštělo se převelice zapolem. Skupiny se tvořily spíše pro zábavu, a sanguinika se svým bratrem smíchem. To si mohli dopřát i se svým bratrem smíchem. To si mohli dopřát oslíček i prasátko pěkně zařídit. Nejveselejší melancholika, neboť jsme u mnohých melancholiků, neboť jsme u mnohých scénka byla plakali. A pak už jen zpátky vlakem a vrátili jsme se ještě je nutno říci, že snídaně a vrátili jsme se ještě je nutno říci, že snídaně bylo 192 a muž Pitrýšek. Pápá.

Kytka

SURFING NA INTERNETU

25. 1. 2000

I přes všechny prodlevy začala schůzka tradičním štapsem a hned poté nás náš „diktátor" nutil stavět málnuláky holýma rukama. Po dostavění jsme byli všichni tak zmrzlí, že ohnout prsty vyžadovalo značné úsilí.
To však nebylo vše náš skvělý a mocný „šéfredaktor" nás donutil naši dílka shodit dalšími sněhovými koulemi. Nejdéle odolávala Danal (Jak jinak, že?)

Po tomto zahřívacím mučení jsme byli schopni udělat cokoli, jen ne další smyk. „My chceme dovnitř!"
No dobrá, všichni do horní kajuty.
Všichni jsme vešli a vrhli se po schodech nahoru.

Následovala část programu, kdy jsme vytvořili internetovou stránku. (po dvojicích Ve shodičnosti se byli přispěvky na náš skvělý, ale prázdný adresář. Nápad jak vsipné a jednoduše donutit Persea k tomu, aby si zvolil adresář.
Mezi příspěvky byla recenze na kavárka, pak několik atmosfér „oddílu" Persea a nakonec pár charakteristik některých výrazných i méně výrazných postav Persea. Například ta byla revolucionářka Pitrýš, čoholádová sušenka Brouk aj. Doufám jen, že tento nápad neskončí v koši, ale na internetové stránce Persea.

Glum

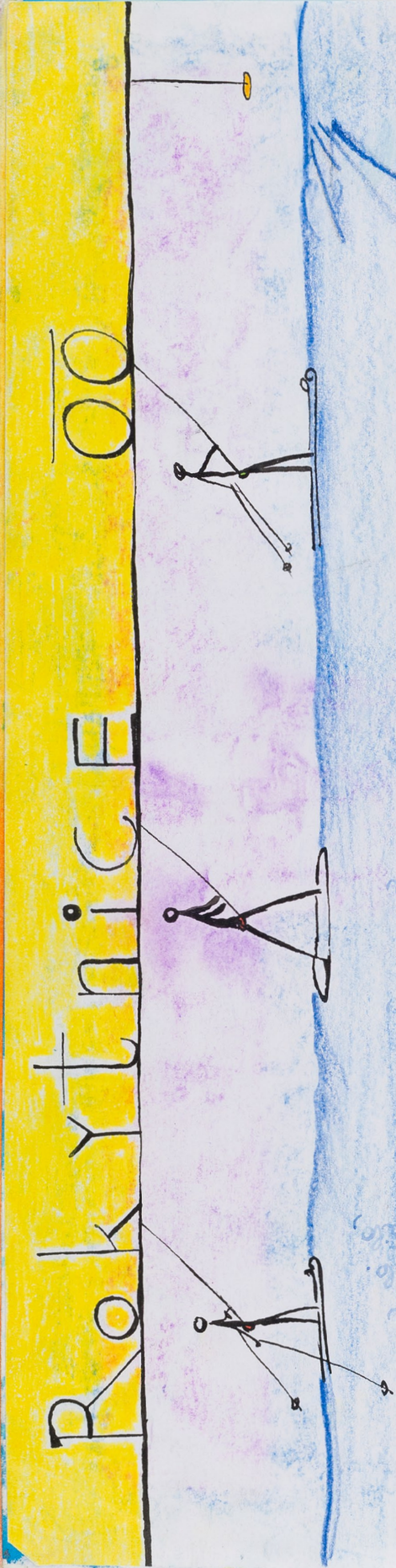

ODDÍLOVKA

PŘESNĚ ZA TŘI DNY ODLETÁME SMĚREM NA SEVERNÍ PÓL, A PROTO JSME UŽ V ÚTERÝ UDĚLALI PRVNÍ PŘÍPRAVY tzn. TEORETICKY JSME SI ŘEKLI A UKÁZALI, JAK VYPADÁ TAKOVÁ VZDUCHOLOĎ, PRAKTICKY UKÁZALA JAK FUNGUJE PADÁK PŘI LETECKÉ HAVÁRII, DOMLOUVALI JSME SE Z DIVOCHY, PROZKOUMÁVALI NEZNÁMOU KRAJINU S FAUNOU A FLÓROU, A KDE JSME PEČLIVĚ ZAPISOVALI, FOTILI A NAHRÁVALI NA VLASTNORUČNĚ VYROBENÝ DIKTAFON, AŽ NA PÁR MALIČKOSTÍ FUNGOVAL VÝBORNĚ. V DRUHÉ POLOVINĚ SCHŮZKY JSME SE DOZVĚDĚLI DŮLEŽITÁ FAKTA O UDECE Z DOBY NÁM VELICE BLÍZKÉ. INFORMACE O UDECH, JEJICH PRÁCI A SCHOPNOSTECH, CO PO SOBĚ ZANECHALI A JAK OVLIVNILI BUDOUCNOST. SKORO VŠICHNI JSME NA SOBĚ MĚLI OBLEČENÍ Z DOB PRVNÍ REPUBLIKY, BYLO TO DOCELA LEGRAČNÍ. PŘI KONCI JSME SI UPŘESNILI SRAZ A ODJEZD.

EXPE 2000

JEFY

TEREZKA

TOM

BROUK

LEXA

28.2.00

EXPEDICE 2000

1. den na běžkách

Ráno v 7³⁰ jsme vstali, po hrůzě chutné snídani jsme vyrazili na skoky. Přes cestu smrt Vyhýbala. Cestou nightmaru jsme hrůzu hrdinně dobyli, překyd hrdinně spouštěn lezením.

Na Vyhlídce jsme viděli svačinu v restauraci, ale na ni nebylo: polomačené smetky oplatka a limonády. Myslili jsme že nedělám oběd a dáme si pěšky polívku, ale nedošlo na to.

Cestou domů jsme jeli velký hrubý kopec dolů a vyhýbali.

Doma nás čekali s rohlíkem a úsměvem.

26. října 1918

Zdravím Vás z Holanci
jsem tu s Vámi rád. Boatsmani
a rádcupci dělaj programy jedna
radost a zažíváme a různíme,
protože to je docela dobrý.

① Běžky - trasa ošklivý.
První skupina skvělé
věne a naše s Hanem
volí volnější tempo,
ANEBO a TŘEBA se
učí a jde jim to. Bitka,
kolouby, skoky, pády.....

② Seminář - Olympijské hry od Jardy... připravil si Jiří Fahl alias Fahlsman. Je VNĚJŠÍ SVĚT. Pak → Míšo Coca Cola uhýbání. Nejdůležitější je uvědomění! Najít to v sobě a uhnout mu fofra. Večer olivadlo od Glumy a Kristýny. Son plný gegů.

③ Vzdělávací přednáška, nudná a Perseáci pořádají a pořádají - snad až do rozhlásku. Snídaně a škola dalším měsíce - k obvodní části - hýdem s lidmi, zažívání, přednášel, přednášel dokud nám šel hlavou kolem mého hlavy.

Moje první Expedice o Perseem. Vrlé mi hlavou. Moc chci, aby se posedlaj, abychom do našeho srdce vložili duše, které nás dělají MLADÝMI.

27. 10. 1918

OLYMPOŠKA

Je nádherné ráno, právě jsme přistáli a Lední Brouk přisupěl s ranní dávkou namouchů. Po vydatném snídaně jsme se navlékli do neoprénů

rozdělili se na 4 týmy: China, Tchajwan, Tibet a Canada. Vyzvedli jsme vložky a šli schánět pojezdidla na olympiádu. Dopravili jsme se s pojezdidlama na jeden z mála stoupajících úseků a pořádně to rozjeli. Soutěžilo se v několika plánech: slalom, sjezd, kobra, icebowlhill, akrojump, jump do dálky a free style. Je nejlepší si zahrát a myslím si, že si zahráli všichni. Po večeři byl seminář o čarodějnictví a po něm dost dobrá gamesa. Stavěli jsme sochy z vlastních těl. Myslím, že největší úspěch měl Lexa jako „bezstarostný jezdec" na Harleyi.

Po dobré večeři se konal prgrm. Sex and Me. Úvodní část byla líbáním na rovnováhu. Potom bylo rozdělení do skupin a celly se dotazy z dívčích časopisů a my se na ně snažili odpovídat. Po sérii úspěšných odpovědí jsme se na věci ptali my. Nakonec se šlo ven ke a všechno (dívčí časopisy) jsme spálili. Odešli jsme a byl decibdík ALANIS Morisette.

A HURÁ DO HAJAN!!!

Začínal zkazil Josef Kohout → XXX

28.10.1918

ZATANČI, JAKO SE OKOLO OHNĚ TANČÍ!

- Hudba se dohání, až k mým uším a vyhrabe mě ze svého spacího skafandru. Plouším se ven za účelem přistání. Dále se dějí tipické záležitosti rána (viz. snídaně atd.) ještě chvíli před odjezdem se dělíme na pas. a nepas. Naše nepasová skupina složená z Sirra, Blumy, Kristýny, Cilliki a mě pardon ještě Tomíka (promiň Tome) vyrazí podvrajíce trávou vlhkou donedávna. Dosáhneme prostého určeného bodu, kde vši snídani běžky a jdeme dál pěšky. Jdeme dál a dál Blum se směje, Sirro s Tomem skáčou, Kristýnka si zdálky plesem s Tarzanem (viz. půjčovna u Moravců.) Cilliki padá jako drak a já ztrácím stabilitu. „Velmi znavení" se vracíme! sloky! do jedné chaty. Následují dva seminární sloky jedenáct. Oba jsou moc moc pěkné, při jednom se plačeme a při druhém strašně. (Blum a Petr) Je nám dána chvíle volna. Já se jdu umýt. Všichni se česají, hlásí, malují, vyprávějí! Voní slaní? Přichází ten dlouho očekávaný okamžik taneční stráveného večera. Tančíme a konverzujeme na předepsaná nebo i na nepředepsaná témata. První tanec Kovec tuji s panem Ferencem Fururistou (musím podotknout je to gentleman.) Najednou se rozletnou dveře a vstoupí hlasatel s Prahy. JE KONEC VÁLKY! Píšou je volen president, kterým se stává pan Petr Jarosky Nevrlý. (pozn. za tento večer se stačili oddat. Petr a Kristýna, Blumka Sirro, já a Lexa, Kajki a Tom.)

Pro vás ze svobodné země TOYEN

28.10.1918 v budoucnu 2.3.2000

PLAVČO A TOBOGÁN

Tento den se ránem moc od ostatních neliší. Ráno budíček, přistávání a snídaně. Tentokrát jsme ale nešli na běžky, ale byl program. Měla mít program Cilliki, ale vzal vzal si to Sirro. S turbou a papírem se všichni odebrali do hlavní místnosti na pasech hudby. Dohrála hudba a Sirro chtěl něco říct, ale co se nestalo! Z chodby v 4. patře zaječel řev. Cilliki celá od krve a Lexa nikde. Něco ho unesla a tak se všichni oblékli a vyrazili na cestu za kapitánem. Nakonec vše dobře dopadlo. Kapitána jsme našli celého a živého (no v hlavě to moc v pořádku neměl) Ve skupinách jsme vymýšleli pokřiky, aby se příšerka nevrátila a taky že se povedlo.

No a potom jsme se bezhlavým odjeli do tyrských krajin, tedy sauna a bazén. V sauně jsme se běžky vyčistili ještě v kajutě jsme šli ze sauny první do bazénu a postupně se přidávali i ostatní. Chvíli na kolotoči, chvíli plavat, chvíli ve vířivce a nakonec v bazéně. Celé plavčo bylo super až na plavčíka Tomu vadilo všechno. Chudák jeho si nabomil nárt, tak ho Lexa čekala dlouhá cesta s lékaři. Ostatní měli z dlouhé krátké ve hně. Nejdříve se hrálo na vraha. Z kolotoče si někdo vylákal vraha, nebo detektiva, nebo nic. Vrah lokal za ucho a dotyčná zavražděná osoba po 5. zařvala, na detektiv vyšetřoval. Při tomto hře se trochu i lovilo, ale nakonec než Kroutk hrozně nadával to bylo v pohodě. Po 3 kolech jsme si dali čísla a promíchali. Dva lidi se proměnovali a ten nepravdivý přijal. Potom jsme rozvinuli a pozval pozvi. Vše skončilo dobře jako v pohádce a vrátili jsme se do rána

IV/5T

Jana Bímanzlová

Závěrečný večer

4.3.00

Expe 2000

Tento den se všichni těšili, až dobyjou severní pól.
Těšili jsme se do té doby než nám Vojtěch řekl, že si z nás
máme ~~vzít balle~~. Všichni se odesílí co to musí dohnat.
Ale vypadalo se to. Cesta ubětla rychle a bez problémů.
Jenom Ellaki si udělala něco s rukou. Na S. pólu byla hos-
tina. Bylo, sušky a mandarinky. Najednou zazvonil Klanzův
mobil. Za 1½ hodiny máme být na pošti. Tak rychle, honem vše sbalit
a na poštu. Jsem dala za úkoly: vymyslet hymnu, 10 za 5 minut
sušky, myčusard.
Doma a teď jsme vymyslela a zavolali do Rudolfina.
Potom následoval Lucčin program. „Mandala"
Kruh a ten se vybarvuje od vnějšku dovnitř. Podle barev
se pozná vnitřek člověka. Po večeři začala zpívaneda a Ma-
tylda a různé hračky. Pár songů a vedoucí jich jsme si
povídali o celé expedici, co se nám líbilo a co se.
Holásky: co se nám líbilo co se nám nelíbilo, co nového
jsme zažili a osobnost. Osobnost vybrál asi Sirro, Brouk
atomik. 10 minut volna, se sprchou a přemýšlení
Sám nad sebou.
Dalších pár songů a konečně Matylda. Od Matyldy
nás nemohl Lexa odtrhnout. Když se mu to podařilo
bylo ticho, decibely a šipky, dlaždy do spání!

Tom

FOTOGRAFKA: ELLIKI

Terezka

Jeffy

Kristýna Terezka

foto: Lexa

14.–18.3.

Lacrossová výprava

Jeli jsme vlakem ke Glimanovi na chatu. Po příchodu se všichni skromňádili v dolním patře chaty a zahráli si docela fajn hru, ve které jsme plnili různé úkoly. Navzájem si vyčistit zuby, a to dle doporučení lékaře celé 2 minuty; postavit sněhuláka; nasbírat kamínčeke malin... atd. Jako další byl na programu lacrosse. Vydali jsme se na nepříliš vzdálenou louku. Tato pro mě ještě základní hra pěkně protáhla naše městská těla. Následovala slavnostní večeřina, ke které si každá posádka vymyslela malý kulturní program. Když jsme se najedli, byla na řadě hra, ve které se prokázala zručnost ale taky týmová práce několika skupin RAFANŮ, kteří se dělili o pomoc vorů do Skrblíkova trezoru. Měli se dostat přes řeku, vysokou zeď a skrz minové pole. (Náš „vor" po této „skaowšce" nebyl v nejlepším stavu) Pak už jen večeři a šup do spacáků, kde nám Nojkej... a' pardon.

Vážení čtenáři, prosím vyleztě ještě ze spacáků. Zapomněla jsem na večerní program... ehm, tedy večerní program: Z miminkovského fotek Perseáků jsme měli vyčíst jejich budoucí vlastnosti nebo povolání. Potom se každý přiznal, kdo je kdo. Rozdělili jsme se do dvojic a každá dvojice si vybrala dvě fotky, podle kterých vymyslela příběh, kde se tyto dvě "miminka" nejmíně jednou setkají... doufám, že teď bychom už mohli vlézt do spacáků, kde nám Nojkej přečetla knihu z jedné knížky (název jsem bohužel zaspala)

Ráno jsem se vyhrabala ze spacáku a už jsme šli na ranní procházku jejímž cílem bylo vnímat okolní přírodu. Největším přírodním zážitkem byla - zzz!!! Když jsme se vrátili, bylo tady další překvapení. Kino „U KAČERA" mělo otevřeno. Dívali jsme se na film „Ducktales". U snídaně jsme jej rozebrali do detailu. Opět jsme hráli velkou hru. Šlo o dobytí skřítkova desetníku. Byl samozřejmě hlídán, a tak to nebylo vůbec lehké. Bylo načase sbalit kelímy a dát si oběd. Rozloučili jsme se s chatou příkladem a šli jsme s kelímy na zastávku k oblíbené louce. Tentokrát si lacross zahráli všichni nováčci (včetně mě). Poté byl čas k odchodu a už jsme zase seděli ve vlaku. Tentokrát jdu domů!

Ginger

Známka: 1,16

Zápis - Nezápis

V úterý začala schůzka. Měli jsme šlapfu a brali pár červenku a pak jsme šli do horní hajzly a tam jsme brali AZ kvíza bla, bla, bla..... Občas si tak sama pro sebe přemýšlím, proč třeba někdy čekám 10 minut na metro a jak mile přijede jdu domů pěšky. Co mě vůbec v Perseu drží? Vždyť je tam do něj chodit je časově náročný, a do nemluvím o fyzické náročnosti. Ale poslední dobou přemáhám sám sebe - končím. Je těžké to vyslovit. Já nás lidi nemám nulláč rád. Proč? Poslední dobou je pro mě Perseus na prvním místě. Kdo by byl kdyby mě nenáviděl Anča nepřivedla do Calypsa? Asi nějaký lidi, který vedou hrozný řeči a zachopí se jen na to vyhodit krabičku cigaret v kuse. Vidím to na fotbale ze třídy. Někteří z nich jen nadávají, provokujou a doma se můžou akorát nudit. Nemají nic, jen počítač, televizi, nadávky a nebe. Jsou stalí jako já, bydlí prostě nemají motivaci dělat to co já mám. Chci být jiná než oni, sama sebou, mít svůj názor, závazky, důvěru ve mě a ve jiný, pro které můžu chtít si něco dokázat a Perseáky, kterým věřím že mi nepohlamou. Takže jsem to nepodvádět. A proto jim (a vám) DĚKUJU.

(Sorry, můžeš spíš dámě do Brna)

SOFT

11. 4.

KONEČNĚ ZAČALO SVÍTIT SLUNÍČKO A TEPLOTA DOSAHUJE 17°C. IDEÁLNÍ POČASÍ NA SOFTÍK. NA LETENSKÉ PLÁNI, KDE HRAJEME UŽ PO DOBU DESETI LET LAGROSS A SOFT SE ZAČÍNÁME ROZHAZOVAT A ROZDĚLOVAT DO DVOU TEAMU. BYLO DOCELA HEZKY A POMALU JSEM PŘESTÁVALA VĚŘIT PŘEDPOVĚDI POČASÍ, KTERÁ PROPOVÍDALA, ŽE MÁ PRŠET. ZAČALA HRA. NĚKTEŘÍ NOVÁČCI, KTEŘÍ HRÁLI SOFT POPRVÉ SI VEDLI VELMI DOBŘE POZICE HRÁČŮ SE RYCHLE MĚNILA, NA- RŮS TAJÍCÍCH AUTY. ASI TAK V POLOVINĚ HRY SE ZA- ČALO OCHLAZOVAT, TVOŘILI NEPŘÍ- JEMNĚ VYPADAJÍCÍ MRAČNA, A Z PŘEDCHVÍLÍ NEVINNÉ OBLOHY ZAČALY PADAT KAPKY DEŠTĚ. ZAČALA BOUŘKA!

NEPŘESTALI JSME HRÁT A TAK JSME NA ZAKONČUJÍCÍM NÁSTUPU BYLI MOKŘÍ A ZMRZLÍ AŽ NA KOST.!

ČLUKI

SEMĚŽKA (Mokrá)

Moje první voda s Perseusem. Plnili jsme úkoly které nám zadali Lexa, Vojta, Lucka a dále nikoho neznám. Já jsem jel s Jefym (Džefym) to se na tom bylo asi nejhorší, protože on do mě furt hučel, ze mam pádlovat a já se furt divil co to má znamenat „160!". △ □ pádluj, nebo plavej a tak jsem se trochu snažil pádlovat až do ○ * To jsem byl hrozný bohač a měl holku jménem Sandra Bullock. + + čiŽnalci ! píšu to správně ?. a měl super bika (bajka) s nákon + + extra přehazovačkou. To bylo jiný ! No a to je asi vše hlavní ○

Jefy

□ Té doby dokud mi Džefy nezačal vyprávět: Jarní Matroš Čarky Mej △ Poté co jsem prohrál čokoládu jsem zjistil, že to bude asi □

Blondy - ák

DVEŘE...
(NEPTUNOVA SLAVNOST)

... se zabouchly. Horní kajuta byla naplněna vystrašenými nekřtěnými nováčky a zapomětlíky křtícího listu, které čekal podobný osud jako minulý rok.

„Jdu první!" „Jdu poslední" „Ne, první jdu já!" Ozvěly se dveře: hovor ustal. „Ty, pojď se mnou!" „Ún, ten šášek tlačí."

Po mokrém odnosu byly člověku položeny záludné otázky: „Kdo byl prvním kapitánem Persea?" a „Jak má Lexa dlouhé vlasy?" Za stálého polévání vodou se křtěným zvětšovaly svaly pumpováním raftu. „A nyní přístup k našim třem kouzelným lahvím! V jedné z nich musíš najít mušli." „Uf, mám ji!" S mochomůrkou na čele a šlehačkou na puse (i jinde) jsme vyslechli pověst o Brodáčovi. Po ostření českých vod bylo občerstvení. Po závěrečné čertovský se na Korzu sušily tři posádky prameček.

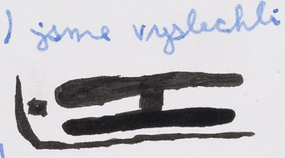

Pak jsme se rozloučili. Při odchodu jsem se otočila na zavřené dveře Korzu, které mi zároveň otevřely cestu do nového světa...

© Angel

Tak jsem se toho zase dočkala. Chtěla bych vám to popsat den po dni, ale dělá mi to velký problém a musela bych dodělávky. Ale pokusím se.

Takže, jeli jsme opět na Vítkovy, ale tentokrát k Polzinu hranicím. Bylo tam nádherně. Ubytovaní jsme chtěli nic komplikovat, ale stejně jsme chtě-li nechtě-li museli. Vlastní jsme si vodu na podmítání a nahoře společnost Smetku. Byla tam ale nádherná příroda...

1. den

Spíš jsme se seznámili na horu. Bylo krásné počasí, takže nahoře jsme vyhráli z vlaku, museli jsme se svlékat... a pak jsme šli, šli a šli... až jsme se ubytovali...

2. den

Ráno jsme si zahráli na horu. Bylo to opravdu se zábavou a pak jsme šli... na horu znovu... (2)

VEČERKA: Zatáhla agitátorka Eva

3. den

VEČERKA: Umyli jsme se !!! celé tělo!!!

ROBINSONÁDA 2000

Ráno v 10 nás nadšeně vítalo nové ráno. Ale jsme jenom chodili. A co je hezkého v tomto mýtu na večer?

4. & 5. den

(Snad jsme zase zapli fotoaparát.) Ale, já jsem chodila (jako snad všichni). První to ale moment, kdy jsem spustila zrůzné (vlastní) vlastní. Pak se dělá různé... Ale už se cesta celá ta dnes jako vždy... ale než něco málo a celo „kamenného dne" a to večírek. Najednou jsme si s hořkou připravovaných kůlů co ale nedokončí se nic nedělo. Ale zpátky, jak co je prvotní!!

Myslím že se to zdárně nat povedlo. Ale spát mě se to moc líbilo. Moc jsem nám toho sem nenapsala, ale říkám to po městě nebo dnes a to vznejde že se nedělí. Ale nic to z. Jestli se vám nelíbí obsah „obrázky, alespoň grafickou úpravu. Děkuji.

© Angel

NAJKI

DOMČA

BROK

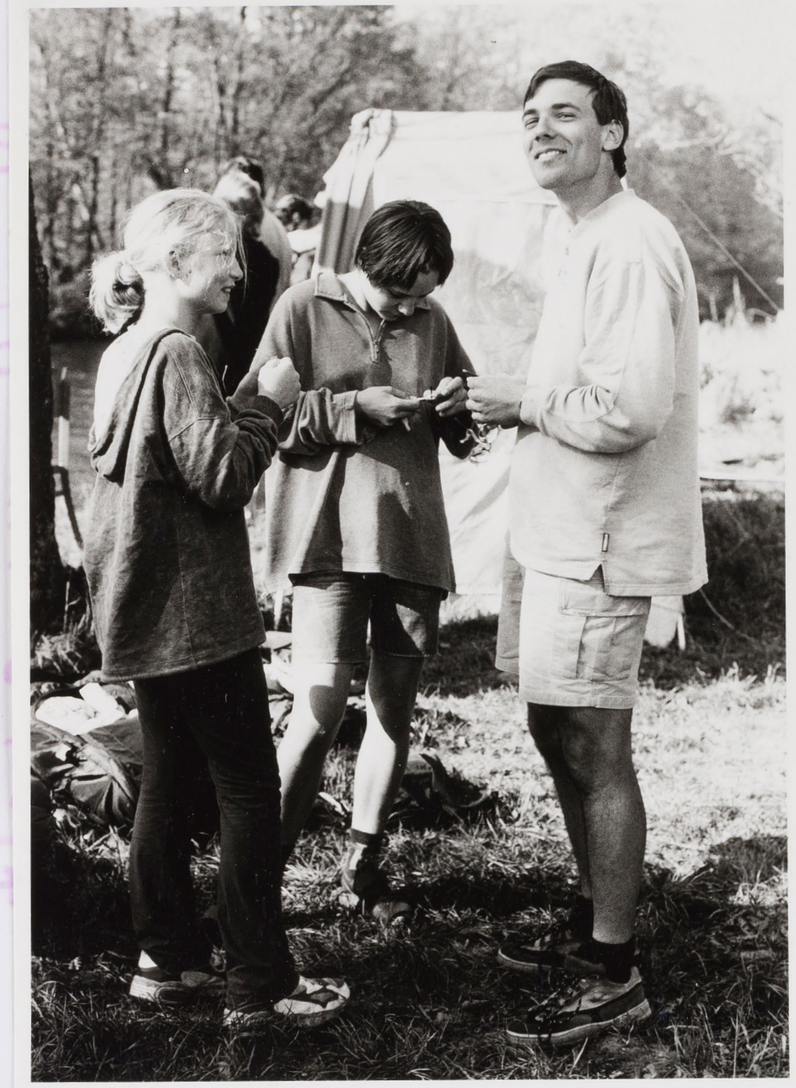

PERSEUS 2000

Na Otavu s raftama

Tyto rafty byly moje první a moc jsem se těšila, i když jsem trochu strachu kam bylo. Rádem se omlouvám na tento zápis, protože Ellika mi dala kroniku měsíc po raftech a já si skoro nic nepamatuju. A tedy už k raftům. První večer na Otavě přišel instruktor a knihy, kterým, že to byla kniha „Kde bychom se nehoupli a rozhlédli jsme se po pár nadávkách a výrazech. A potom po skupinkách jsme bruslili asi hodinu, které nám něco jakoby sjezd nějak naspadli. A pak oběd a noční klid. Další den jsme raftovali, raftovali a zase jsme raftovali. Později jsme zkoušeli zachraňovat lidi a házet raftky. Málo se nám to moc nedařilo. Večer, když jsme dojeli ke stanům byla jídlo a program. Předvádělo jsme rozhovory po telefonu, co asi si povídají lidi opačného pohlaví. Potom hra po pozicích. Jednotlivé skupiny a pozice se vylosovaly a poslední skupina musela udělat hrad a vládce. Na konec byla pasování. Pasovaní byli Martina Greety. To je konec raftování. Ale to zdaleka ne na Otavě

Michal - ATTIΣ

Perseo Attisácká na vodě

Perseo Attisácka voda začala jako každá jiná výprava srazem na Korzu. Kde se rozdělili vesty, pádla a naložili lodě na vlek. Potom jsme se naložili sami a vyrazili jsme. Cesta netrvala dlouho během chvíle jsme dorazili do kempu v Tíně nad Sázavou kde jsme postavili stany a navečeřeli jsme se. Potom jsme se pustili s plným nazazením do večerního programu. Při čtením jsme měly vymyslet nový styl po umění i pro život. Program měl úspech a protáhl se s večerního na noční. Hned po skončení jsme se šli lehnout, aby jsme mohli ráno vstát a vyrazit na vodu. Po probuzení byla vodácká rozcvička pod odborným vedením Ninuš a Svišťě. Po rozcvičce byla vydatná snídaně u poní se jíš už na to na co všichni čekali, na vodu. Rozdali se vesty, pádla a lodě podle hodnosti. Po modlitbě jsme vyrazily a čekalo nás 15 kilometrů do Pikovic. Nebylo moc vody takže některé úseky se spíš podobali slalomu mezi loupáky. Až na několik zakolísání některých posádek jsme dorazili v pořádku do Pikovic. Kde na nás čekal autobus a odvezl nas zpátky do kempu v Tíně. Kde jsme po večeři připravily vše pro zpívandu u ohně jenže začalo pršet tak jsme byli nuceni zalít v autobuse naštěstí nepršelo dlouho tak jsme se mohli přemístit k ohni. Zvládli jsme i propsovácí akci při které jsme se měli lépe poznávat navzájem. Po několika písničkách na závěr jsme šli na kutě Ráno zase byla rozcvička pod vedením Ninuš a Svišťě, ale ne už tak rychlém tempu. Po snídani jsme sbalili tábor a po modlitbě jsme znovu vyrazili na řeku na ten samí úsek, ale už s mnohem větší bravurou než první den. Po prodlí chování řeky jsme znovu úspešně dorazili do pikovic. Kde jsme nabrali sebe i lodě a jeli domů za zvuku ~~kyt~~ kytary a našeho zpěvu. Na Korzu jsme vyložili lodě které Leka důkladně prohlédl a zaznamenal všechny prasklinky a díry a to byl závěr společné vody.

Michal - ATTIΣ

LACROSS

30. 5. 2000

Šli jsme si zahrát na Jetnou lacrossový zápas. Jako obvykle byla dvě družstva s kapitánkami Kristýnou a Gluvem. Po vražské rozcvičce jsme se postavili na hranicu čáru a zápas mohl začít. Myslím, že hodi ten zápas moc nebavil, shora pařáčil se sám nějaký rozčilował a řval. Agresivita byla nadměrná, a většina se flákala a nedávala pozor. Nejvíc se sám nadřel kocour z atisu, kterého jsme pozvali. Zápas skončil 7 (GLUM) : 5 (KRISTÝNA). Fajn odpoledne

Vyjeli jsme opět v 16:00 z Kocen. Přivítání od Tomo a Jeffyho bylo takové, že mě hodili přes zábradlí do Kltovy. Odjel jsem se zraněním na levé noze. Pořád jsem nevěděl s kým mám jet. Nakonec jsem vyfasoval Anču z Posejdonu. Naštěstí ona už párkrát kormidlovala. Dojeli jsme vyspali se a zase odjeli. Moc kamenů jsme nemeli. Když jsme dojeli, tak jsme se ubytovali. Měli jsme úžo program. Byli jsme oslepeni rájem, ale když jsme ochutnali jahody, mohli jsme vidět a jíst buchty, které byly velmi dobré. Každý si musel najít svůj živel. Já a Anebo jsme měli oheň, protože nějaký rálesák nezahasil, ani nenasil ohniště. Pavel se pokoušel kouřit trávu, ale moc mu to nešlo. Když byl program u konce tak se šlo spát. Dojeli jsme dobře.

P.S. Máme 2. díry
P.P.S. UŽ JSOU PRYČ.

FANTOM

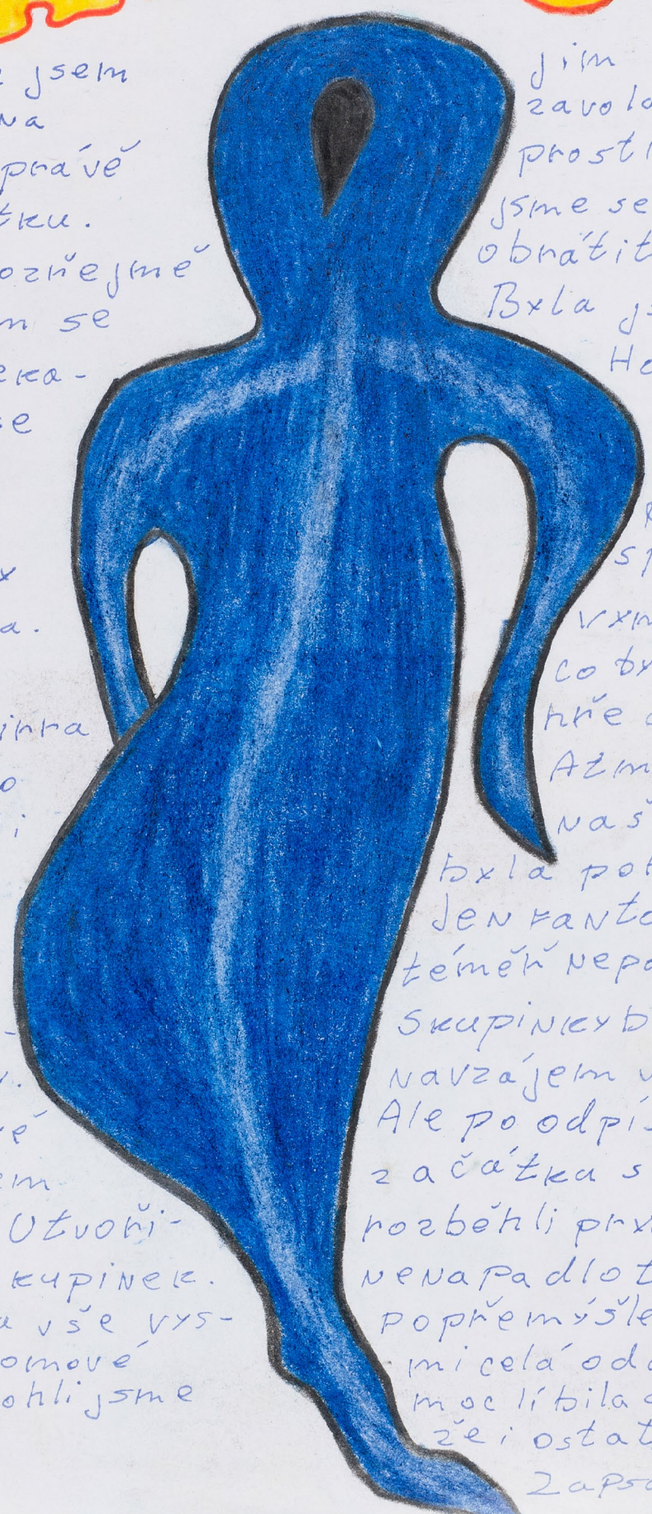

Ponazila jsem akorát na nástup. Vojta právě vyhlašoval Pětku. První byl samozřejmě Brouk. Potom se stalo něco nečekaného. Kacka se nás zeptala, jestli by nám nevadilo, kdyby nebyla štafeta. Kromě Vojty a Tašimje ještě Sinka to nikomu nebylo proti vůli. Sedli jsme si tedy do kroužku a Lucka nám začala vysvětlovat pravidla hry. Byli 3 Fantomové a naším úkolem bylo chytit je. Utvořili jsme asi 6 skupinek. Pak nám Lucka vše vysvětlila. Fantomové měli mobily. Mohli jsme jim zavolat. V prostředku ulice jsme se nesměli obrátit... atd. Byla jsem s Honzou a Olliki. Moc jsme se nehnali a spíše jsme vymýšleli, co by se na té hře dalo vylepšit. Atmosféra v našem teamu byla pohodová. Jen Fantomové byli téměř nepolapitelní. Skupinky by si měli navzájem vypomáhat. Ale po odpískání začátku se všichni rozběhli prvča nikoho nenapadlo to nocku popřemýšlet. Jinak se mi celá oddílovka moc líbila a myslím že i ostatním.

Zapsala: Pumpa

Má pro mě další doličná akce. Řáru mi bec tyhle středověkové akce vůbec. Ale už k tomu, co jsme dělali. Víc nonjko. Ne, dělám si legraci. Jasně že to bylo jiné. Začínalo to vždy tradičně - závody (Tentokrát byly hrozný provozna vodě) Ta poslední, s kterou jsem jela já se nazývala STIX. Později ji ještě vylepšila. A to jsme se obávali, že jsme nejlepší ze všech. Závody proběhly téměř bez chyb. Až na konec. Když nám ovšem chtěli předat náš nejlepší čas tak jsem se snažila vytrvávat na schody za pomoci velké Pimpy ale nějak se to nepovedlo, a já rozsedla ten dave... Nakonec se ale dal jíst. Jako další následovala velká bitva o kos. Tentokrát se to dělo jedno veliké bitva o trezor pana Skrbelíka. To já byla s Rafanem na. (Jejíž se budu na strýj radana připlácnět k dobru.) Bylo to docela dost dobrý. Ze začátku jsem si myslela, že to bude nuda, ale pak jsem se dost zapotila. Vlastně už ani nevím, kdo to vyhrál. Ale pořádalo se něco o tom že to bylo 1:1. Ale fakt nevím...

... Popisováním ubíjejí se tu - uhodili jsme...

... jelikož začínalo country. co mi to jako teda připo s šátkem a mašlí. Dost i servírkám hrozně... tancování taky docela bodrém zdravení celá country Nikdo šel jakože ne a i přes to mi to nevadilo. Myslím (Tojje opra docela dost se do toho všichni nutí vše vzít...

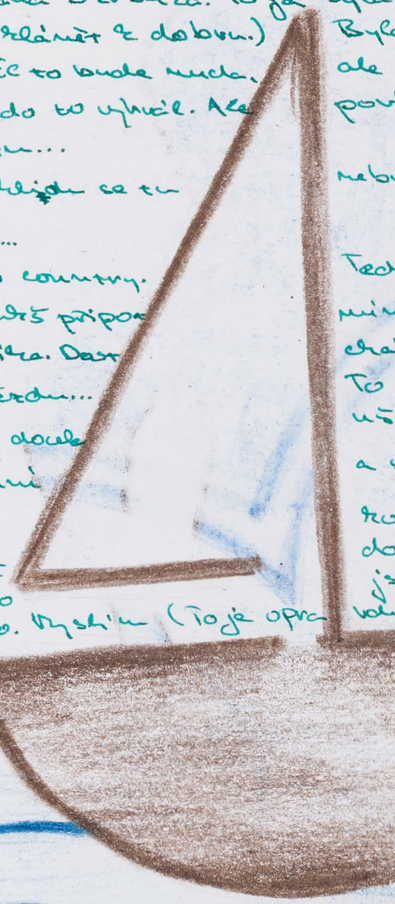

Taky, měla jsem pocit, že každý country minuta bylo pár holek, asi tří skoby, chabý. Pamatuju si, jak Pidg mosik To mě docela otrávilo. Ale jinak ušlo... i když... bývalo to lepší. Ale a skoky vaný. Lepší už to nebude. ronicle okolo devátý hodi ny večerní. do rána a jiné zase ne. ti tříska jsem se vrátila o půlnoci. Ale moc vám jenom muj motor) že se regata povedla, ale že by

LIGA

ORGANIZACI GEMINÁCKÉ LEHKOATLETICKÉ LIGY MĚL NA STAROSTI ATTIS, A VYHODNOCENÍ A DIPLOMY PERSEUS A SMOKE ZA CALYPSO UVAŽUJE ORIGINÁLNÍ DISCIPLÍNU V BIKE CROSSU. SEŠLI JSME SE BRZY RÁNO V HOJNÉM POČTU A VĚTŠINA SE ZAČALA PROTAHOVAT, ROZBĚHÁVAT A RŮZNĚ SI PROKRVOVAT SVALSTVO. NEJVĚTŠÍ ÚČAST MĚL ATTIS. ZAČALO SE LÁMAT REKORDY → NEJVÍC REKORDŮ NASBÍRAL UVO Z POSEJDONU A SVIST Z PERSEA (TA BĚHALA, SKÁKALA JAKO VÍTR). MĚLI JSME PĚKNÉ POČASÍ, A TAK SE VĚTŠINA LIDÍ CHODILA OBČERSTVIT KE STOLU S DOBRŮTKAMI, KTERÉ PŘIPRAVIL POSEJDON (DĚVČATA). PO VYHLÁŠENÍ VÍTĚZŮ JSME SE ODEBRALI NA LETNOU KDE SE HRÁL ZÁPAS V LACROSSU

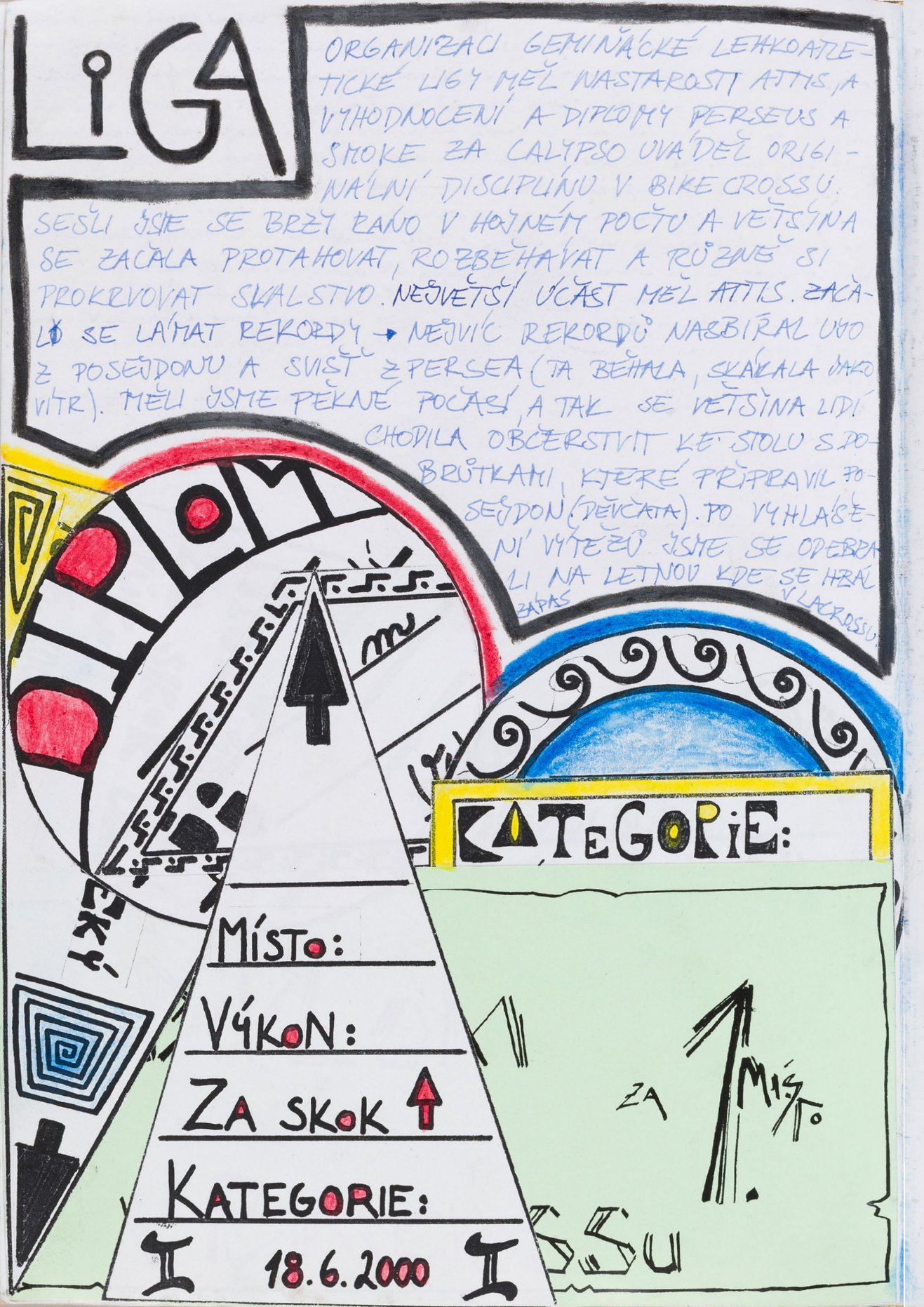

STVOŘENÍ SVĚTA

Pomalu jsme se všichni snažili probrat po „hororové noci" plné vody, strachu a zimy. Myslím si že to byla taková malá zkouška vůle a odvahy nás všech. Když všichni byli jaksi tak probuzení tak jsme rozdělali oheň a začali vařit čaj. Potom jsme se u ohně sešli skoro všichni a snědli co bylo třeba. Najednou jsme uslyšeli libeznou melodii, která vycházela z dálí zbraně rybníka. Když jsme tam došli všichni tak hudba ustala a Lucie začala číst z bible. Když pomalu četla tak Ježíš který se představil jako bůh tvořil svět. Chlíby se podlamovaly nahý pod tíhou svinstva. Když Ježíš tedy bůh dotvořil svět tak znovu začala hrát hudba o které se zdálo Jhum. Bůh řekl „zítra se odebereme k božské snídani." Všichni si vzali banány chleba a víno a rozprchli se po celé ploše kolem rybníka.

Nebeští blízcí se tiše dotáhnul do rybníka (byl jsem mezi ni) co pak začalo bolení, vřídl a všechno kolem taha. Když byla všechno bolení mrtvý jsme vyrazili do tábora.

Cesta probíhala celkem bezproblémů. Když jsme dorazili k prvnímu rozcestí tak jsme utvořili skupinky a vydali jsme různá zvířátka a bůh nás musel pustit do ráje. Potom jsme stvořili Adama a Evu a bylo to.

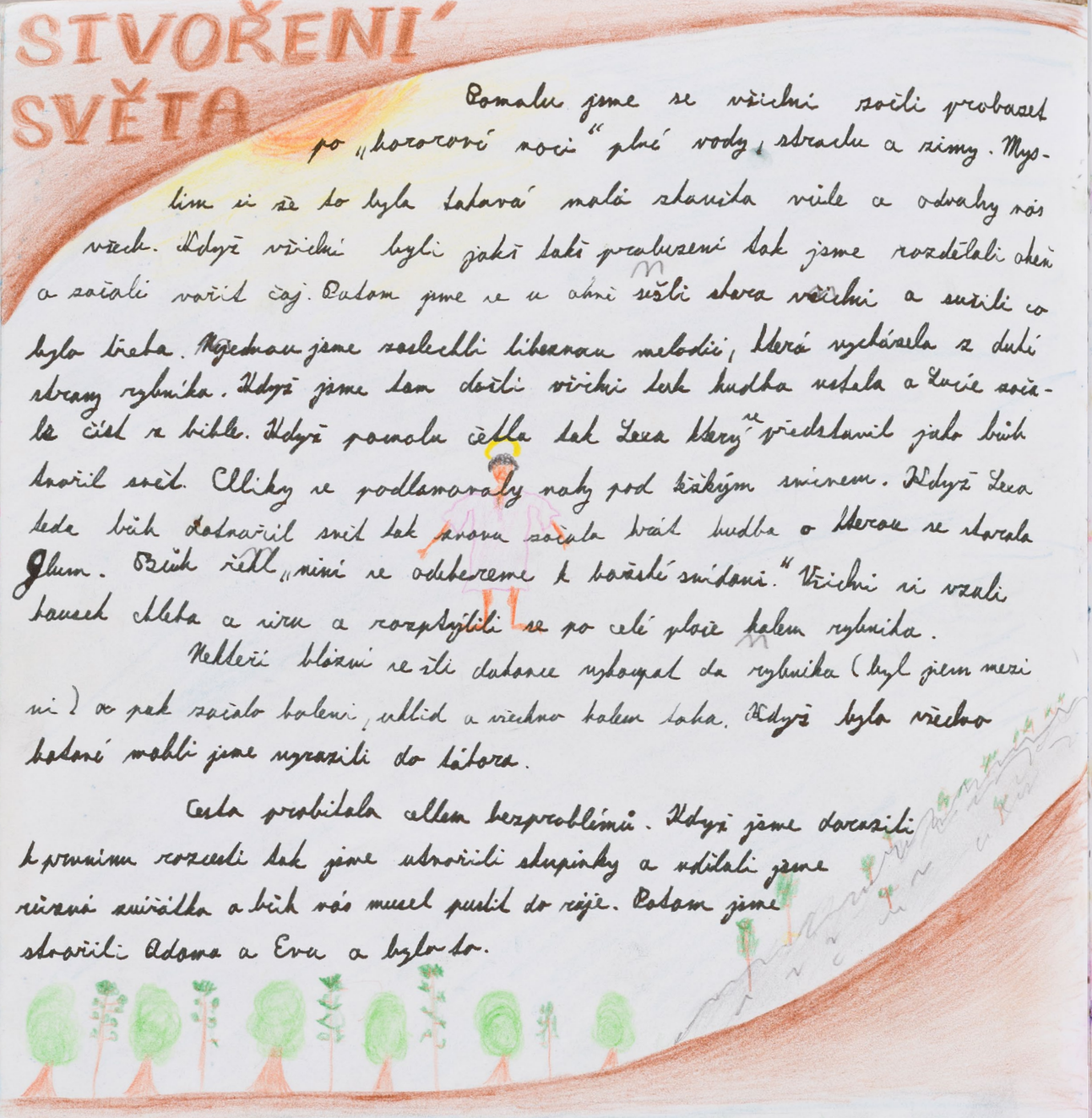

STAVBY

Když jsme konečně dorazili do tábora tak nás přivítali ostatní. Všechno bylo připraveno na stavbu stanů.

Napili jsme se a najedli a vrhli jsme se na stavbu. Práce probíhala celkem v pohodě ale když já s Petrem jsme museli přestavovat skoro celý stan, za tři dny byla všechno hotovo.

A-4kk

Zkušenost ohně

Co se týče tohoto dne, jeho začátek nebyl ani zdaleka o nic moc lepší než na předchozích táborech. Jenom pár posledních jedinců dokazovalo své přátelství a ten zbytek utíkal ze-bořiště. Hvabali seno, sekali seno, sbírali trávu, dělali „roupalum", dělali maroduru, udržovali dřevo. ale jedno bylo pro tento den nejdůležitější. Dělání zdravého ohně, ze začátku tento den vypadal docela slibně. Ale po svačině začalo déšť jak z konve. No se to dá bylo, ale já jsem já. Byli pořádně hrozný a blesky, ale i přes to většina pokračovala v své práci. Jediná věc toho dešťě byla ale ta, že jsme se museli utrhnout před tím deštěm do stanů. Ale i tam přeci nás egyptský plácal a tak jsme šli z ohněm. Všichni se rádně umyli, oblékli do svojí a nastoupili na návěsní. Opět jsme se setřídili podle hodnocení a desky za ruce. Tentokrát jsme ale nezastavali od! Cesta byla totiž až přes pole, nebezpečná. Když jsme ale přešli nejhorší zášť, začne jsme zpívat. Došli jsme nějakých z dálí. Dovnitř jsme kolem něj zvuk a rozestoupili se. Jinými slovy, udělali jsme místo pro ohníček. Ohníček Petr přinesl louč a slavnostně ji pokročil k dálí. A ono nic. Zmizel to z druhé strany. A ono nic. Konečně pomalu dohořívalo, Alesahnem to ani nehlo. Dobrá tedy, Lexa zadal povel zavřít oči. Rohnížel tupoměl zrcadlo + pavel tacpádní nosu a uší. Bylo nám tedy jasno, co se dělje. Šplouch, šplouch ... (Benzín) Nižádné otevřít oči. A mysl zapal dálnice ohníčk. (vypadalo to jako v Americkém filmu - málem mi chyběl nohy) Ale už... zaspívali jsme si pár písní a vzdělali něco málo intelektuálních programů na téma „co se vám líbilo v minulém odlehčeném roce..." No a pak následovalo pasování. Tot bylo vše.

First Day

Přelo a přelo a přelo.

Hned první den jsme
započali nebeským soudem nad
Kainem zabivším svého bratra Abela.
Bohudík nebeský soud odsoudil Kaina
ke smytí všech hříchů nacházejících se v
kapse. (Je již asi 5. den a hříchy stále nesmyty).
Co všechny velmi překvapilo bylo to, že největším
Abelem ze všech byl Glum. Vyšlo to podle losu,
který nám dal sirra. Nejvěšším Kainem byl,
jak jinak, Leka. Dlouho jsme sledovali nějaké dušaky
podobné Kainovi a uchylovali jsme se až k umělému
vybavení Abelovi krve. Bohužel byli Abelovci zbraním
hodní, takže je Kainovci při soudním přelíčení docela
zasili. Celý zbytek dne byl potom ve znamení barev,
kdy měla Tereska velmi ale opravdu velmi hrubý
program. Kdy jsme se snažili namalovat nějakou
barvu barvou úplně jinou takže se na papírech
objevovaly fialové citróny, zelená srdce, rudá tráva
a fialové ohně. Soubaj dvě barev vybrála šlužka, a tak
se stala vládnoucí barvou dne. Večer jsme po
zbytku malovali venku a výsaj úplně nového
světla a pak, pak jsme oživovali své imagi-
nární tvory a živočichy znázorněním modrých
mašlí na látku, k které věnujeme.
(za to byli muset hrozně zdřít) Den jsme
zakončili vymýšlením legend, které
odůvodňovaly přírodní zákony. Mě se
nejvíce líbila Jeffyho i když jsem byla děsně vystrašená.

NOE MOVA

ARCHA

Archa byla soutěž o nalodění na Noemovu Archu. Skládala se ze tří částí,
1. bylo ~~x~~ nalodění na archu. Nikde žádná lůnka ani mostíky, jediná žonka
jak se dostat na druhý břeh bylo skokem.
2. soutěž byla zahnout se nebe a zodpovědět
10 otázek. Potom následovalo vyjednávání s mužem kdo byl vyslaný
musel běžet polokem až na určené místo tak
si musel udělat 15 žabáků.
Potom jsme museli propašovat 3 zvolené lidi na Archu
Tak jsme je tam dostali a potom jsme jeli a dostali
a to je konec

Archa

9 DEN

Tento pondělní
klidný den začal
jakési netradičně.
Protože začal v
duchu SODOMY.
Podle legendy totiž
Sodoma byla městem hříchu. takže i
náš den musel začít trochu v tomto
duchu. Program jsme měli
dva s Vojtou a napodobovali my
jsme to takto
SODOMA
Všemu bude předcházet
Vojtova ve stínu pana
tot znamená, že jsme ho
napodobili. Všichni kdo mají
a navzájem se představovali
jako sody. Pak následovala
bitva o sodomské hříchy. Zde
bojovali Lotovci & sodomskými.
Pak byl oběd. Sirkův čachrsek
následoval hned po poledním pauze.
K tomu nemusíme nic říkat
prostě dobrý zápar až na pár podrazů
nožíčka, drobného a častého sekání
do ručičky. Trochu mi vadily ty nadávky
Kterých tu bylo na mne trochu moc.
Po zápase následovala moje pohádka podle Livingstona.
Tento pán píše knížky ve které se polyhýbáte otáčením strany
a sami si tvoříte svůj příběh podle různých možností.
Strávila jsem na tom asi dva dny a myslím si, že na
tento čas tam pořád pár dyslicek bylo. No, musíme si ale
pokračovat. Tento program tu ještě nikde nikdy nemám a já
jsem jim dala zase něco nového a jiného do toho mne
potěšilo. I ostatní to ocenili a také děkují. Celý tento den
zakončil Brouk se svým oblekem. Tento program byl části
zapomenuty. Bylo dní. Různými scénami jsme znázorňovali co
oheň znázorňoval pro různé časové období. Renesance, středověk
ooo. Byla jsem dosti unavená a tak jsem si to moc nevnímala
ale večeře, ta to bylo dobré. CHRRRRR CHRRRR CHRRR ooo

KRISTÝNA

Putování

Ne po posádkách. Ani omylem. Někdy po svačině
nás prostě vyhnali po šesti mal. cizích=cizinných
skupinách. Byla jsem s Hansem a Blotem.
Nezapomenutelný zážitek. Začalo to nevinně. Prostě
jsme šli a šli a lahy si povídaly. Občas přeskočili
nějaký drát, občas minuli mezník, projeli. přebrodili
potok. 1. vzrušo nastalo když jsme se pohoršeli o přechod
s Polska z pásky do Čech. Nakonec jsme celnictvo zvládli
a vydali se dál. Uhýblovali jsme se na placu u lesa
u jedné hodné paní na příbrosi farmě. V klidu jsme
se najedli, usnali a smohli. To bylo tak. Najkú,
Hans a Blote leželi pod plachtou.
Plachta začala vlhnout, promokat a
pak už to šlo rázem narás. Blotovi
se udělalo špatně, všechno bylo
mokrá tak jsme vzali hramle směr
hodné paní. Ta nás ubytovala a
všechno bylo fajn. Jelikož já a Blote
jsme nebyli výdělečně činní, Hans
za nás odpracoval i pojedl co se mu při-
dložila. Nakonec nás hodný pán hodil do
lásora, kde nás již očekával Kapitanát.

Najkú

Naše putování

Nový
Tak
abyste
věděli, Dalz my-
jsme Kristýna,
Terezka, Zuzka já.
Vyrazili jsme ahned od
kaČáka a jsme měli dobrou
náladu. Radovali jsme se, že
jsme zrovna v Že skupince,
jakže jsme. A Dalz jsme šli vlastně
pěšo vali a měli dobrou náladu.
Dlouho jsme se rozhodovali kam jít.
Nakonec jsme zvolili Lakovou pohlednou
cestu. Byla to jakási zarostlá cesta a
když bylo ještě světlo, vařili jsme si
Večeři Anna. A najednou prší nám do
nejaké Poslava. Všichni jsme se lekli.
Ukázalo se, že je to jen Pšeničná a Terezy
má rád, že dělá Pšeničná a Terezy
la hranolky. Takže jsme to zapíchli
Povídali jsme si ... Probrali jsme
Kolo dost. Další den. A Adam
vůbec nechtěl moct. Po celou dobu
ležel ve stanu a Anna
spěchal. Bylo to úžasné
Pusou

POSÁDKOVÉ PUTOVÁNÍ

Pondělí O svém mož mém, i mem
Úterý chatky. Jakýsi mož mél
Středa Pudě a my
Čtvrtek po cele
Pátek

Pimpa

Nože pro kaučení by lo
chatky nám nyma dal se na cestu. Zacal
Posnídali a oblekli jsme se a šli. Atmosféra
Potom jsme se vydali a celkem jsme
Dnes jsme spolu a celý
legli
Všichni

PUTOVÁNÍ DARE

Když jsme vycházeli z tábora byla nám veselo a štástko u srdce. Tento pocit nás potom, podle mne, neopouštěl. Šli jsme do Žudrikova a cestou jsme se stále pokukovali po nějakém krámě, kde by nám dali mlíčko. Bohužel žádný jsme nepotkali, ale pato si čáť zamáčkú spravila odvahu. Pohladila kráva!

V Žudrikově jsme docela pozdě večer hledali nějaký šálek. A po absolvování přijímacích zkoušek nás nějací lidé poslali do sousedství kousek od nich. Byl naprosto úžasný (ten sousedství) Řáduě (po domácku) jsme se nadlábali a pak jsme si pokecali a předevšim jsme se smáli! Tomíkovi se totiž vyznala naše sousedka paní se zvyky asi nic Sirrov. dudák holka, ani pro koňoaku si nedošel a to by mu ji tak rada upekla!

Ráno jsme to vzali skokem a skokem a došli jsme do Raspenavy, kde nás milý obchodník podělil nektarinkami. Pak jsme vzali útokem faru. Tedy, pokračoval tu Tomíkův strejda a ten nás vzal do Frýdlantu—D(Blokova rozkošná vila). Strejda byl na příjemný, inteligentní a výřečný pán. Takový kluk jeduci na červenou!

Z Frýdlantu jsme potom částečně jeli a částečně šli po kolejích.

Bylo to skvělé putování. Doprovázela ho taková popolitat, chuť a vůle mít samozřejmost, že to bude výborné. A kdo? Holt, Davidci. Sirro, Glum, Tomeš, Naty, Blobe, Třeba a já.

Klobouk dolů Pitrýs →

Putování Pegasa

Ten den, kdy jsme se vydali na posádkové putování bylo docela lezky. V posádce byla skvělá nálada. Šli jsme, šli a šli...
Do deviti hodin večer jsme nemohli najít nic, kde bychom mohli přespat. (Už jsem si myslela, že zůstaneme někde v lese (kde už zase bude mokro). Nakonec jsme zaklepali na jednoho hodného pána, který nás nechal přespat ve svém seníku. Ještě před spaním po večeři nám přinesl teplý čaj a pěkně dlouho nám vyprávěl. Dozvěděli jsme se, že má prolezlé jizerské hory, Krkonoše a ještě další pohoří. Ráno jsem se probudila se senem ve vlasech i ve spacáku. Brouk chtěl dojít pro snídani, ale to už nám náš hostitel přinesl rohlíky a buchty. Za vydatné jídlo jsme mu měli pomoci s přelakováním sena, ale kluci nás nechali odpočívat, že prý to zvládnou sami. My jsme se zatím šly podívat na koně a poznaly jsme i jeho ženu s dcerkou. Jim pobíhaly za chalupou ovce.
Rozhodly jsme se, že půjdeme nakoupit máslo a nějaké pití. Z obchodu jsme si ještě odnesly čokoládu na posílením! Kluci už byli skoro s prací hotoví a brzy jsme vyrazili. Když jsme vycházeli z branky, ještě jsme na cestu dostali koláč. Začalo lít jako z konve a my jsme se schovali do autobusové zastávky a zpovzdálí koláč. Pak už jsme se bez potíží dostali do tábora.

Ginger

0001

7.12.

DEN NÁŠLEV

Po snídani jsme začali připravovat na příjezd rodičů. Nejprve jsme se rozdělili na několik skupin. Celý tábor se musel uklidit, nasekat dříví, přinést chroští, udělat cedule a tak různě. Potom jsme se rozdělili do dvojic (já a Ginger) no prostě super dvojka a šli jsme dělat cedule a taky přispěvovat (bo- byla taky fuška). Tam kde bylo parkoviště to bylo pěkně bahnitý a moc se od tamtud nedalo vyjet. Po obědě byl jako obvykle polední nekliď (Blondy a spol opět řádili*). Potom následoval Softball match. Ten byl opravdu super a možná i duper. Potom začaly přijíždět někteří rodiče. Asi povečeří začal program. Dvě velká lana se natáhla housek od sebe a měli jsme se seřadit podle abecedy a s každým si podat ruku a představit se. No ale mělo to V. Nesmělo se vypadnout ani překročit lana.

podle křestních jmen

A B D E G H I J K L M N O P R S T V Z
Z Ň R V K N K T S

* řádění = hvězdění

Potom začal další program. Měli jsme se rozdělit do skupin a připravit si nějaké divadlo, samozřejmě i s kostými. Některé rodiče se opravdu vyznamenaly např. pan Brouk, Anebovy rodiče i jeho sestra, no skrátka úplně všichni.

Byly tam taky dost legrační scénky např jak Brouk (kra(k) se uklidňoval tím že cucal dudlík (aksamův). Taková tam byla peřička. Všem se to moc líbilo. Potom byl diabelík. Vojta nám pustil kryla, aby to ovšem mělo správnou atmosféru každý měl rozsvícenou svíčku. A málem bych zapomněla, kdy nevím jestli to bylo před nebo až potom byla hra. Každý dostal svíčku a kolem byly všechny zapálený tak to začalo. Hra vypočívala v tom že jsme se měli pokusit sfouknout svíčku všem ostatním ale nám musela zůstat zapálená. Měli jsme tři pokusi. Všechny to moc bavilo. Pak nastal obřad a potom večerka. Ráno po snídani začala velká gamesa. Nejprve byli dvojice (dítě a rodič). Pak se začalo strkat o úkoly a o slova. Vyhrálo družstvo A. Potom si naše rodiče vyzvedli a jeli jsme na oběd. A nebonico takového. Potom když naše rodiče přijeli zpět jsme zjistili že Blondy odjel domů (prý něco s mocákem). Potom jsme si povídali kde jsme byli.

greety

7 - 8.10. 2000

ZAHJOVAČKA

PŘICHÁZÍ PODZIM
A S NÍM I DLOUHO OČEKÁVANÝ DÝCHÁNEK.
ČAS SE NAPLNIL A LIDÉ PŘICHÁZEJÍ,
NĚKTEŘÍ PLNÍ NOVÉ NADĚJE
JINÍ JEN VZPOMÍNAJÍ NA MINULOST.
PŘICHÁZÍ I MNOHO NOVÝCH TVÁŘÍ.
JSOU PLNÍ OČEKÁVÁNÍ A MLADOSTI,
VĚCI, KTERÁ NÁM TUZE SCHÁZELA.
VDUCHU JIM ZA ONEN CENNÝ DAR DĚKUJEM.
DÝCHÁNEK VRCHOLÍ, PŘICHÁZÍ CHVÍLE,
CHVÍLE OČEKÁVÁNÍ, VZÁCNOSTI, RADOSTI A SMUTKU.
MNOHO TVÁŘÍ SE ROZJASŇUJE,
JEN JEDNA MALÁ TVÁŘIČKA JE PLNÁ SMUTKU.
VÍ, ŽE PŘIŠEL ČAS
ČAS OPUSTIT NAŠI SPOLEČNOST.

ZNÁTE MĚ? MÁM MALÁ TEREZKA

HANZ

HÁDANKÁŘI

Sobotní oddílovka, vyžadující elixír mládí, byla příjemně nenáročná. I když je pravda, že několika jedincům mi byla velice zatěžko vrátit se do zlatého dětství a prvních pár „hádankovej bídek" jakoby nevrátili. Já byla s hádankářkou Glumen, takže jsem měla velké +.

Avšak druhá část byla spíš hrůzou starších mudrců. Ona přijde se slovem do slova pomocí podstatných jmen a slovesa mám 2x jednadvacet! (To mi věříte.) Jakmile z mého vyprchal élán a euforie se mnou, vybalil na nás Lexa organizačky. Ač to šlo sluha, nakonec z nás vyždímal slušnou sílu ze generálního úklidu. UF!

Pa, pá a všichni se hnuli domů.
Je chudinka Damar slyšela vypucování Korun. Nebožáci!

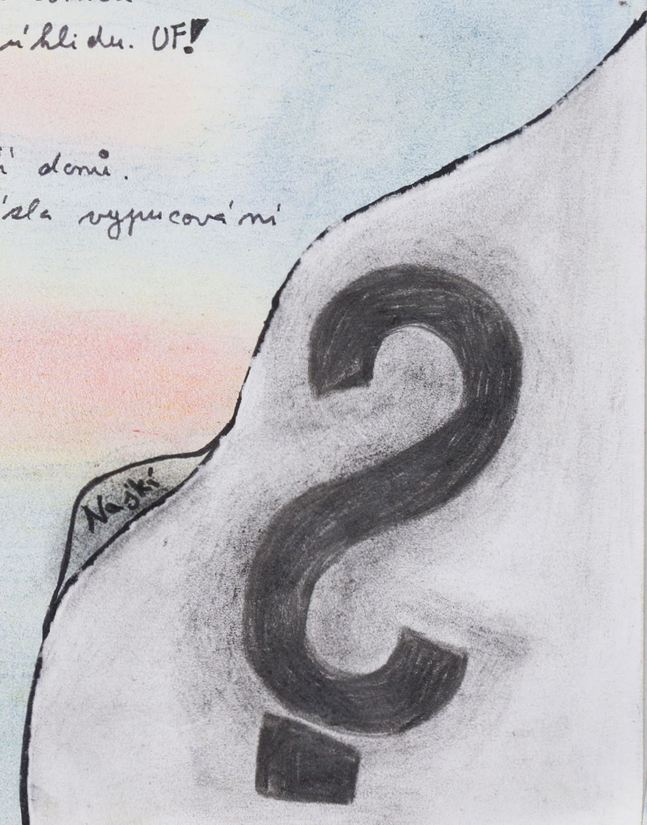

FOTO
(PETR)

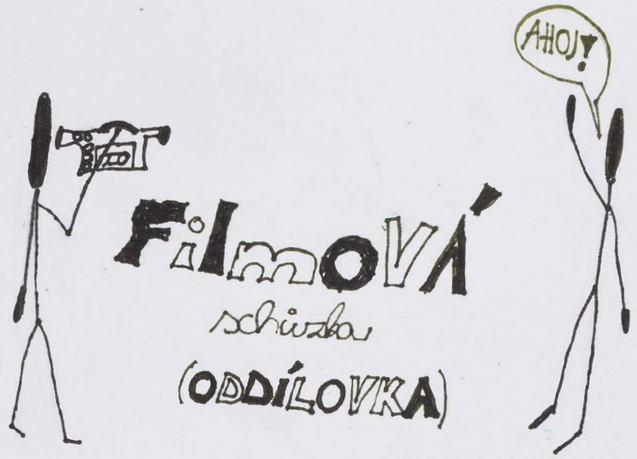

FILMOVÁ
schůzka
(ODDÍLOVKA)

...se konala 17. října 2000.
Rozdělili jsme se do tvůrčích skupin
a pouštěli jsme si krátké filmy.
V polovině nebo ke konci Hana film
přerušil a museli jsme si ho domyslet a
ať říkáš jak bychom se zachovali, kdybychom
se ocitli ve slepé situaci. Některé byli
se svými nápady tak dobří, že by mohli
být součástí skutečného filmového útvaru.
Tato schůzka byla dobrým předkrmem
před víkendovou filmovou školou.

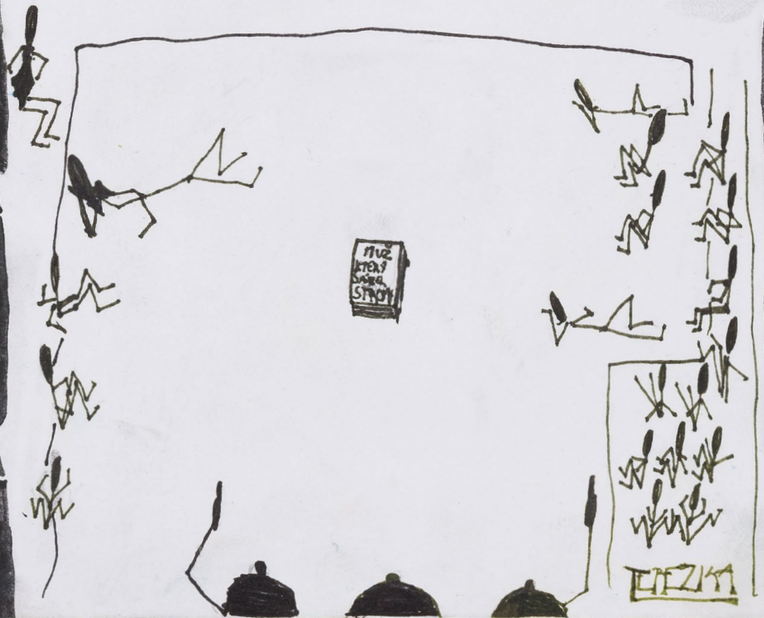

Vítejte ve filmové škole, čeká vás večer přehlídka filmů v našem kině (luzion)! Tak pojďte a buďte se posadit třeba tuhle a dívejte se. Po začátku máme na programu Karla Kachyňu s Dobrým světem, tarže, uvelebte se, popcornu se nevede, jestli zapnout dolby a náš filmový maratón začíná... Dobrej světo-film o nelehkých údělu bývalého architekta, který se navrátil ke svému hobby z mládí - k fotografování aktů... Následovala menší debatička a pak hurá na vlastní tvorbu - film o naší ge-nerace (o nás s námi). K dispozici máme 2 videokamery, auto pana Tarčase, celou nádražní, road včetně nádražní a blízké okolí Veselice Kojice. Asi po 2 hodinách vymýšlení o stínů a vhodných rekvizit jsme si dali další film - část nasaďte si černé brýle, pobertě svůj energetický výbuch a de se na bosse. Kouzla se totiž bitka → pětivrat zasažený boss = mrt-ý boss. Bohužel vyvrcholila bossha Lucka a její team. Po hrdinském boji sledovalo natáčení našich filmů. Naše gumpa, pod vedením režisérky Blumcí kamerama Sirra nebo Petra, nátačka převážně na nádraží de nestačí jezdily vlaky, ještě že ke konci stihli hrdinové Kristýnou vystoupit, jinak by bychom je s naší škodovkou nejasi nedos-tihli. Po natočení závěrečné scény - Leta se snaží odjet s Hankou stopařem Sirrem - naše čekala večeře při svíčkách. To už jsme o-pět vytáhli volňásky a šli jsme hned na 2 premiéry našich filmů: Vlak snění - film o sněch Tomáše, Nayiní a Ginger... Oříšem pak následoval dokumentární film „Ze života perštáků" anebo ptejte se mě na cokoliv odpovím na všechno..." Samo zřejmě v plánu byla i diskuse s vůrci obou filmů. Na dobrou noc jsme si zazpívali The Wall, až z toho Lekon vzdal, prostě „better" a šli spočívat. Ráno do všech koutů, domů, a za-ráz spočívala hrdinové asi tak dvě hodiny, kdy se to muselo jedna kamera po homerunu. Poslední film, který nás čekal, byla Planeta zpátky do minulosti....

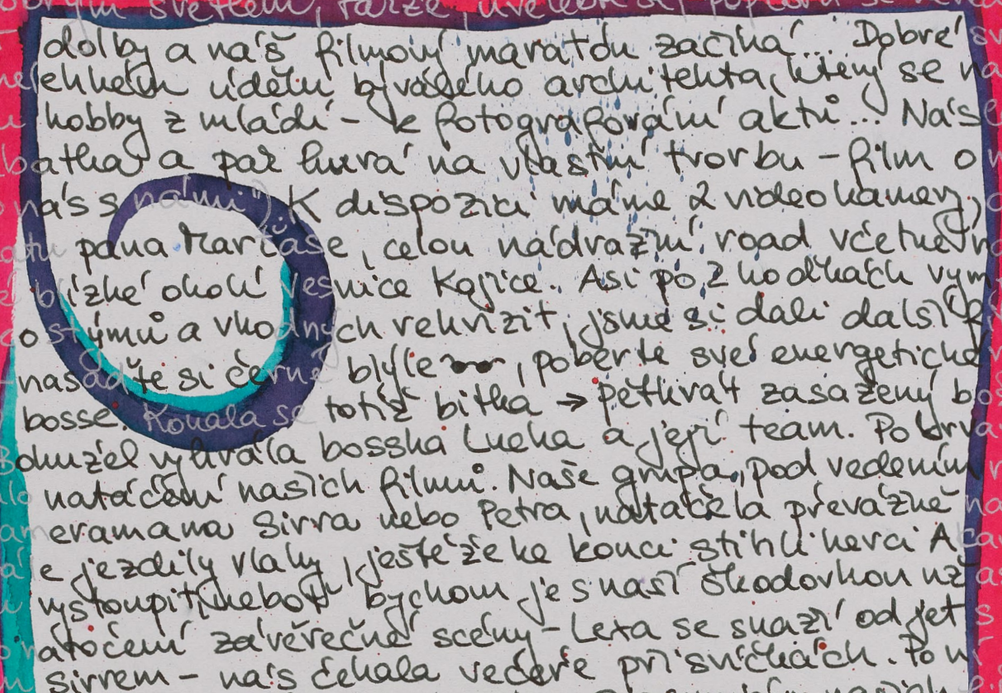

mějte se :-)

Pajka.mladova@post.cz

3. listopadu

Ne reklamě!

Naše schůzka reklamorodičů začala velmi dětinsky Škafetou, kterou vyhrálo Pegasos. Po škafetě jsme v horní kajutě museli odhalit dva lháře, kteří mluvili pouze lež. Museli jsme se jich ptát otázkami, které nelhaly typu: jsi z Kalifornie, chodíš do Gemini a podobně. Lháři byli Petr a Dominika. A pohom konečně začaly reklamorodi-ny. Měli jsme se rozdělit do skupin po třech a vymyslet do 25 minut 1, co nám schází, čeho je málo, co schází 2, co nám přebývá, čeho je moc

ajistě jsme to měli udělat ve scénce. To mě lákalo a myslím že ho bavilo všechny. No, a další scénka měla být parodie na nějakou reklamu z televize. Tohle bylo nejlepší. No a potom jsme si řekli organizačky a příspěvky se vyřešily. Na tuhle výpravu jedeme k Pomezí na chatu. Tahle schůzka se mi moc líbila, protože to byl dobře vymyšlený a legrační program. Vždyť to taky vymýšlel Ctrl!

Výprava

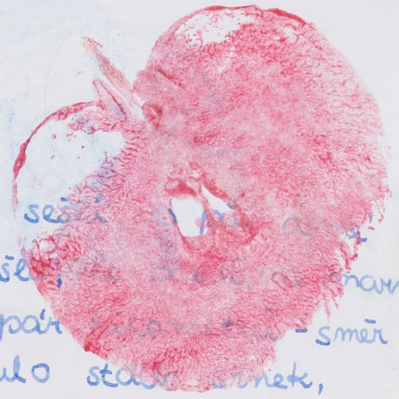

Na tuhle výpravu jsme se všichni sešli na Florenci (až na Pimpu, která sice přišla, ale (pozdě) Vystoupili jsme u jičíně a šli ještě pár (směr Tomešova chata. Přes cestu nám přeběhlo stádečko veverek, (napočítali jsme jich asi osm). Zanedlouho jsme zahnuli u cíle a tak jsme se pustili do jídla - (oběd byl soutěžní, a naše bagetky vyhráli). Po tomto vydatném obědě jsme šli za Bruskem do zalmady, ve které jsme z přírodních materiálů a s papírem měli ztvárnit podzim → lovecká sezóna. Po ukázce jsme se vydali do nedalekého lesa, ve kterém se konala skvělá hra. Udělali jsme si vlastní lom. Lovci měli zabít starého (polyšovčího) medvěda tenisáky. Něco byl ale ukázán zvířátky, která byla nesmrtelná. - Narozdíl od lomí patřičích lovcům. Poté se role vyměnily. Po ulovení medvěda se pořádala velká hostina. Každá posádka měla připravit "pokrm" z ulovené medvěda a k tomu nějaký „slot" pro pobavení hostů. Lov byl ukončen. K večeru se připravovala „ZAHRADNÍ SLAVNOST." Po večeři začala naplno. Posádky se rozebraly ke svíčkám, u kterých ležely otázky, které se mi zdáky nesmyslné. Ale po programu by každý měl znát odpověď. Byly nám ukázány scénky ze hry „ZAHRADNÍ SLAVNOST" od V. Havla. K tomu jsme měli různé hry a kvíčky. V[illegible] bylo dobrovolné opékání brambor v popelu (jehož bylo [illegible] se spát. Ráno, po snídani jsme sbalili a zašli [illegible] cross. Následoval nástup, odjezd vlakem - a už [illegible] ke konci... MASARYKOVO NÁDRAŽÍ!

Byla to povedená podzimní výprava

Známka: 1,9

© Ginger

ODDÍLOVKA

Začala jako obvykle - štafetou. Vyhrál jí Pegasos (což není žádná novinka). Odebrali jsme se do horní kajuty, kde nám řekli organizačky. Na spacácích sedíce nebo ležíce jsme poslouchali audienci od V. Havla, kterou nám pustila Lucka. Poté jsme si našli dvojíci a společně hledali odpověď na otázky které nám pokládala Lucinda. Potom jsme hráli stovčou hru. Několik lidí se vydalo za dveře a losem určený človíček rozbil kalíšku (přišli jsme i o kompot). Když se otáčili, tak jsme měli uhodnout kdo je viníkem. To nebylo jednoduché. Ještě jsme si poslechli decibelík od Brouka - byl to Louis Armstrong. Všichni se spokojeně rozešli do svých domovů. Raz, Dva, Tři Ahoj!

© Ginger

PODZEMNÍ NEBOLI PODZIMNÍ SNĚNÍ O PŘÍRODĚ

VYZLIČOAČI

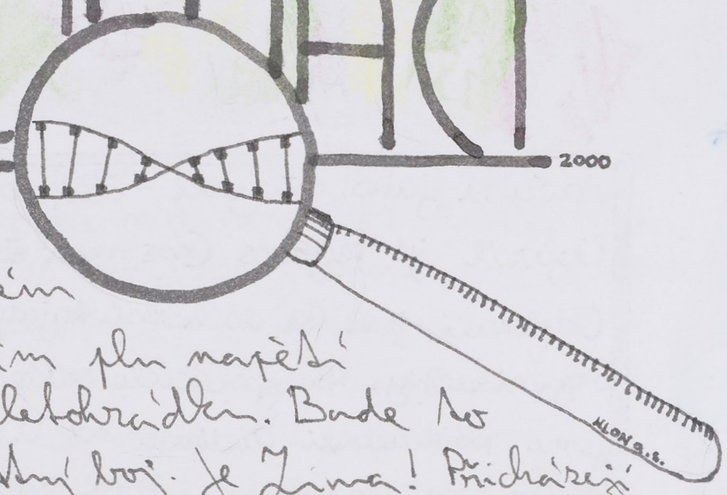

18.11. 2000

Zahalen v bílém
plášti vyčkávám plný napětí
u Strakovského letohrádku. Bude to
hrdý a nelítostný boj. Je Zima! Přicházejí
proti vědci a lidé je seznamují s naší hrozbou.
Všichni jsme nervózní, protože ulice jsou plné
zrádců a těch špatných občanů. Jde nám o naši
budoucnost, o naše klony! Bez ztrát na klonech
jsme úspěšně splnili první misi a teď se konečně
spojujeme s ostatními vědci. Teď začíná boj na život
a na smrt. Dopoud jsme shromažďovali své informace
v našich laboratořích ale nyní musíme ochránit
všecho tím, že to přenesem přes nebezpečné území
občanů a schováme naše cennosti na půdě svaté
na Hradčanském náměstí. Všeobecně jsme s přehledem
uspěli a nyní je celý budoucnost klonů zajištěna!
Spokojeně odcházíme a pojídáme naší hrdiny vyhrožovaný
a zasloužený, klonovaný dort. Sláva klonům!

18.11. RADAR 2000

Jako tradičně se Radar konal, ale na netradičním místě.
Letos jsme obsadili malinkaté „Divadlo" v Letohrádku Hvězda (44).
Pozvánku Perseidského tábora jsme ještě netradičně obohatili
o muzikální výstup všech Perseidů - zazpívali jsme song:
„Another brick in the wall." Moc se mi tam líbilo.

Dokl. Jirka

OBILÍVKA

Dnes jsme začali štafetou, ale ne ledajakou.
Museli jsme dopinkat nafukovací balónek do
parku, tam ho přepinkovat přes větev a zpátky,
ale protože vál protivítr a celkově psí bylo ne-
příjemné, cíl byl změněn na nedaleké auto.
Všichni se moc a moc snažili, nejméně dva-
krát nám praskul balónek, ale naštěstí ~~by~~
byly další po ruce. První byli Pegasos, potom
Dawae a Kirke. Protože boatsman Pegasa
naskočil praskul balónek Dawae, byl celý Pe-
gasos přemístěn až na poslední místo.
Po štafetě následoval program. Ve třech místnostech
horní kajuta, dolní kajuta a loděnici, se měl splnit
zadaný úkol.

Já jsem šla do loděnice, tam se muselo chodit
po dvojicích. Úkol spočíval v tom, že jeden z dvo-
jice měl tomu druhému na záda zobrazit něco,
co si představuje pod pojmem ticho. Ten druhý měl
představu nasprejovat na papír. V dolní kajutě
byl Petr s vyčkávající Nirvanou, tam ji ~~se~~ měli zvěčnit
na papír svoje pocity ~~z~~, které v nás vyvolávala muzika.
Nahoře bylo to samé akorát s Mozartem.
Po ~~vší~~ tvůrčí práci jsme si zahráli volejbal
s balónkem. Schůzku jsme zakončili legrací
hrou, zhaslo se a každý se musel ~~k~~ doplazit na
protější stranu. Všichni se mačkali jako sardinky a
vůbec nejhorší to měli ti ve spodu.

Marka

Výprava

Hurrá do Francie!

Jako výprava se konala u Chumra. Byla velmi zdařilá, protože vše věci, které jsme si s sebou měli vzít, byly podrobně jako třeba sítka na motýly nebo kufr, kterej jsme se mi v dobrém nevzpomíná. Cestou do Francie (to byla úžasná chaka) jsme přešli další běh zemědělskou oblastí a veselou zemí a pak už následovala Francie. Chvíli po příchodu jsme začali naše československé. Byli jsme rozděleni do 4 skupin, skupinka přidělená Barbulka, do které se zapisovaly body z různých soutěžních disciplín. První disciplína, byla sběrná, z domova přinesenou sbírku na louce. Druhá byla velmi podivná: měli jsme na zahradě najít takovou věc, kterou lidskýma očima nevidíme (hledali jsme kupou hoje, ale objektivy, třeba pavučinu s kapkami rosy. Následovalo chytání motýlů. Každý měl 5 pokusů. Nikdo chytil, kterej měl takovou 4. příčku na první pomoc. Měli jsme za úkol.

jednomu člověčkovi ošetřit mozkovou příhodu, zlomeninu a připravit nosítka. K tomu se pak přidal rozhovor s nějakým obyvatelem z vesnice, o tom, jak se mu tam žije.

Potom následovala poslední disciplína. Cíl od nás byla asi 50m. a my pomocí dalekohledu měli rozpoznat, co dělá za obličeje. A pak byl oběd.

Po obědě jsme se vydali do blízkého lesa a tam jsme hráli zábavnou hru na indiány a kovboje.

Po návratu na naší faremu už byl podvečer, a tak jsme se navečeřeli a zvěčeli si dlouhý večerní program. Každá skupina svou zemi měla přiblížit a vymyslet nějaký příběh z té země. Jako první nastoupilo Peru, pak Čína, Rusko a nakonec Indie. Byl to velmi pestrý program. A pak jsme šli spát.

Dopoledne jsme si zkolili a šli hrát lakros. To a pak cesta k vlaku a vlakem zpět.

1 DEJOVKA

D P K

Schůzka začala obvyklou šlapkou Vyhrál Pegasos a na druhém místě byla Kirke (Slesk, Slesk) a poslední Danae. Potom jsme šli do horní kajuty a Lucinda nám dala vylosovat každému číslo + 1 do dvojice. Každý měl stručně napsat o jeho poslední hrdinu, a začala se hrát hra Ruleta. Začalo se sázet a když padlo číslo na nějakou skupinku musela předvést divadlo o své kamýšce (bez domluvy). A tak se hrálo a sázelo a vyhrávalo, ale i prohrávalo. Některé sázky byli moc hezké. Byli tam např. Medvídek Pú, Tracyho tygr a samé tokový věci. Tahy kolovala čapka, ale občas se někam zatoulala. Sázelo se na čísla, muž a žena, malá a velká, Pegasos, Danae a Kirke. Glum a Terezka stále a hodně opakovaně sázeli na 19 a ona stále nepadala až v poslední hod, šup a byla tam celkově ruleta vyhrála Greety. Jinak se to všem líbilo.

M

Ž

Greety

1. DÍLOVKA

D P K

Schůzka začala obvyklou šlapkou. Vyhrál Pegasos a na druhém místě byla Kirke (Slesk, Slesk) a poslední Danae. Potom jsme šli do horní kaj[illegible] a Lucinda. nám dala vylosovat každým čísl[illegible] do dvojice. Každý měl stručně napsat o jeh[illegible] knize a začala se hrát hra Ruleta. [illegible] a když padlo čísl[illegible] a nějakou [illegible] předvést divadlo [illegible] se šlo hrálo a dá[illegible] které by scénky dekpi, Tracy P[illegible] vala čapka, a[illegible] se na čísla, m[illegible] Kirke. Gluma a [illegible] ma 19 a ona 5[illegible] celkově ruleta v[illegible]

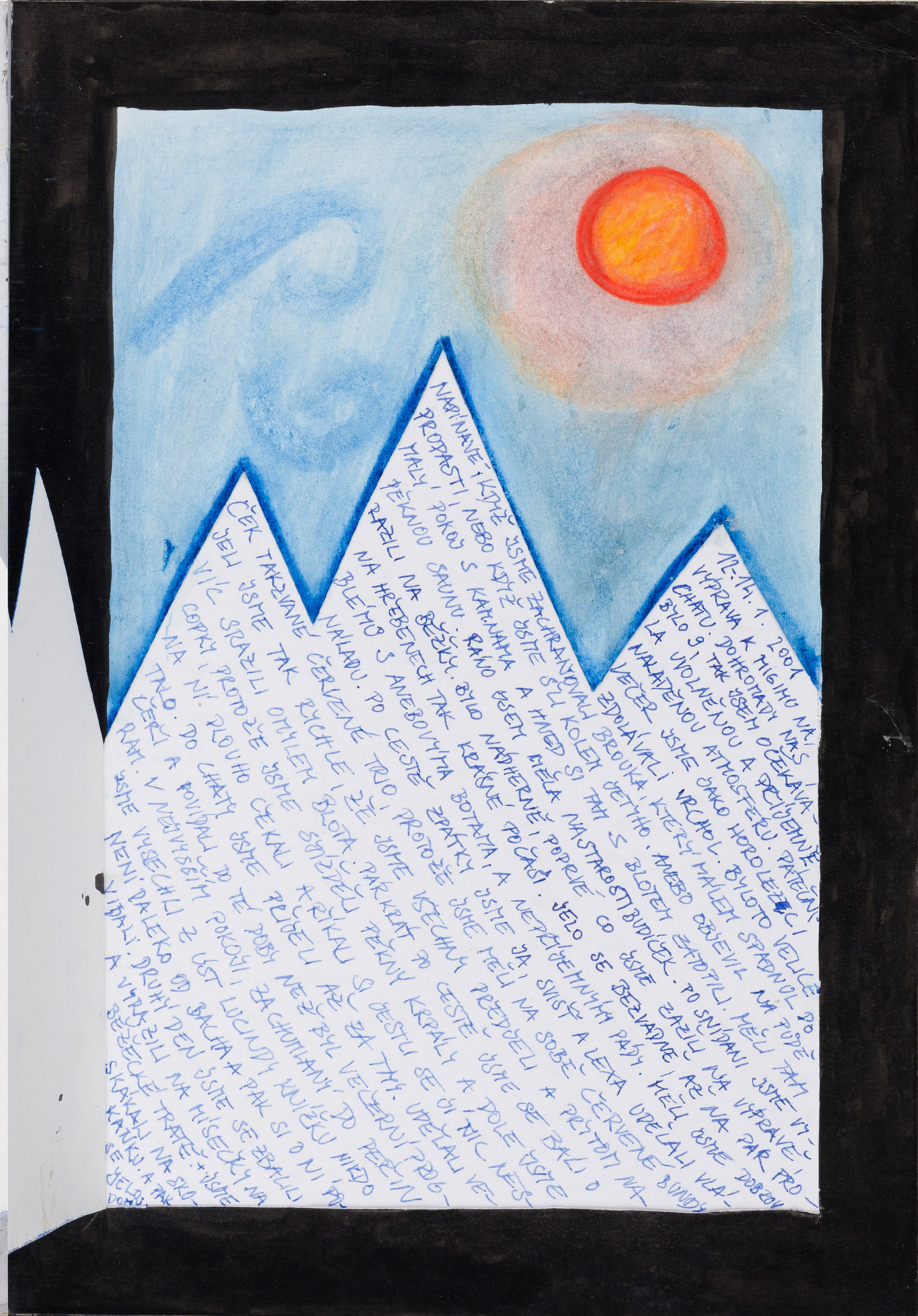

Greets

Oddílovka

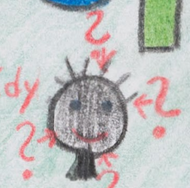

Moje první oddílovka se mi moc líbila. Všechno pro mě bylo nové. Jako během vždy začínali během šifrky. Jakmile jsme dobíhli, přemýšleli jsme se do kterých kojuby, kde nám Lexa dával otázky co kdy vzniklo a my odpovídali maximálně s 10-ti lety tolerancí. Potom jsme po 3-4 hádali k množství věcí napsaných na papíře, které podle nás byly nejstarší a nejmladší, pokud možná jsme tam měli napsat i rok, kdy vznikly. Když jsme dohráli, začali začali jsme předvádět scénky na slyšovačky, co se stalo a co bychom chtěli, aby se stalo, ostatní měli za úkol zjistit co jednotlivé skupinky předváděli. Na konec nám Lucka pustila kazetu.

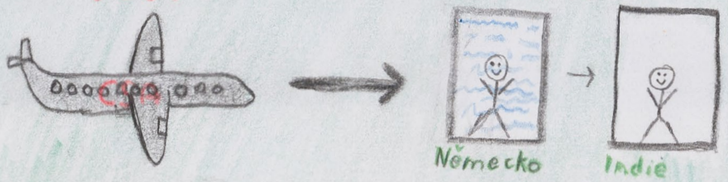

Míša

OPRAVA
NA
PETRAŽKU.

ODP. (VOJTA – STŘÍHAVÁ BOMBA DÁLKY – DÝMOVÉ)

MOBY DICK

EXPE

VC

Moje Oddílovka

Moje 1. oddílovka se mi moc líbila.
1. den jsme stáli vor

Malujmeš(ž)?

Jedno dílko oddílovku mělo pod křídlem jeho veličenstvo Barvu I. Návnutím jedné páže nás proměnil v artistické umělce, bojující mezi sebou o hlavní post ve francouzském „salónu". Ač na menší výboje mezi skupinami tvořitelů to dopadlo docela dobře. Trochu jsme sice přispěli kour (viď Pimpo?), ale ..... kdo by to vyřešil? Po drobných organisačních došlo na decibely. Raida se díval na lidi v okamžiku rozsvícení. Vždycky je na nich něco vidět. Melancholii, zaujetí, rozdrážděnost, obrácenost..... No, dost už rozjímání. Oblíbe se jak vlastně dopadla soutěž? Nijak. Francie o naše dílo nestála.

Najki

Výprava

9.-11.3.
2001

Výprava začala v pátek večer. Šlo se do divadla Disk na antigonu. Všem se to moc líbilo. Cestou zpět jsme šli přes Karlův most, ale měli jsme to trochu zklamaný. Museli jsme zavřít oči a jít až na konec postupu. Cizinci v tom malém případě z mostu. Když jsme šli spát tak na nás antigonu Brouk ještě cítil. Gumy, kapky a Domča vůbec na výpravě nedorazily. Hned po budíčku jsme vyrazili ke Michalovi Bazalové na chatu. Když jsme dorazili do Strakonic (12°) jsme se nasnídali a šli dál. Po cestě si všichni povídali a byli v pohodě. Když jsme došli k Michalově chatě (paláci) a odložili si batohy začala se hrát hra ze souboru KALOTA GATHIA. Způsoby lidí byly někdy dost podivuhodné. Večer byl slavný, protože se tancovalo a hrálo divadlo. Divadla byly na téma Otilka. Potom následoval Tanec (country), a takhle se to stále střídalo, mě bavil víc tanec. Když tancování skončilo, byl další program a to Perseus budí jako oddíl, člověk nebo Perseus z legendy. Kazdý si vzal svíčku a na 30 minut šel někam přemýšlet jako slovo jsme si měli vybrat a napsat na papír. Pak se šlo spát.

Ráno se hrála gymnastika a řemeslní a na konec byla míčovka. Oběd, po obědě se uklízelo a hrál se volej nebo ringo. Potom se vyrazilo k autobusu. Výprava byla výborná, protože všichni do her dávali co nejvíce a

Počasí přálo

Známka: 1,61

Muž: Grešky

P.S. - sobota odpoledne - spal (nebyl moc aktivní, ale šlo to)

Oddílovka

Jako oddílovka začala sobotou jako každá jiná. Po obědě jsme dostali za úkol najít čtyři papírky, které byly položeny někde na kopci a měly jsme je přesně překreslit, tedy nejdříve jsme museli obrázek najít, pojmenovat si ho a pak jsme měli dobíhnout do kopce kdo dřív. Jakmile jsme všechny dostali se správně

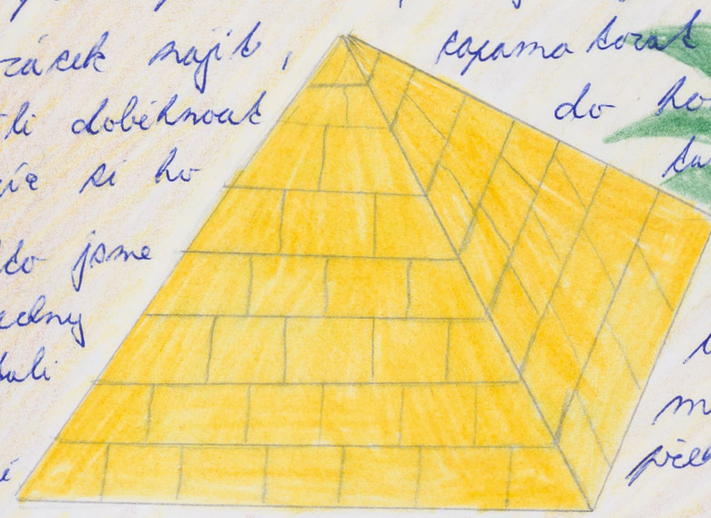

do kopce kdo dřív. Jakmile jsme všechny dostali se správně do kopce kdo dřív. Jakmile jsme všechny dostali se správně do kopce kdo dřív. Jakmile jsme všechny dostali se správně

Lacrossová odchůlovka

Hurá! První schůzka, kdy svítilo jarní sluníčko. Už taky bylo načase...
Po nástupu jsme se vydali na Letnou, kde se měl odehrát zápas v Lacrosse. (Bohužel, někteří čermoděrníci museli zůstat na korzu a ukecávat)
Následovala rozcvička a potom „rozehřívací" kolo.
Samozřejmě to dopadlo tak, že jsme prohráli...
Těšila jsem se na další hru, kde jsem si řekla, že to našim protihráčům natřem...
Vó, dala jsem jeden gól, ale to tak, že Greety zadržela celou hromadu lidí, a já jsem mohla v pohodě střílet. Ke konci zápasu byl stav 1:1...
V průběhu zápasů se postupně objevili i ti, kteří ukecávali na korzu a docela jsme si zahráli...

Ginger

ODDÍLOVKA

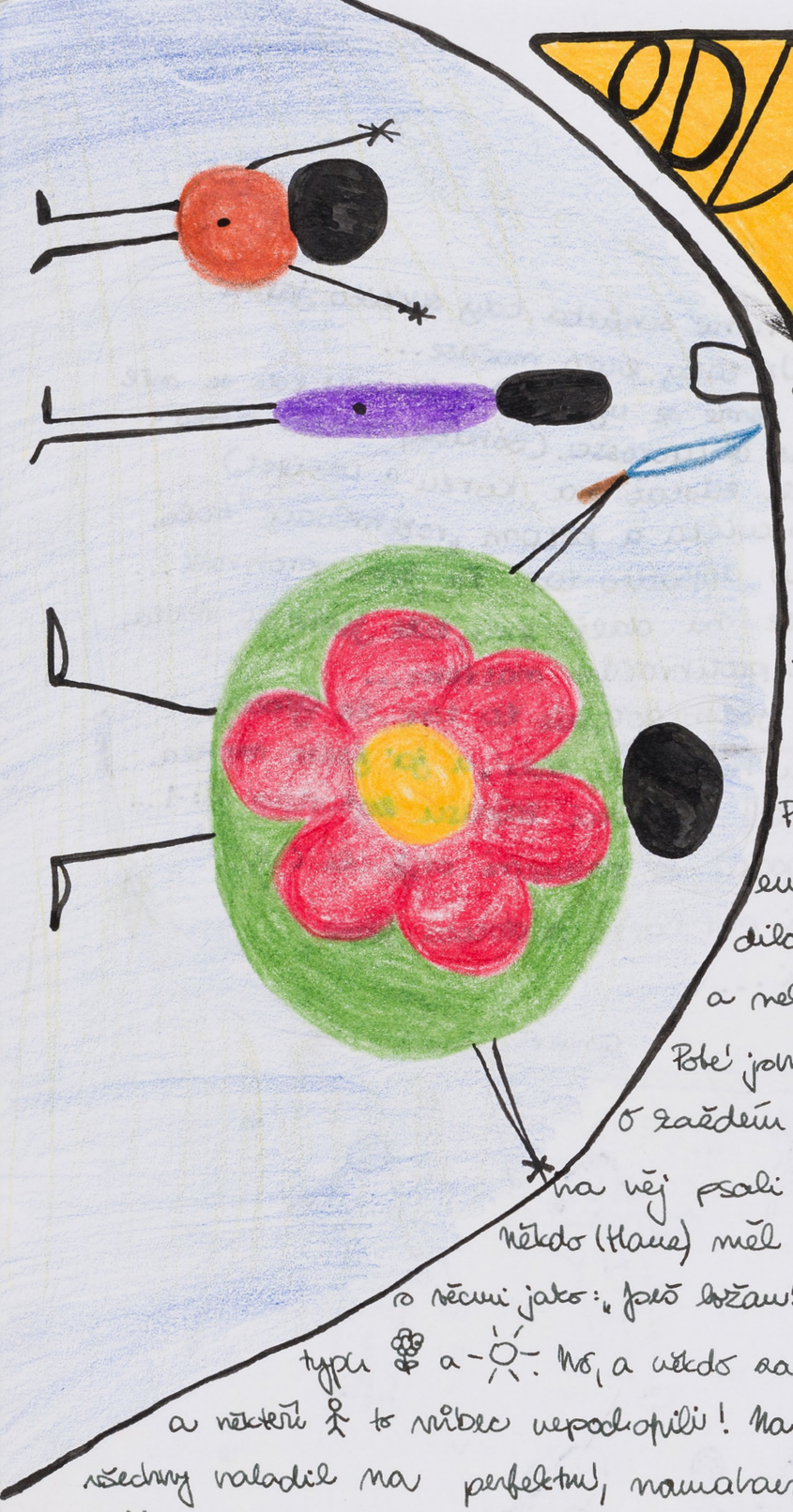

Byla to naše poslední oddílovka před Robinsonádou a myslím, že se všichni shodneme, že byla dobrá - povedená! Po tradiční štafetě jsme hráli speciální Frisbee. Překvapilo mne kolik energie se ve vás probudilo! Růžové tváře, hlomů a nekoordinované pohyby = Paráda! Poté jsme dělali „vyzvědníčka." O zadním kolovat papír a my na něj psali co si o něm myslíme. Někdo (Hanka) měl velmi pozitivní papír s věcmi jako: „jsi božan!" a samé obrázky typu ❀ a -☼-. No, a někdo zas celkem negativní a někteří 🚶 to vůbec nepochopili! Na nástupu Brouk všechny naladil na perfektní, nemakarovou, senzační Robinsonádu a král Fridrich Barbarosa pasoval Persedíky na rytíře. Máme tu rod Sadů, braniborský a český. Kdo se nic v dohlídání milánka nejvíce vyznamenal vítá paní!. (Přeci Češi!)

Robinsonáda

Jako robinsonáda začala výjezdem z Albrechtic nádražní brzy ráno.

První den jsme jeli vyjeli vlakem a jeli jsme až do Rožnova pod Radhoštem - cesta byla velice dlouhá a když jsme dojeli, chvíli jsme počkali a pak jsme se vydali na naší cestu. Jakmile jsme byli kus za městem, na jakési velké louce, naobědvali jsme se, protože byli všichni hladoví. Po obědě jsme šli dál, když řečeno skoupali až jsme došli na další louku, kde jsme se zastavili a zahráli si fotbal. Když jsme měli další kus naší cesty a začalo se pomalu stmívat, začínalo najednou sněžit, sice málo, ale přece. Najednou, když jsme šli po cestě, odbočil Lukáš a šel se na jednom paloučku vyspat s borského pána, jestli bychom tam mohli přespat. Pán nejdříve vykřikoval na nás ať jdeme hrozně daleko, ale nakonec souhlasil, a tak jsme se ubáborili. Přestalo však sněžit tak, že jsme zrušili další program.

Po večeři už byla většina ve stanech a povídali si. Druhý den ráno napadlo asi 10 cm sněhu a nikdo z nás měli vůbec od sněhu. Tedy po snídani se všichni nabalili v domění, že bude oblačno, ale zatím jsme se vydali na cestu, udělalo se krásně. Pak už jsme zase šli, šli a šli. Počasí se začalo jít kvalit, ale nám to nevadilo. Naše tři roty Jasoví, Češi a Braniboři však soutěžili.

Nakonec jsme se ubytovali na místě, které nám vybral Jeník. Místo bylo docela fajn, ale bylo tam hodně lidí a my se tam cítili nepříjemně. Večer jsme se šli projít po okolí místa. Jakožto ubohý druhý den, a protože sníh nebyl ani žádný program. Třetí den jsme se rozhodli jít o něco výš, sněhu bylo hodně, ale bylo to náročné. Ten den jsme šli po hřebeni, a prostože jsme měli dobrou náladu, ani jsme si nepostěžovali. Až večer bylo špatné počasí, ale díky bohu, že se Lenka zastavil a rozdával se mapu a jeden pán mu řekl, že jdeme špatně. Červená je ta správná. Už bylo pozdě a den dlouhý, prostě jsme měli pěkný. Tak jsme se vrátili zpátky a šli jsme správnou cestou.

Čtvrtý den jsme měli výlet na Lysou horu, která měla nadmořskou výšku 1383 m. Po cestě se nám nedělalo špatné počasí, ale nám se šlo moc dobře. Tuto jsme museli překonat velký výškový převýšení, ale i to se dalo. Nikdy odpoledne, když jsme konečně dorazili na vrchol a dali si oběd, byli jsme velice šťastní, protože teď už nás čekala cesta opravdu jen pořád dolů. Z Lysé hory byla velice zajímavá cesta, protože jsme nejdříve šli přes prudký kopec, na jsme si pravě sedli na kluzy a sjeli ho (měl asi 20 m délky). A pak se brodili sněhem, až nakonec jsme šli špatně, takže jsme se museli vracet, ale jinou cestou. Do našeho cíle, ale už nám zbývalo jenom 10 km. Jeden den jsme šli čtyři a ubytovali se na poslední noc. Vojta, Hana a Blanka se rozhodli spát venku a taky spali. Páťa a Saša poslední den jsme dorazili na nádraží a tam se naobědvali. Ve vlaku jsme pořád se jen bavili a povídali si, sice jsme museli přestupovat, ale nám to nevadilo. Vlaky byly velice plné a tak jsme byli rozdělení na dvě skupiny a nakonec jsme dojeli do Čadcy, vystoupili, rozloučili se a vrátili. Jako volinsonáda byla dovela drsná, ale všichni ji přežili. Abych nezapomněla, všem jsme pořádně vyšlehali.

Známka: 1,2

Mor: Míša

MÍŠA SVAŠŤ

BLOTE PETR

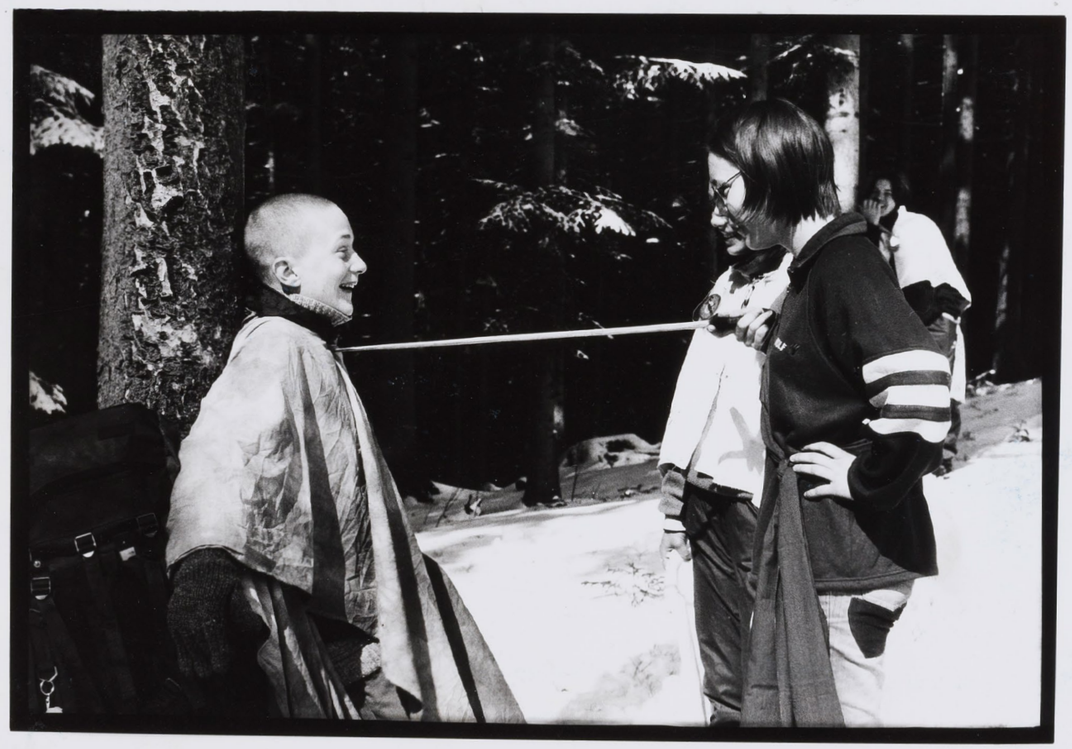

ANEŽO NAJKL

Tohle byli moje první ruflejy, který jsem se naučil hrotně šít, ale měl jsem hrozně strašnej. V pátek po malování kaplí rozhlášení vest o pořádek, jsme měly vyzvednout cenu Tvůrce. V Olomouci se mi líbil Vojtěch, který mě v Olomouci líbil.

Po přízemním se mnichů slavnostní slavy a vonící svíčky. Po večeři následoval večerní program chlapů velkého tvorba s Jirkou v hlavní. Nevím jak to dělal, prostě jsme klábosili Slovenské podvrtidlo. Po programu odebnijšíj (jsem dodělal jsem se ale vyhrnul. A tak vši jsme hygienky vyrazily do stanového.

Druhý den po ranním jsme se vydali proti Stromu Boží. Dojeli jsme až na Čantoňnu, kde jsme nafoukli raft. Dobrovolníci jsme vyjeli do pondělí Vojtěch (ovadová chybou). Přiel slovenská mužiklem, kterou jsem nikdy nikdy nikdy, ale jak se dostky Šáček dvířek kočí. Hoření nad byl docela vzdálený a super. Vojtěch se mi snažil vyhodit, ale ani nemusel, protože já jsem byl ve vodě pořád. Po projetí za vyvýšeních přejezů má sledovat obj. My dva s Tomem jsme raději přeskočen z pátku na pátek. Jelen mě děvčata nechtěli vyhnat vodní. Bylo a Přítel před pořadím jsi ten byla úžasná, ale nedala se dobře vyjádřit, protože byla moc vodní. Kterou ten byla. Po přistání do cvičiště věcí jsme začali vařit večeře. Po večeři následoval večerní Večerním byl docela ale dvakrát hrozí šíel, takž jsem se vyhnul Šáčka a Tomáše Balíkí jsme měli vyzvednout.

ZNÁMKA:

Blote

Voda s PsemDoHeM

Když jsme dorazili na kovr začali se makla dat lodě, ale bohužel nám začalo pršet. Všichni do autobusu a jedem. Cestou jsme (převážně mi Perseáci) dělali pěkný bvgr. Když jsme přijeli vili jsme stany a udělali večeři. Pak nás rozdělení do skupin a program adama a kyzhy z 4. Prog- ram byl převážně založen na tom, jak se lidi ve skupince dohodnou.

① Vedro. Parno. Dusno.
Su lam za'van opēvovaniho vētru.
Výkřiky typu: ma'm; bacha Lexa; Ginger nabitmi si aj.

② Ano, lacross v plném proudu.
Docela slušná hra.

③ Malé [illegible] skládání Dodatpráce.
Plocná kniha na uvēzitē dnoj.

④ Na'sled na hore. Lehká' konverzace.
Něco malo o pavjeddech, dohady o vodě.

⑤ Shlédli 1 lodinky s vzjímečnými lidmi.

Najki

Soft Match

&

Projekt X

Happening

Má milá maminko,

konečně to máme za sebou! Pořád nám na putování přišlo → Glenn to vtipně nazvala Apokalypsou! Opravdu to tak vedro vypadalo! Pan farář nám to před 3mi měsíci popisoval a mám z toho nyní pocit, že jsem přežil poslední dny světa.
Ještě před tímto totálním deštěm nás v Maridudských lázních vysadili a my museli nepozorovaně dorazit ke kostelnímu potoku. A pak přišla ta osudná neuvěřitelně mokrá chvíle. Zorazit do stanu v otlučí, svlékat se a pak ještě přečkat za přísežného zápalivého deště.
O něco svižší ráno jsme dorazili do Ploué. Měli jsme sebrat co nejvíce informací o Anglii a uvařit si někde oběd. Díky Hanzově odvaze jsme si to ~~zkusila~~ mohli i večeřet osolit. Stařeč jsem se otydět, jak jsme z tetou milým starým sídlem vzhlíželi. Myslím, že z nějakého zbrvavené nohy museli mít doživotní šok!
Všechny posádky všechno zvládly a dokonce i opt. nát se vojedle.
Raději jsme tedy dál, podél Mše.

V jednom zatáčením tunelu (cca 10 cm H_2O) podali Sirro a Brut nadlidský výkon. Všechny vás i s batohy přenesli na druhou stranu. Zjistili jsme, že Vojtěch je tak trochu stařípytel — měl úžasné překvapené — bojácný výraz!
Na večer jsme se usadili na verandě jedné chatky a milí sousedé na nás zavolali policii. Bohužel nevěděli, že bylo krátce 9 večer a policejní ordinační hodiny končí ve 4! Členů vašich referátů o Anglii byla moc zábavné. Vědělo jsi, mami, že Blairovi mají zrcadla Sokse? A hloupá toho ví o podnebí v Anglii neuvěřitelně moc! Přitom. teplota v žaludku je plý 100!
Před spaním lze vyhlásit jediný možný jazyk-anglicky mluvící kohouta. Mami, vůbec nemůžu! Zase o Vojtěchem se hezitánsky kasali a přitom jim to moc vešlo! Nejlíp mně hlava s Petrem!!! (Náš kostelník je vrchní! → volnáš si, mami!)
Druhý den zase pršelo, ale večer jsme spali v úplně úžasném stanu. Zalili jsme tam 10 000 lidí a pak si povídali o zodpovědnosti. Nemám vůbec žádnou.
Hlej se moc a moc krásně

Xyyx

P.S.- Pac a ♡ i tátovi.